

((KÜLTÜR MESAJCISI KAFE'DE GAZETECİLİK SÖYLEŞİLERİ SERİSİ))

-2-

(O Şehirler –
Kur'anî Bakış Açısıyla
İnsanlık Tarihinin
Yeniden Yazılması)

KÜLTÜR
MESAJCISI
KAFFE

Dr. Khalid Faiq al-Obaidi ile sanal bir kahve sohbeti...
Kur'an'daki "Mühendislik Sabitleri Sistemi"ni keşfeden
ve Arapça ve Türkçe dillerinde 69 eserin yazarı.

REC

Yönetim İlkeleri
Modern Çağın Öyküsü

KÜLTÜR
MESAJCISI
KAFFE

KÜLTÜR
MESAJCISI
KAFFE

İbn Haldun'un Mukaddimesi

Tarih Felsefesi

Taberî Tarihi

İbn Haldun'un Mukaddimesi

Tarihte Tamamlanmış

Kâilile ve Dimne

Hazırlayan ve Söyleşiyi Gerçekleştiren:
Ahmed el-Hac Cud al-Hayr Mektebci
Çevirilerin Gözden Geçirilmesi: Kabes el-Ani

Kültürel Messenger Kahvehânesi'nde Gazete Söyleşileri Serisi

Dr. Halid Faik el-Ubeydî ile Sanal Bir Fincan Kahve

Kur'ân'daki geometrik sabitler sisteminin kâşifi ve 69 eser sahibi

*Kur'ân-ı Kerîm ve Sünnet-i Nebeviyye'deki beyânî ve teşrîfî incelikler üzerine bir söyleşi...
Eserlerine, konferanslarına ve televizyon programlarına genel bir ışık tutuş... Müsteşriklerin
şüphelerinin giderilmesi ve feministlere İslâm'da kadın hakları konusunda cevap*

Hazırlayan ve söyleşiyi yapan: Ahmed el-Hâc Cûdü'l-Hayr Mektebcî

Çevirilerin gözden geçirilmesi ve tashihi: Kabes el-Ânî

İçindekiler

Ithaf	3
Giriş	4
Birinci Fincan Kahve	5
Kur'ân-ı Kerîm'deki geometrik sabitler sisteminin kâşifi ile duraklar ve limanlar... (1)	5
Yolculuğun Başlangıcı	5
İkinci Fincan Kahve	16
Müşkât Nûru: İslâm'da Kadın Haklarına Dair Gündeme Getirilen En Belirgin Şüphelere Cevap.....	16
Giriş	16
Önsöz:.....	23
Bizden Başkaları ve Kadına Zulüm	23
İslâm ve Kadının Gözetilmesi	26
«Dul kadın, kendisine danışılmadıkça nikâhlanmaz; bakire kız da izni alınmadıkça nikâhlanmaz.» «Ey Allah'ın Rasûlü, onun izni nasıldır?» dediler. «Susmasıdır» buyurdu. (Müttefekun aleyh).....	26
Kadının Mahkemelerdeki Şahitliği Şüphesi.....	28
Kadının Mirası Şüphesi.....	29
Hıtân (Sünnet) Şüphesi.....	29
Helâl Yoldan Çok Evlilik, Haram Yoldan Çok Sevgili Karşılığında Şüphesi.....	30
Kadınların Dövülmesi Şüphesi.....	31
Şer'î Başörtün Siperdir ve Nîmettir... ..	32
<i>Feminist Örgütlerin Saçmalığı Büyük Bir Aldatmacadır!</i>	33
Güncel Bir Sanal Fincan Kahve ve Gerçekçi, Sıcak Bir Gazete Söyleşisi	35
Destekleyen Çalışmalar.....	43
İki Cins Arasındaki Farklar	47
Kavvâmlık (Erkeğin Kadınlar Üzerindeki Sorumluluk Hâkimiyeti)	49

Ithaf

Hayırlı ilim talebelerinin tamamına ve hakîkî bilgiyi arayanlara, işbu kitabımızın basım, yayım, dağıtım ve tercüme haklarını Allah Teâlâ'nın rızâsını gözeterek (hisbeten lillâh) ithaf ediyoruz. Yüce Mevlâ'dan, bunu bizden kabul buyurmasını, amellerimizi sâlih ameller ile sonlandırmasını, bizi, babalarımızı ve annelerimizi bağışlamasını, ayıplarımızı örtmesini, günahlarımızı silmesini, ayaklarımızın suçmelerini affetmesini, bereketleriyle gözlerimizi ve basîretlerimizi nûrlandırmasını, bizi ve ailelerimizi selâmet yollarına ve doğru yola iletmesini niyaz ediyoruz.

Hazırlanması, düzenlenmesi ve tercümesi, Hicrî 22 Rebîülâhir 1448 tarihinde, Milâdî 3 Ekim 2026 tarihine tekabül eden günde tamamlanmıştır.

Giriş

Allah Teâlâ, Kitâb-ı Hakîm'inde şöyle buyurur: «...Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.» (Mücâdele, 58/11)

Irak'ın ve Arap âleminin önemli bir akademik şahsiyeti ve değeri olan; gittiği her yerde dikkat çeken bir varlığı bulunan bu zât için, akademisyenler ve entelektüeller —insanî ve uygulamalı bilimleri hanif dinle birleştirmeye meraklı olanlar gibi, onların yolundan giden, sağlam aklın sahih nakle uygunluğunu araştıran araştırmacıların çoğu da dâhil— ilk haberi alır almaz, nerede ve ne zaman verilirse verilsin, konferans ve derslerine katılmak için birbirleriyle yarışagelmışlerdir. Benzerleri ise, hangi kanaldan yayımlanırsa yayımlansın, onları izlemek için gümüş ekranların başına çakılıp kalırlar. Başkaları da kitaplarına, araştırmalarına, makalelerine ve eserlerine kapanarak, içlerinde taşıdıkları araştırma faydalarını, kıymetli işaretleri, ilmî mücevherleri, dâvet ile ilgili cevherleri ve eğitim ve bilinçlendirmeye dair nice inciyi; eğitim ve ilim alanlarının çeşitliliği içinde, kültürel ve bilgisel yönlerin farklılığı içinde okuyarak, inceleyerek ve tahlil ederek doyasıya yararlanırlar.

O, Dr. Mühendis Halid Faik Sıddîk el-Ubeydî'dir (Khalid Faiq Siddiq al-Ubaydi). Dünyaca tanınmış bilimsel dergilerde profesyonel ortak üye olarak yer almaktadır: Bunlar arasında, Amerikan Bilimin İlerlemesi Derneği tarafından yayımlanan, ilk baskısı 1880'de Thomas Edison'ın desteğiyle çıkan meşhur süreli yayın «Science»; ilk kez 1869'da yayımlanan, tanınmış İngiliz bilim dergisi «Nature»; ilk baskısı 1845'te çıkan aylık bilim dergisi «Scientific American»; ayrıca «adı kendinden menkul» ve ilk kez 1888'de yayımlanan Amerikan bilgi dergisi «National Geographic» yer almaktadır.

Belirtmek gerekir ki Dr. Halid el-Ubeydî, Bağdat'ta Teknoloji Üniversitesi ve Müstansırıyye Üniversitesi'nde 1998-2004 yılları arasında üniversite hocası ve eski öğretim görevlisidir. Bunun yanı sıra 2011-2012 yılları arasında Ajman Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde de görev yapmıştır. Ayrıca Irak Mühendisler Cemiyeti ve Odası'nda yetkili bir eğitmen ve öğretim görevlisi olup, Körfez Arap ülkelerinin bazılarındaki çeşitli bilimsel eğitim enstitüleri ve kurumlarında da eğitmenlik yapmıştır. Yapı mühendisliği, mühendislik laboratuvarları, sağlık ve su şebekeleri ile uluslararası bilgi ağı (internet) alanlarında Irak ve Almanya'da yayımlanmış eserleri vardır.

Dr. Halid el-Ubeydî, doğrusal olmayan kararlılık alanında yeni bir mühendislik tekniği keşfetmekle şereflenmiş olup bu teknik Almanya'da yayımlanmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'de Sayısal İcâz Uluslararası Komitesi'nin etkin üyesidir; merkezi Belçika'da bulunan Kur'ân-ı Kerîm ve Sünnet-i Nebeviyye'de İcâz Dünya Birliği ve Merkezi'nin de üyesidir. Kahire'deki Akademik Bilimsel Dergi'nin yayın ve hakem kurulunun kurucu üyesidir. Ayrıca Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Suudi Arabistan, Ürdün, Fas ve Malezya'daki pek çok benzer bilimsel kurum ve heyetin de üyesidir. Arap ve yerel birçok televizyon kanalından yayımlanmış 150'den fazla televizyon programı bulunmaktadır.

Yazarlık ve telif yolculuğuna daha fazla ışık tutmak için ilk olarak; acil küresel, ilmî, fikrî ve dâvet konularındaki görüş ve önerilerini tanımak için ise ikinci olarak, kendisiyle Kültürel Messenger Kahvehânesi'nin bir köşesinde, art arda iki oturumda, iki sanal fincan kahve içtik. Öyle ki onunla birlikte, görünüşü en güzel, kokusu en temiz, ferahlığı en parlak çiçeklerin nektarına ulaşmak isteyen bir arı gibi, ilim ve ma'rifetin bereketli bahçelerinde dolaştık, gezindik.

Birinci Fincan Kahve

Kur'ân-ı Kerîm'deki geometrik sabitler sisteminin kâşifi ile duraklar ve limanlar... (1)

- «Ve Şu Memleketler» serisi, insanlık tarihini Kur'ânî bakış açısına göre yeniden kurgulamayı amaçlar; iki cilt hâlinde, benim telifim olan 28 kitabı kapsar.
- «Hüve Yeşfin» (Şifâ Veren O'dur) adlı kitabımda; duânın, imanın, orucun, sadakanın ve namazın insanlarda bağımsızlık oranlarını ve düzeylerini yükseltmedeki etkisini, en sağlam somut vakalara ve en güncel bilimsel çalışmalara dayanarak ele aldım.
- Cehâletin Mühendisliği (Agnotology): Gerçeklerin tahrif edilmesi ve zorlayıcı oyalama tekniklerinin dayatılması yoluyla; pusulayı değiştirme, yönelişleri bulandırma ve zihinleri gerçeklikten kasıtlı, sistemli ve planlı biçimde uzaklaştırma mekanizmalarından ibarettir.

Yolculuğun Başlangıcı

S1: Sayın üstadımızın, dâvet, beşerî kalkınma, Kur'ân i'câzı ve ilimleri alanında (69) eseri bulunuyor; bunların bir kısmı Arap dünyasında ve yerel olarak yayımlandı, bir kısmı ise hâlâ baskıda ve yayım aşamasında. Emir değil, ricâ olarak, bu kitapların bazılarının başlıklarını ve içeriğini, bir de gönlünüze en yakın olanını bize kısaca anlatır mısınız?

C- Her şeyden önce, bu kadirbilir ilgiden dolayı size teşekkür etmek isterim; bu fakir kulunuza, aziz ve sevgili okuyucu kitlesiyle doğrudan buluşma fırsatı verdiniz. Soruya gelince; evet, Allah'a hamd olsun, lütuf ve ihsan O'ndandır; bugüne kadar yayımlanmış kitaplarımın sayısı (53)'e ulaştı. Bunların yanı sıra uzmanlık alanında, Kur'ân ilimlerinde ve kalkınma konularında çok sayıda araştırma ve çalışma da var; bunlar Irak, Ürdün, Lübnan, Suriye, Fas, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Bahreyn, Filistin, Malezya, Almanya ve İtalya'daki yayınevleri aracılığıyla yayımlandı ve basıldı. Allah Teâlâ'nın izniyle basıma hazırlanan, telif ve hazırlık aşamasındaki kitaplara gelince, bunlar (Ve Şu Memleketler – İnsanlık Tarihinin Kur'ânî Bakış Açısıyla Yeniden Kurgulanması) serisidir; iki cilttir: Birincisi 13 kitaptan oluşur (son aşamalarına ulaştı), ikincisi ise 15 kitaptır (ömrüm yeterse tamamlamaya çalışıyorum).

Gönle en yakın kitaba gelince, o şüphesiz ilk kitaptır: (Kur'ân-ı Kerîm'in Mühendislik Dürbünü). Bu kitap Amman'daki Dâru'l-Mesîre tarafından 2001, 2005 ve 2009 yıllarında üç baskı olarak basıldı ve yayımlandı; kitaba büyük talep olmasına rağmen yayınevi yalnızca bu üç baskıyla yetinmeyi uygun gördü. Gönle en yakın olmasının sebebi yalnızca ilk kitap olması değil; aynı

zamanda basım, yayım ve telif sürecinin çilesidir. Bu süreç, 1990'lı yıllardaki ambargo günlerinde 5 yıl sürdü; o zamanlar ne küresel bir ağ vardı, ne modern kaynaklar, ne kişisel bir bilgisayar, ne de baskı işini kolaylaştıracak herhangi bir araştırma tekniği. Yine de benim için bal tadındaydı; kitap en büyük işim olmuştu, öyle ki kitabın bölümlerini dizdirdiğim kitapçı sahibi, beni dizgicilerden birinin yanında her gördüğünde şakayla şöyle derdi: «Bu kitabın ne zaman bitecek?!» Nihayet bölümlerinin dizgisi 1999'da tamamlandı; ardından yayınevinin onu benimsemesi güzel günlere dönüştü. O sırada Bağdat Üniversitesi – Câdiriyye'de bir kitap fuarı düzenlenmişti; ben de kitabımı Mısırlı, Suriyeli, Lübnanlı ve Ürdünlü yayınevlerine sundum. Hepsi sonradan olumlu yanıt verdi, ancak Ürdünlü yayınevi bunda öncü oldu. Allah Teâlâ'nın bu kitapta müellife verdiği muvaffakiyetin ardından, diğer kitaplarda da ilâhî bir başarı eklendi; araştırma araçlarının ve kolaylıklarının eskiye göre daha fazla bulunması sebebiyle bu kitaplar çok daha kolay oldu.

Değerli okuyucu, yazarın kişisel Facebook sayfasında bulunan özgeçmişinde bu kitaplarla ilgili daha fazla ayrıntı ve fotoğraf bulabilir.

S2: Birçok kanalda yıllar boyunca yayımlanmış, çağdaş dâvet ve Kur'ân-ı Kerîm'deki mühendislik i'câzı alanında 150'den fazla televizyon programınız var. Mühendislik i'câzı ile kastınız nedir? Bu, uzmanlardan hiç kimsenin sizden önce ulaşmadığı yeni bir ilim midir, yoksa tam olarak nedir?

C- Mühendislik i'câzı ya da Kur'ân'ın mühendislikteki öncülüğü, basitçe, Kur'ân-ı Kerîm âyetlerinin —açıkça, ima yoluyla veya istinbât yoluyla— Avrupa Rönesans'ı ve Aydınlanma çağından sonra bilim kurumlarının benimsediği, çeşitli sınıflandırma ve uzmanlıklara sahip modern mühendislik bilimlerine öncülük etmesidir. Avrupa'dan doğan bu kurumlar dine ve Yaratıcı'ya inanmıyordu, dinî ilimlerle maddî ilimler arasında herhangi bir bağı da kabul etmiyordu; ancak Allah Teâlâ emrinde galiptir: Âyetlerini insanlara ufuklarda ve nefislerinde göstereceğine dâir ebedî vaadini gerçekleştirmiş, böylece O'nun hak olduğu onlara belli olacaktır. O Subhânehû, her şeye şahittir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: «İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?» (Fussilet, 41/53). İddia ediyorum ki, çağdaş modern dâvetin en önemli alanlarından biri, ilimde ve medyada çağın dilini benimsemektir.

Daha önce hiç kimsenin ulaşmadığı yeni bir ilim olup olmadığı meselesine gelince, bu konuda kesin konuşmak ne yakışır ne de ayakta durur. Benden önce ve benimle birlikte birçokları, çeşitli i'câz ilimlerinde ve farklı uzmanlıklarda konuştular; bazıları araştırmalarının arasında mühendislik ilimleriyle ortak bazı ilimlere de değindi, ancak bunu bağımsız bir uzmanlık olarak mühendislikteki Kur'ânî öncülük çerçevesine koymadılar. Mühendislik i'câzı; saf bilimlerdeki (matematik, fizik, kimya ve biyoloji gibi) Kur'ânî öncülüğü, tüm uzmanlıklarıyla uygulamalı bilimleri (eski ve modern tüm mühendislik uzmanlıklarıyla ilişkili teknikler, sanayiler, malzemeler ve yapılar), ayrıca sayısal ilimleri, rakamsal, matematiksel ve istatistiksel sistemleri kapsar. Bunları bir araya getirerek mühendislikte bir Kur'ânî öncülük sistemi oluşturmak ise benim yaptığım iştir. Dolayısıyla genel olarak şunu iddia edebilirim: Uygulamalı, saf ve sayısal

i'câz ilimlerini tek potada toplayıp, onları sistemli bir mühendislik biçiminde ifade etme işine benden önce hiç kimse değinmemiştir; hamd, lütuf ve ihsan Allah'a aittir.

S3: Daha önce çarpıcı ve dikkat çekici bir başlıkla bir kitap telif ettiniz: (Çağdaş Dâvet Mühendisliği: Hareket Noktalarından Uygulamalara – Ümmetin Kur'ân ve Sünnet'e Göre Çağdaş Rönesansı İçin Bir Çağrı). Buradaki çağdaş dâvet ne anlama geliyor? Dinî söylemi yenileme girişimi midir, geleneksel dâvete karşı bir başkaldırı mıdır, yoksa değişmezleri koruyarak çağın gelişmelerine ayak uydurma mıdır?

C- Gerçek şu ki, 2011'de Lübnan'da «Dâru İbn Hazm» tarafından yayımlanan bu kitap, insanlara kültürel geçmişleri ne olursa olsun çağdaş bir hitap diliyle seslenme konusunda araştırmaların, özel ve genel tecrübenin bir karışımının özetidir. Yani şu tür soruların cevaplarının kısaltılmış hâlidir: (Kime hitap ediyoruz? Neyle hitap ediyoruz? Niçin hitap ediyoruz? Nasıl hitap ediyoruz? Ne zaman hitap ediyoruz? ve benzerleri). Kitap yalnızca bu soruların cevaplarına değinmekle kalmaz, onları genelleştirerek tam bir tasavvur, açık bir metodoloji ve bütünleşik bir tasavvurlar, çerçeveler, temellendirmeler ve hareket noktaları sistemi ortaya koyar; hayatın çeşitli yönlerindeki uygulamalı projeler yoluyla bunların pratik gerçeğe uygulanmasını amaçlar. Amaç, İslâm'ı dünyaya en parlak suret ve en güzel kisveyle ulaştırmaktır. Burada belki tüccarların dilini ödünç alarak şunu söyleyebilirim: Ümmetin altın ve elmas hazinelerinden daha değerli bir metâi var, ancak onu alışveriş edenlere ve müşterilere nasıl sunacağı konusunda kusur etmiştir; sorun pazarlamada ve sunumdadır, değerde ve kalitede değil. Kitaptan alınmış televizyon programları da oldu; Bağdat Uydu Kanalı bunları 2008'de 8 bölüm hâlinde sundu ve yapımını üstlendi. Bu programlar YouTube kanalındaki sayfamda mevcuttur; bağlantıları özgeçmişte ve Facebook sayfasındaki paylaşımlarda da bulunmaktadır.

S4: Siz Kur'ân-ı Kerîm'deki geometrik sabitler sisteminin kâşifisiniz; Kur'ân-ı Kerîm'den ve Sünnet-i Nebeviyye'den çıkardığınız, uluslararası kurumların benimsediği buluşlarınız var. Doğrusu, birden fazla değerli okuyucu bana bu buluşların içeriğini ve Kur'ân'î geometrik sabitler sisteminin özünü sordu; genel fayda için bunu açıklar mısınız?

C- Geometrik sabitler, araştırılan konunun sûre, âyet ve kelime sıralamalarına, ayrıca bunların zikredilme sayılarına veya tekrarlarına, bir de bu sıralamaların oranlarına dayanan matematiksel bir sistemdir. Yani: (sûrenin sırasının Kur'ân-ı Kerîm'in sûre sayısına oranı, âyetin sûre içindeki sırasının veya numarasının sûrenin âyet sayısına oranı ve belirli bir kelimenin sûre içindeki sırasının sûrenin kelime sayısına oranı). Bu teknikle, çeşitli mühendislik bilim dallarında yakın zamanda keşfedilen birçok bilimsel sabitle, bu Kur'ânî sistemin gerçekleri arasında hayret verici, tam bir örtüşme elde ettik; bunun ayrıntısı burada uzun sürer, ancak yukarıda belirtilen Facebook ve YouTube sayfalarımnda bulabileceğiniz birçok televizyon programı ve konferans ve sempozyumlarda belgelenmiş dersler aracılığıyla açıkça ortaya konmuştur. Bu programlar arasında 2010'da Şarika Televizyonu'nda 7 bölüm hâlinde yayımlanan (Beyânî İncelikler) programı ve ayrıca müellifin Dubai'de, Fas'ta ve Malezya'da Kur'ân-ı Kerîm'de sayısal i'câz üzerine düzenlenen uluslararası konferanslara katılımı yer alır. Basit bir örnek olarak, Kehf sûresinde Allah Teâlâ'nın şu sözündeki (kıtran) kelimesinin (bakır anlamına gelir) sûrenin kelime

sayısına oranı: «Getirin bana, üzerine bir miktar erimiş bakır dökeyim» (Kehf, 18/96), bilimsel olarak kabul edilen bakır yoğunluğunu tam olarak verir; bu (0,896 dekagram/cm³)'tür, ki bu da (8,96 gram/cm³)'ün ta kendisidir; çünkü bilinen bilimsel tablolardaki ölçü birimlerinde esneklik ilkesi esas alınmıştır.

Diğer buluşlara gelince, bunlar mühendislikte uzmanlık gerektiren buluşlar ile genel tekniklerden oluşur. Bunlar arasında; elektrik, su, tahliye ve benzeri çeşitli hizmetlerin sağlanmasında tamamen ve bilerek doğaya dayanan tam yeşil binalar projesi; mekanik, üretilmiş araçlar yerine doğal teknikler kullanarak havadan su damıtma projesi; Kur'ân-ı Kerîm'den istinbât yoluyla şeffaf gümüş imalâtı; yıldırımdan elektrik toplama projesi ve diğerleri vardır.

S5: «Rahmân'ın Kur'ân'daki Çizimiyle İnsanoğlu Ümmetlerindeki Kanunları» başlıklı değerli çalışmalarınız var; bu kanunların eksenı nedir ve aralarındaki bağ nedir?

C- Bu, 2002'de Bağdat'ta, ardından 2004'te Beyrut'ta yayımlanan (Medeniyetlerin Kur'ânî Kanunları) kitabımızda ve 2007'de Beyrut'ta yayımlanan (Emin Değiliz – Göklerin ve Yerin Orduları Allah'ındır) kitabımızda açıkladığımız şeyler arasındadır. Zira Allah Teâlâ'nın, beşerî medeniyetlerin ümmetler ve memleketler içinde teşekkülü, yükselişi ve düşüşünde; benzer biçimde tabiat ve kâinat olaylarında da kanunları ve âdetleri (nevâmîsi) vardır. Bunu tefekkür eden, bundan çok şey bulur. Belki İbn Haldûn (Allah ona rahmet etsin), ümmetler arasında bilinen tarihî ve toplumsal dönüşüm metodolojisini bu kanunlardan biriyle kurmuştur; bu, onu insan düşüncesi tarihi bağlamında devletlerin dönüşümlü ardışıklığı kuramını icat etmeye ulaştıran meşhur kanunudur. O, medeniyette ardışıklık fikrine kani olmuş ve insan gibi doğan, büyüyen, yaşlanan ve ölen insan ve toplum arasındaki değişimin döngüsellğinde karşılaştırmayı tamamlamıştır. Belki bütün bunlar, Allah Teâlâ'nın hayatta yaşanan kitabını ve okunan kitabını tefekkür etmesinden kaynaklanmıştır; nitekim O'nun şu sözünde olduğu gibi: «...Biz o günleri ... döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz)...» (Âl-i İmrân, 3/140'ın bir kısmı). O kitabımızda üç tür Kur'ânî kanun koyduk: genel olarak beşerî medeniyetlerin teşekkül kanunları (10 kanun), tüm ümmetlerin, memleketlerin ve asırların yükseliş ve düşüşündeki genel kanunlar (16 kanun), sonra iman ümmeti için istisnâ kanunları (ki çoktur). Bütün bu kanunlar, ilimlerin Kur'ânî tasnifine dair anlayışımızdan hareket eder: üç daire içinde, gayb dairesi, şehâdet dairesi ve ahkâm dairesi; bunları, bahsi geçen kitapta geçenlerin hızlı ve toplu bir özeti olarak sitede yayımlanan üç basitleştirilmiş cilt hâlinde açıkladık.

S6: «Zayıf olan, hem isteyen hem istenen», «Hüve Yeşfin», «Ancak O'nu hamd ile tesbih eder» (İllâ Yusebbihu bi-Hamdih): Sanatsal tasarım, düzenleme ve muhteva bakımından son derece itinalı, metodik ve araştırmaya dayalı Kur'ânî çalışmalar serisi. Bu serinin ele aldığı en önemli şeyleri ve ışık tuttuğu en önemli noktaları bize özetlemenizi istiyoruz.

C- Bu kitaplar benim yeni neşriyatımdandır; 2017'de Dubai Uluslararası Kur'ân-ı Kerîm Ödülü tarafından yayımlanmışlardır ve çeşitli bilimsel alanlarda Yaratıcı'yı (celle ve alâ) inkâr eden ateistlere cevap niteliğindedirler. Birincisi: (İllâ Yusebbihu bi-Hamdih: Atomun Altından Galaksinin Ötesine Tesbih Edenlerin Dillerinin Fıkhi), bütün mahlûkatın, en küçüğünden en

büyüğüne kadar, dilsel ve ıstılahî anlamıyla tesbih dillerinin hakikatini, dünyada yayımlanan en güncel bilimsel araştırmalara göre açıklar.

İkincisi: (Hüve Yeşfin: Duânın Şifayı Hızlandırmadaki Etkisi, Âlimlerin En Güncel Araştırmalarına Göre). Evrimci, ateist maddî araştırmaların vardığı ve kabul ettiği şeyi ele alır: Duâ, iman, oruç, sadaka, namaz, huşû ve Allah'a tam yönelme (tebettül), bir yandan insanlarda hastalıklara karşı bağışıklık oranlarını ve düzeylerini yükseltmeye katkıda bulunur; diğer yandan hastaların iyileşmesini büyük ölçüde hızlandırır. Kitapta, özel şahsî gözlemlerden veya belirli vakaları yaşamış güvenilir şahitlerden naklettiğim güzel hikâyeler de yer almaktadır.

Üçüncüsü: (Zayıf Olan Hem İsteyen Hem İstenen: İnsan Klonlamanın Yükselişten Düşüş Hikâyesi). Bu kitap, 1990'larda ve yeni bin yılın başlarında dünyanın bombası olan insan klonlaması hikâyesini ve onun büyük iftirasını ele alır. Sonradan bunun, araştırmalarda tamamen yalan, aldatma ve tahrif olduğu ortaya çıkmıştır. Amaçları bizi bir Yaratıcı'nın var olmadığına, istediğimizi yaratabileceğimize —çünkü iddia ettikleri gibi, aslında biz evrim, tesadüf ve gelişigüzel bir savrulmayla yaratıldık— ikna etmektir. Kitapta, iftiralarının yalanlığına, iddialarının boşa çıkmasına ve tasavvurlarının geçersizliğine dair pek çok kesin bilimsel delil bulunmaktadır.

S7: Şöhret yapmış eserleriniz arasında, Bağdat ve Beyrut'ta basılan «Medeniyetlerin Kur'ânî Kanunları» kitabı da var; bu, tarih olaylarının önemli bir Kur'ânî incelemesidir. Kitabın fikri nasıl doğdu? Ve neden sonradan bazı ortaya koyduğunuz görüşler, Kanadalı düşünür ve filozof Alain Deneault'nun «Sıradanlığın Düzeni» (Médiocratie) adlı kitabındaki bazı görüşlerle ilişkilendirildi? Bu kitapta «ruveybidalar» ve «imma'lar»ın (kendi görüşü olmayıp başkalarının peşinden gidenlerin) belirli «zaman-mekânlarda» sorumluluğun başına geçmesi, kapsamlı ve engelleyici bir başlıkla «Sıradanlık İktidarda» diye anlatılıyordu. Dünyada genel olarak olan da bu değil mi? Hayâller (akıllar) beyinsizlere, genç yaşlılara bayraklar ve sancaklar oldu.

C- Az önce andığımız o kitaplar, her medeniyetin gelişmesi, yükselişi ve çöküşü için semavî kanunları ve ilâhî nevâmîsi (âdetleri) içerir. Sitede andığımız makalelerde, bugün dünya toplumlarına hâkim olan sıradan, değersiz ve nâmevcut kişilerin hakikatini beyan eden bazı eserleri ele aldım. Bu, bizim mevcut medeniyetimizin —ister yerel, ister bölgesel, ister küresel düzeyde— yok oluşunun yakın olduğuna dair tehlikeli bir göstergedir; her takipçi için açık ve nettir. Alain Deneault ve daha birçokları, burada zikredilmesine zaman yetmeyen çalışmalarda ve eserlerde bunun tehlikesi konusunda uyarıda bulunmuş ve bunu teyit etmiştir. Belki de hâlimiz iki kat sıkıntılı ve iç içe parçalanmışlıktır; sebep, gizli olmadığı üzere, bölge içinde ve dünya düzeyinde pek çok gücün bu büyük ve cömert ülkenin üzerine çullanmasıdır. Daha önce bu konuda şöyle bir yorumum olmuştu: (Irmaklar diyarı: İnsanlık medeniyetinin başlangıcı oradan, sonu da orada); yani sevgili ülkeme yapılanların âkibeti kaçınılmaz olarak insanlık medeniyetinin sonu olacaktır. Çünkü temeli kırdığınızda önce mânevî, sonra maddî bina yıkılır; ayağa vurulursa beden düşer. Maalesef bugün dünyanın hâli böyledir: «Karanlıklar, üst üste.»

Fikrin nasıl doğduğuna gelince, başlangıçta, 2003 Irak işgalinden kısa bir süre önce sevgili başkent Bağdat'ta verdiğim bir dizi konferanstı. Sonra Bağdat'ta kişisel baskıyla küçük bir kitapçık hâlinde yayımlanmaya geçildi; 2003'ten sonra yerleşti ve ben de onu tamamlayıp daha sonra Beyrut'ta yayımladım.

S8: Dikkat çekilen şu ki, yeni koronavirüs salgını (Kovid-19) yayıldığından beri —ondan önce de kuş gribi, domuz gribi, Ebola, kanamalı ateş ve Marburg gibi, aşama aşama birçok öldürücü salgın ortaya çıkmıştı; ardından Zika, Hanta ve benzeri öldürücü virüsler yeniden yayıldı— siz, ekzozom kuramına olduğu gibi virüs kuramına da kuşku duymaktan geri durmuyorsunuz; bu konuda büyük uluslararası araştırmacıların ve (PCR) testi konusunda dünyaca uzmanların görüşlerini inceleyip bunlardan destek alıyorsunuz. Aynı zamanda etkileri bilinmeyen, sonuçları güvenilir olmayan aşılardan risklerinden, cehâletin mühendisliğinden, zihin kontrolünden, şok doktrininden ve felâket kapitalizminden, insanlığı ekonomik veya siyasî bazı hedeflere ikna etmek için bunları geçirmek üzere uluslararası krizler yaratma girişimlerinden uyarıyorsunuz. Bu hususta Bill Gates'in⁽¹⁾, Lusiferçiliğin⁽²⁾, Rockefeller ailesinin⁽³⁾, ve Rothschild ailesinin⁽⁴⁾ şüpheli rolünden defalarca

(1) Bill Gates ve öldürücü virüslerle ilişkisi: İngiliz BBC kanalına göre Bill Gates, 2015 yılında Kanada-Amerika sınırına yakın Vancouver şehrinde bir konferans vermiş ve bu konferansta, önümüzdeki birkaç on yıl içinde, savaş değil, çok bulaşıcı bir virüsün yayılması yüzünden 10 milyon kişinin ölme ihtimaline dair ciddi bir uyarıda bulunmuştur!! Hakkındaki şüphelerin boyutunu artıran şey, adının ve fotoğraflarının, ABD Adalet Bakanlığı'nın üç milyon sayfasını açıklayıp gizliliğini kaldırdığı «Jeffrey Epstein» adasının skandal dosyalarında —«Şeytan Adası» olarak bilinir hale gelmiştir— çokça yer almasıdır; dosyada görünmeyenler ise çok daha büyüktür. Bu durum Gates'i bu şüpheli ilişki için inkâr etmek yerine özür dilemeye yöneltmiş, rezil olduktan sonra kendini «aptaldım ve bu ilişki büyük bir hataydı!!» diye nitelemiştir. Epstein skandalları gerekçesiyle eşi Melinda'nın ondan boşanma talep etmesi, ondan önce 2020'de yeni koronavirüs salgınının yayılması —ki Gates'in virüslerin yayılma tehlikesine dair önceki açıklamalarıyla hızla dünya çapında ilişkilendirilmiştir— etrafındaki şüpheleri art arda birbirine eklemiştir. «Bill ve Melinda» Vakfı'nın 2025'te Burkina Faso Cumhuriyeti'nden çıkarılması ve «Target Malaria» projesi kapsamındaki sonuçları güvenilir olmayan deneylerinin «yeni bir bilimsel sömürgecilik» olarak nitelendirilmesiyle bağın koparılması sonrasında şüpheler daha da artmıştır; bu, vakfın «Sorokodingan» köyünde resmî onay almadan ve doğuracağı tehlikeli çevresel sonuçları bilmeden, sıtma hastalığını yok etme iddiasıyla genetiği değiştirilmiş sivrisinekler salmasının ardından olmuştur. Bunun yanı sıra Gates Vakfı'nın aşı üretimindeki rolü, insan beyin çiplerinin üzerinde çalışması ve yerel hükûmetleri bunları isteğe bağlı ya da gönüllü değil, zorunlu kılan yasalar çıkarmaya ikna ederek yaygınlaştırma girişimi de vardır!

(2) Lusiferçilik: «Parlayan yıldız» veya «ışık taşıyıcı» anlamına gelir; İblis'in dünyanın kurtarıcısı olduğuna ve hikmetin ve aydınlanmanın sembolü olduğuna inanan, kötücül, felsefi ve batinî bir akımdır. Taraftarları, âdetlere ve geleneklere isyan ve mirastan kurtulma iddiasıyla Gnostisizm, kara büyü, aldatma, gizem ve astroloji uygulamaları. Onun ürünleri arasında Masonluk, Şeytana tapıcı örgütler, Wicca, Raelcilik ve Scientology (=bilimcilik) vardır; kozmik enerjiye ve ruh göçüne (reenkarnasyon) inanır. En meşhur taraftarları arasında Hollywood aktörü Tom Cruise sayılır; diğer bazı aktörler ise sırlarını ifşa edip ondan ayrılmıştır.

(3) Rockefeller ailesi: Uzun on yıllar boyunca uluslararası ekonomi, para, siyaset ve medya hareketine hâkim olmuş, dünyadaki en büyük bankalara ve mali kurumlara egemen olmuş ahtapot misali bir ailedir. Amerikalı petrol kralı John Rockefeller tarafından, 1870'te Standard Oil şirketi aracılığıyla kurulmuştur. Aile casusluk, şantaj, rüşvet, açgözlülük, tekelcilik, rakiplerini ezip yıldırma ve bunun yanında fitne, savaş ve uluslararası kargaşalar çıkarmakla tanınmıştır.

(4) Rothschild: "Kızıl Kalkan" anlamına gelen bu aile, 16. yüzyılda "Isaac Elchanan" tarafından kurulmuş, aşırı derecede zengin bir Alman Yahudi ailesidir. Kurucunun beş oğlu, bankaları, borsaları ve finans kurumlarını kontrol altına almak amacıyla birçok Avrupa ülkesine dağıtılmıştır. Serveti 500 trilyon dolar olarak tahmin edilen bu ailenin, Napolyon döneminden bu yana uluslararası ekonomik dalgalanmalar, küresel tekelcilik ve savaşların kışkırtılması konusunda korkunç bir sicili vardır; savaşan her iki tarafa da silah satarak ve onları aşırı faizli kredilere boğarak her iki tarafı da desteklemiştir. Ayrıca 1917'deki uğursuz Balfour Deklarasyonu'nun ilan edilmesinde ve desteklenmesinde, bunun ardından tüm Orta Doğu'yu kasıp kavuran ve bugün hâlâ devam eden savaşlar, kargaşalar ve felaketlerde başrol oynamıştır.

söz ettiniz ve yazdınız; amaç dünyaya hâkimiyeti sıkılaştırmak, ülkeleri boğucu faizli borçlara batırmak, bir yandan insanlara elektronik çipler enjekte ederek onları kontrol etmeyi kolaylaştırmak, diğer yandan gezegen yüzeyindeki nüfusu azaltmak için mümkün olduğu kadar çoğunu yok etmekmiş. Bu konudaki bakış açınız nedir ve tüm bunlardan, özellikle «koronafobi» olgusunun yayılmasıyla ilgili olarak, değerli okuyuculara neyi iletmek istiyorsunuz?

C- Gerçekte okuyucu, «Cehâletin bir ilmi olabilir mi? Bu iki zıt nasıl bir araya gelir?!» diye şaşırabilir. Allah'tan tevfik dileyerek deriz ki: Zihinlerin kontrolü ve onlara hükmetme (Mind Control) konusunda Batılı düşünürlerin ve stratejik araştırmacıların yaptığı birçok çalışma ve araştırma vardır; bunlar, maddî medeniyetlerinin hâkimiyetini, bizim gibi çaresiz bırakılmış halklar üzerinde kültürel, ilmî, toplumsal, ekonomik ve siyasî yumuşak araçlar kullanarak dayatma amacı taşır. Gerekirse, bizim Irak'ta ve bölgedeki diğer ülkelerde yaşadığımız gibi, hikâyeyi tamamlamak için ardından askerî sert araçlar devreye girer.

Bu araçlar arasında (The Science of Ignorance) yani Cehâlet İlmi veya Cehâletin Mühendisliği (Agnotology) olarak bilinen şey vardır; bu, halkları aldatma, gerçekleri tahrif etme ve boş, değersiz şeyleri yayarak zorlayıcı oyalama teknikleri dayatma yoluyla pusulayı değiştirme ve yönelişleri bulandırma, ardından bu halkları gerçeklikten kasıtlı, maksatlı, planlı ve sistemli biçimde uzaklaştırma mekanizmalarıdır; bunun amacı, söz konusu fikrî hâkimiyet ve zihin kontrolü yöntemlerini onlara geçirebilmektir. Bu konuda çok sayıda çalışma yapılmıştır.

Kasıtlı cehâlete uğratma işlemlerinden biri de, bize benimsetilen ve üniversitelerde ve enstitülerde okutulan ilimlerde bile uygulananlardır; bu, çeşitli uzmanlıklardaki bilimsel kurumların benimsediği bilimsel bakış açılarıdır; bugün sorunun konusu olan tıp da bunlar arasındadır. Çünkü bu bilimsel kurumların başına geçen ve onlara aday gösterilen yetkililer ve başkanlar, finansörlerin istediğinin aksine her türlü görüş veya tezde deneyimli olan maddeci ateistlerin elebaşlarından başkası değildir! Herhangi bir sorunda veya konuda hikâyenin hakikatini bilmek istiyorsak, finansörü araştırmalıyız; onu bulursak bütün meseleler önümüzde aydınlanır. Korona, aşılar ve tedaviler konusunda, Amerikan Rockefeller ailesinin (yalnızca isimde, ama onlar Lusifercil Nurânîliğe, yani şeytana tapmaya inanırlar) dünya ilaç piyasasına hâkim olduğunu görürüz; bu ilacı nasıl, ne zaman ve niçin üretip şunu bırakacağımızı, belirli ilacın şu sürümünü nasıl, ne zaman ve niçin çıkarıp önceki sürümü iptal ederek dünyayı kandıracağımızı onlar belirler. Birçoklarının sandığı gibi bu, bilimsel araştırmalar ve klinik deneyler yüzünden değildir; onlar aldatma yöntemlerindendir. Ayrıca 1950'li yıllardan beri kızamık ve çocuk felci dönemlerinden bu yana, 200.000'den fazla Amerikalının ve dünya çapında açıklanmayan milyonlarca kişinin ölümüne, sakatlanmasına ve hastalanmasına yol açan bütün aşı ürünlerinin doğrudan sorumlusudur. Onların itaatkâr askeri olan, dünya çapında en meşhur başarılı teknoloji adamı «Bill Gates»e, onunla birlikte Amerikan İlaç Kurumu (CDC) başkanı Dr. Anthony Fauci'ye ve ikisiyle birlikte Dünya Sağlık Örgütü başkanı, uluslararası kuruluştaki görevine gelmeden önce ülkesinde üç kolera salgınıyla suçlanan Etiyopyalı (Tedros Adhanom Ghebreyesus)'a gelince,

bunlar ve başkaları hikâyenin görünür bir cephesinden öteye geçmezler; hakikat ise tamamen bunun aksidir!

Sana önemli bir şeyi açıklayacağım: Bill Gates denilen kişi hakkındaki araştırmalarım ve titiz takibimden sonra, başlangıçta basit, zeki, şöhret düşkün, inançlı bir adam olan bu kişinin, daha sonra milyarder olan yol arkadaşı Paul Allen (Paul Allen) ile birlikte çalıştığını ve ikisinin Microsoft'u, o dönemde gücü yerinde zengin kesimlerin doğrudan finansmanı ile kurduğunu gördüm. Bu Paul Allen ise, ilk Amerikan çok milyarderi (First American Multimillionaire) John Jacob Astor'u (John Jacob Astor) kendine örnek alıyor, onun izinden gitmeye ve onun gibi olmaya çalışıyordu. Peki bu Jacob Astor kimdir? Tanınmış Lusifericil Astor ailesinin soyundandır (dünya servetinin yüzde 85'ini elinde tutan 13 aile arasında; tıpkı Rothschild ve Rockefeller aileleri gibi). Paul Allen onların Lusifericil kaynaklarından beslenmiş, iliğine kadar işlemiş ve bunu sonradan yol arkadaşı Gates'e tamamen aktarmıştır.

Gates ergenlik çağındayken, bankacı bir anne ve avukat bir babadan oluşan zengin ve kültürlü bir aileye mensuptu; bu sebeple siyasî, ekonomik ve toplumsal bakımdan hâkim büyük Amerikan ailelerle şüphesiz iletişim ve bağlantısı vardı. Bu yüzden oğullarının yazılım ve matematikte yenilikçilik alanındaki dikkat çekici yeteneğinin ortaya çıkması, kamuoyundan, hatta özel çevrelerinden saklı kalmazdı. Böylece, insanî incileri avlayan ve zekîleri ve dâhileri kendi çıkarlarına hizmet ettirmek üzere gözetleyen çevrelerin gözetimi ve ilgisi altında olmuştur. Bill Gates ergenliğinde kendisinden iki yaş büyük, ama tuhaf bir arkadaşıyla tanışmıştı; o da bilgisayarlara, yazılımlara, sanal dünyaya (the virtual world), bilim kurguya (science fiction), Aydınlanmacılığa (Enlightenment), Aydınlanmışlara (Illuminati) ve şeytana tapıcıların inançlarına hevesle doluydu. Gates ondan çok etkilendi ve öne sürdüğü fikirlerle uyum sağladı. Bu kişi, onun sonradan ortağı olan milyarder Paul Allen'dır (Paul Allen).

S9: Okuyucularınıza sunduğunuz önemli ve kayda değer ilgi gören çalışmalar arasında «Delile Karşı Delil, Ey Uzmanlar» da var. Bu, bir dizi kişisel ve yerel görüşten mi ibarettir? Yoksa «Ağzından yargılarım seni» veya «Ehlinden bir şahit şahitlik etti» şiarıyla, ileri gelenlerden bazılarının hüccetlerinin diğerlerinin iddialarını kesin delil ve burhanla çürütmek amacıyla kapsamlı bir incelemesi midir? Eskiden denildiği gibi, üstünlük düşmanların şahitlik ettiği şeydir.

C- Bu çalışmada da başka yayınlarda da, hiçbir şekilde ciddî araştırma yöntemlerine ve derinlikli önemli çalışmalara dayanmaktan başka bir şey yapamam; ya uzmanlık makamlarının kendilerinden ya da onlara nispet edilen, dergilerde, televizyon röportajlarında ve yüz yüze ya da uzaktan sempozyumlarda belgelenip doğrulanmış açıklamalardan. Ancak ben diğerlerinden şu yönüyle ayrılırım: Yalnızca maddî bilimsel kurumların benimsediği çalışmaları değil, bütün köklü ve metodik çalışmaları araştırırım; zira onlar bende çözümün bir parçası değil, sorunun bir parçasıdır. Konu hakkında yayımladığım görüşmelerden biri, korona konusunda insanlığın yaşadıklarını ciddî biçimde yargılamak üzere tıp, hukuk, medya, güvenlik, diplomasi, siyaset ve ekonomi alanlarındaki büyük uzmanların katıldığı uluslararası mahkemeye ilgiliydi. Pek çok delil, heyecan verici tanıklık ve tehlikeli bilgi getirdiler; bunların tamamı, bütün konunun, iddia

edilen virüs için (bu amaçla laboratuvarlarda yaratılmış) aşı ve ilacı geçirerek maddî kâr elde etmeyi amaçlayan günahkâr bir grubun menfaat oyunu olduğunu teyit etti.

Başka bir çalışmada iki önemli kitaba da işaret ettim: Kanadalı yazar ve toplumsal aktivist (the Canadian author and social activist) Naomi Klein'ın (Naomi Klein) 2007'de yayımlanan «Şok Doktrini: Felâket Kapitalizminin Yükselişi – The Shock Doctrine: The Rise of Disaster Capitalism –» adlı kitabı; bunu daha önce Amerikalı stratejist Milton Friedman (Milton Friedman) «Kapitalizm ve Özgürlük – Capitalism and Freedom –» adlı kitabında kuramlaştırmıştı. Bir de Rockefeller Vakfı'nın 2010'da yayımlanan raporu: (Teknolojinin ve Uluslararası Kalkınmanın Geleceğine Dair Senaryolar – scenarios of the future of technology and international development –). Raporun 18. sayfasında özellikle, bugün yaşadığımız bütün olayların, özellikle salgının yayılması, dünyanın zorla kapatılması, maske yayılması, eldiven giyilmesi, tüm seyahat araçlarının yasaklanması ve benzerlerinin bulunduğu belirtilmektedir.

Raporu yayımlayan kuruluş, yukarıda zikredilen zengin Rockefeller ailesinin kuruluşlarından biridir. «Delile Karşı Delil, Ey Uzmanlar» çalışmasına gelince, bunda uzmanlara, tanınmış uzmanların yaptığı çok sayıda biyolojik, tıbbî ve tedavi odaklı araştırma, eser ve çalışmaya dayanan —ki bunlar çeşitli dergi ve kitaplarda yayımlanmış ve dağıtılmıştır— sorularına cevap vermeleri için meydan okudum. Bunlar vasıtasıyla, aşılardan beri birçok büyük tehlike taşıdığı, bunların sonradan çok sayıda çalışmayla ortaya çıktığı, ancak medyanın yalnızca (iddia edilen) iyileşme vakalarına odaklanıp ölüm, sakatlık ve önceden bilinmeyen yeni hastalıklara yakalanma vakalarını ihmal ettiği teyit edilmiştir; AIDS olarak bilinen bağışıklık yetersizliği virüsü hastalığında olduğu gibi, daha sonra ortaya çıkarılan Ebola, SARS ve benzeri yeni salgınlarda ve (Kovid-19)'a kadar, «komplo teorisi» değil gerçek komplo hakkında ek soru işaretleri yaratan bir durum. O yazının sonunda, onların cevaplamasını istediğim bir soru sordum: (Çocuklarınızı, uygunluğu ve faydası konusunda kesin hüküm veremeyeceğiniz ilaçların deney alanı yapmaya hazır mısınız?!) Ardından daha önemli bir soruyla, cevaplamak için bilimsel deliller getirmelerine meydan okudum: (Hangisi daha tehlikeli; hastalığın kendisi mi, aşı mı?!)

S10: «Dâd Dili; Birçok Çalışmaya Göre Dillerin Kökeni» başlığıyla yayımlanan diğer çalışmanız ne anlatıyor?

C- Evet, bu çalışma (Ve Şu Memleketler) serisindeki işimin bir parçasıdır; bir kitapta dillerden, doğuşlarından ve çeşitliliğinden söz ettim ve bunlar hakkında söylenen kuramları açıklama konusunda derinleştirdim. Bunun içinde Arap dili ve kökenleri konusu ve onun hakkında söylenen iki mektep vardı: maddeci-laik ve dinî-imanî. Çeşitli çalışmaların, onun diğer dillerden farklı olduğunu nasıl gösterdiği; bunun yalnızca dinamik, tasvirî kelime dağarcığı, lafzının metaneti, edebinin güzelliği, belâğatının ihtişamı ve şiirinin derin aruzu sebebiyle değil, aynı zamanda dünyanın bütün büyük yaşayan dillerindeki terimlerin çoğunun Arapça dil türevlerinden gelmesi ve ayrıca bunların, meşhur Amerikalı nörobilimci ve çok sayıda esere sahip Dr. Andrew Newberg'in teyit ettiği gibi, insan beyni ve ruhu üzerindeki etkisi sebebiyle olduğu gösterilmiştir.

S11: Gelecekte planladığınız eserler, televizyon programları, etkinlikler var mı?

C- Evet, uzun yıllardır (Ve Şu Memleketler) serisi üzerinde, iki cildi ve 28 kitabıyla çalışmaya devam ediyorum ve hâlâ devam etmekteyim. Allah Teâlâ'dan ömrümü uzatmasını diliyorum ki bunu tamamlayabileyim; çünkü içinde son derece önemli ve değerli bilgiler var, benden zorlu bir çaba, titiz bir çalışma, güzel bir sabır ve uzun bir zaman aldı.

S13: Aziz okuyuculara son bir söz söylemek ister misiniz?

C- Evet. İlim kutsal değildir; ona önünden de ardından da bâtil gelmez diyemeyiz. İnsanî olduğu için ideolojikleştirmeden ve çıkardan arınmış değildir. Teknolojiler de sandığınız gibi insanlığın menfaatine gelmiş masum ve dürüst şeyler değildir; tam tersine, bütün ilimler ve teknolojiler yalnızca finansörlerinin hizmetine (inanç, mali, siyâsî, diplomatik ve her alanda) tahsis edilmiştir. Bize izin verdikleri şeyin bedelini, bizim zahmetimizden ve çabamızdan iki kat alırlar; bir yandan cepleri dolsun, diğer yandan bize ve nesillerimize kültürel, ahlâkî, dinî, hatta akli ve ilmî bir yıkım olsun diye. Çünkü doğruyu söylemezler, yalnızca fesat, sapkınlık, helâk ve yıkım değerlerini yerleştirmek için uygun gördüklerini söylerler. O hâlde etrafımızda yayımlanan her bilimsel araştırmaya aldanmayın; bilimsel mevzuattan sorumlu makamlardan veya zaten pek çok soru işareti taşıyan uluslararası kuruluşlardan da çıksa. Onlar da hatâ ve isabet eden, çeşitli ideolojik veya çıkarıcı eğilimlerin etkisinde kalan insanlardır. Bilâkis temkinli, hatta şüpheli olun; konunun doğru olduğu size kesin ve çeşitli kaynaklardan gelen delillerle sabit oluncaya kadar. Nesnel bilginler arasında, araştırmacıların ve halkın mutlak gerçeği keşfettikleri serabının peşine takılmaması, ya da bugün varılanın, yayımlanan birçok sonucun bilimsel ve araştırmacı sürecinin sonu olduğunu sanmamaları yönünde çok çağrı vardır. Şüpheli mezhep veya ilke (Skeptical Principle) ve gerçeğin başka ihtimallerinin olup olmadığının daimî sorgulanması, bilimsel olgunluğu ve evreni ve hayatı anlamaya giden doğru yolu temsil eder. Örneğin Dr. Sue Desmond-Hellmann, Gates'in bizzat yönettiği «Bill ve Melinda Gates» Vakfı'nın icra müdürü olarak, araştırma sonuçlarına sürekli şüpheyle yaklaşılmasını ve bilimlere ideolojiler gibi muamele edilmesi gerektiğini savunur; Wall Street Journal gazetesinde yayımlanan bir makalede şöyle dediğini görürsünüz: (Bilimsel bilgi daima geçici kalmıştır ve şüphe ile şüpheli ilke, bilimsel ilerleme için «hayatın kanı»dır), bilim insanlarının, varılan bilimsel sonuçlarda başka bir cevap, daha iyi bir yöntem veya farklı bir görüş olup olmadığını sürekli sorgulayarak bilimsel gelişmeye ve yenilenmeye öncülük ettiğini açıklıyor. Şunu da teyit etti: «İnsanların şüpheli olması bilimle çatışma değildir; aksine şüphe bilimsel ruhun özündedir.»

Aynı bilimsel dergilerde yayımlanan birçok araştırma ve çalışma (Science, Nature ve «Zayıf Olan Hem İsteyen Hem İstenen» kitabında andığımız diğerleri gibi) de çeşitli bilimsel uzmanlıklardaki farklı araştırma ve çalışmalarda birçok tahrif, aldatma, yalan ve manipülasyon vakasının bulunduğu peşesini kaldırmıştır! Mucizelerle, entrikalarla ve komplolarla dolu bugünün dünyasında, her düzeyde, her şey mümkündür.

«Komplo teorisi» diye bir şey yoktur; bilâkis bu, eski ve kesin bir gerçektir; tekniği gizlenme ve gizlilik; delili, insanlığın yaşadığı art arda gelen karmaşa ve şoklardır —şokların birbirini kovalaması, birbirini izlemesi ve sürekli ardı ardına gelmesi kavramına göre; halkların yumuşatılması ve Lusifercil inançta çizilen ve üzerinde anlaşılanlara göre yeniden şekillendirilmesi

için—, ki bu inanç, «Georgia Rehber Taşları – Guidestones Georgia»nın sembolleri ve yazılarıyla özetlenir; Amerikan başkanlarının istiklâlden beri Federal Rezerv Bankası ile mücadelelerinin hikâyesinin bize anlattığı gibi.

Komplo büyük, eski ve çok yüzlüdür; Kur'ânî kanunlarda delilleriyle teyit edilmiştir. Çift kaynaklıdır: şeytan ve cinlerden ve insanlardan askerleri ile maddeci ateistler ve onların peşinden giden, ideolojik veya cahil veya çıkarıcı aldatılmışlar. Belki bugün, bu iki gücün temiz, saf ve parlak olan her şeye, her fazilete, hayra, salâha ve barışa karşı birlikte ittifak yaptığına tanık oluyoruz. Doğrudur, bu kötülerin gizlilik, gizli kapaklılık ve habis fitne ile işleyen muazzam bir güçleri ve nüfuzları vardır; Allah Teâlâ'nın onları tarif ettiği gibi, dağların yerinden oynayacağı bir hile ile. Dünyadaki para basımına hâkim oldukları ve iki güçlü küresel mali otorite olan Uluslararası Para Fonu ile Dünya Bankası üzerinde etkili oldukları için hükûmetlerin güçlerini aşan imkânlarla sahiptirler; bunun yanı sıra siyasetten kültüre, ilimlere, teknolojilere, sanatlara, medyaya, spora ve aklınıza gelebilecek her şeye hayatımızın tüm alanlarında ahtapot kolları vardır. Ancak, özgür halklar olarak öğrenir, kültürlenir ve birleşirsek, onların karşısında durmak imkânsız değildir.

Allah Teâlâ, bu işe hak eden bazı insanların itikadî ve ahlâkî tercihleri yüzünden şeytanların onları dost edinmesi ve böylece insanlardan İblis'in askerleri veya insî şeytanlar arasına girmeleri konusunda şöyle buyurur: «Allah, onların hepsini bir araya topladığı gün, «Ey cinler (şeytanlar) topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız» der. Onların, insanlardan olan dostları ise: «Ey Rabbimiz! (Biz) birbirimizden yararlandık ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık» derler. Allah da buyurur ki: Allah'ın dilediği hariç, içinde ebedî kalacağınız yer ateştir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, bilendir. İşte böylece işledikleri günahlardan ötürü (insanlardan ve cinlerden) zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına dost ederiz.» (En'âm, 6/128-129); «(Rasûlüm!) Görmedin mi? Biz, kâfirlerin üzerine, kendilerini iyice (isyankârlığa) sevkeden şeytanları gönderdik. Öyle ise onlar hakkında acele etme. Biz onlar için (günlerini) teker teker sayıyoruz.» (Meryem, 19/83-84). Mu'avvizeteyn'in (Felak ve Nâs sûreleri) derin anlamlarına odaklanırsak, bunların, andığımız kimselerden olan İblis'in ve cin ve insan askerlerinin imân ümmetine karşı kurduğu komplonun tehlikesinden ümmete rahmet olarak geldiğini görürüz. Bunlar, bütün mahlûkattan, küçüğünden büyüğüne, görünenden gizlenene, çevreleyen tüm tehlikelerden ve gelen şerlerden sığınmayı kapsar... Gecenin karanlığında ve gizli mahzenlerin zulmetinde kurulan yıkıcı faaliyetlerinden: çeşitli türlerde sihir, haset, üfleme (nefes), kin ve bunun gibi, yeni-eski dünya düzeninin askerlerinden olan o kötülerin gerçek ayinler olarak inandığı ve uyguladığı habis fiillerden.

Kanadalı bilim insanı Marshall McLuhan şöyle der: (Yalnızca küçük sırların korunmaya ihtiyacı vardır; büyük sırları halkın onlara inanmaması korur.)

Belirtilmesi gereken bir başka konu: Doğrudur, konuşmalıyız, ama bundan önce öğrenmeliyiz. Dünyaya hâkim kesimin tahakkümünden kurtuluş yolu, olup bitenler konusunda halkların kapsamlı bir uyanışı ve ardından, onlara karşı çıkanlara yönelik bütün gizleme, karartma, gözetleme, paylaşımları silme, yayınları engelleme ve benzeri girişimlere rağmen, bu iğrenç tahakküme karşı topyekûn bir reddiştir. Tarih bize, rütbeleri ne olursa olsun, muhaliflere —ister

fiziksel tasfiye, ister sürgün, itibar suikasti ve tehdit ve benzeri yollarla— çok ağır davrandıklarını, bunu Yahudi düşmanlığı, yanlış eğitim, tahrik ve benzeri çeşitli suçlamalar altında yaptıklarını anlatır. Bunu Amerikan başkanı John Kennedy'ye yaptılar: Ölümünden kısa süre önceki son konuşmasında, Amerika'yı ve dünyayı kontrol eden çevreleri ifşa etme niyetinden söz etmişti; başkalarına ibret olsun diye meşhur olayda herkesin gözü önünde öldürüldü. Dünyaca meşhur Amerikalı yönetmen Aaron Russo'ya da yaptılar: 2007'de dünya düzeninin değiştirilmesi hikâyesini anlattı ve bunu Rockefeller ailesiyle ilişkisi vasıtasıyla dinlemişti; bunların arasında insanların vücuduna, onları tamamen kontrol etmek için elektronik çipler yerleştirmek de vardı. Kısa süre sonra adam şüpheli şartlar altında öldü; farklı milletlerden başkaları da var.

Allah Teâlâ'dan, onların hilesini kendi boğazlarına, boğazlamalarını kendi hilelerine çevirmesini, nihayet kendi elleriyle kendilerini boğazlamalarını ve kudretinin acâibini onlarda bize göstermesini niyaz ederiz; O işitendir, görendir, koruyandır, her şeyi kuşatandır, kadir ve muktedirdir, cebbârdır, intikam alandır; O ne güzel Mevlâ ve ne güzel Nasîr'dir; dönüş O'nadır ve azabından, gazabından O'na sığınırız. Sona erdi.

İkinci Fincan Kahve

Müşkât Nûru: İslâm'da Kadın Haklarına Dair Gündeme Getirilen En Belirgin Şüphelere Cevap

- Peygamber (s.a.v.)'in hanımlarına karşı davranışı, hakkında çok sayıda eser telif edilebilecek bir konudur: Onlara karşı yumuşaklığı, ev işlerinde onlara yardım etmesi, onlarla konuşma tarzı, onlara nezaketi, onlarla şakalaşması ve benzerleri.
- Kadın, İslâm tarihinde belirgin bir rol oynamış; insanî, kültürel ve idarî hareketin zenginleşmesine katkıda bulunmuş; fıkıh, edebiyat, şiir ve felsefe alanlarındaki rolüyle tanınmıştır.
- Mahrem meselesi, tıpkı başörtüsü gibi, taciz, eziyet veya karmaşık hayatımızda karşılaşılabilecek diğer sorunlar yüzünden istenmeyen bir şeyin yaşanmaması için kadına bir korunma olarak gelmiştir.
- İki cins arasında birçok fark vardır; fiziksel, fizyolojik, psikolojik ve beyinsel bakımdan eşit olmaları mümkün değildir; hatta bu konuda «Erkek Kadın Gibi Değildir» adlı kitabımda açıkladığım bölümler bile vardır.

Giriş

Allah Teâlâ şöyle buyurur: «Allah'ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nûrunu tamamlamaktan asla vazgeçmez. O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasûlünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir.» (Tevbe, 9/32-33)

Allah'tan tevfik dileyerek söylüyorum: Laik Azerbaycan'ın, kendinden öncekilerin izinden giderek tüm okullarında başörtüsü takmayı yasaklaması karşısında, insanları aydınlatmak, uyuyanları uyandırmak; alçaklar ittifakıyla mücadele etmek, onlarla münâzara etmek ve onları ifşa etmek şarttır. Nitekim birdenbire ve «okul eğitiminin laikleştirilmesi» şiarı altında, korumayı ve savunmayı yalan ve zorbalıkla iddia eden kadın hakları örgütlerinin tam bir sessizliği ortasında, Azerbaycan «Başörtünü çıkar ya da okuldan ayrıl!!» başlıklı şüpheli bir kampanya başlattı. Bu kampanya öğrencileri de öğretmenleri de aynı ölçüde kapsıyor; onlara inanç özgürlüğü ile eğitim arasında tercih yaptırılıyor. Bu şok edici karar, Azerbaycan Bakanlar Kurulu tarafından Eylül 2026 sonlarında alındı ve dünya çapında on milyonlarca kişiyi öfkелendirdi; kendilerini «İslâmî olması gereken» bir ülkede böyle mantıksız ve haksız kararların ardındaki gizli sebebi sorguladılar. Bu bize, Doğu Avrupa'nın komünist devletlerinin, Lenin-Stalin'in Sovyetler Birliği'nin, Marksist-Maocu Çin'in ve bazı Batı Avrupa devletleri ile Güneydoğu Asya rejimlerinin, geçmiş ve sonraki dönemlerde başörtüsüne, iffete ve örtünmeye bütün hafife alışı, istibdatları ve zorbalıklarıyla savaş açtıklarında yaptıklarını hatırlatıyor; başörtüsü aziz ve yüce kalırken, o rejimlerin çoğu helâk çukurlarına ve tarihin çöplüklerine gitti. Yine de birçok insan, bir yanda feminist hareketler, uluslararası liberal kurumlar ve küresel sol örgütler ile diğer yanda gnostisizmler, bâtinî, işrâkî ve hulûlî hareketler arasındaki açıklanmayan karşılıklı hizmet ilişkisinin mahiyetini hâlâ bilmemektedir.

Şunu da belirtirim ki, bu girişte okuyacağınız satırlar, kimseye yaranmaksızın ve kimseye gönül almaksızın bütün pencerelere ve kapılara vurulan bir uyarı ve tokmaktır; durmadan çalan, iki yakın tehlikeye karşı uyarıcı bir çan gibi: Biri mevcut ve başıboş, diğeri gelen ve karanlık. Bununla amacımız, insanları aydınlatmak, uyuyanları uyandırmak, alçakların ittifaklarıyla mücadele etmek; Rabbinin merhamet ettikleri dışında bizi saran tereddüt, donukluk ve atâleti sona erdirmektir. Sağır bir tihte duruyor, yerimizde sayıyoruz; faal bir harekette ya da uygun bir tepkide bulunmaksızın, meydanların örfünde, her türlü fikrî, varoluşsal ve ahlâkî çatışmanın iki tarafı arasında bulunan, dikenli teller, hendekler ve mayınlarla dolu «kimsenin toprağı» denilen gri bölgede. Örflerimizin, değerlerimizin ve güzel geleneklerimizin kontrolünü kaybetmekten, onları yitirerek gençlerimizi, ailelerimizi ve toplumlarımızı kaybetmekten korkuyoruz; dizginler elden kaçmadan, yular ellerimizden çıkmadan, şaşırıp gözlerden kaybolup kalabalığın ortasında yavaş yavaş silinmeden önce; pişmanlık vakti de geçmiş olacaktır.

Şunu da ekleyeyim: Birdenbire, şurada burada ortaya çıkarılan birçok feminist örgüt ve «aydınlanmacı» merkez hakkında söylenen ve söylenmekte olan her şeyden bağımsız olarak — kimileri, bunların kendiliğinden solması için yok sayılması gerektiğini söyler; kimileri muhafazakâr ortamlarda önemlerini küçümser; kimileri bunlardan bedava reklam yapmamak için çok söz etmeyi reddeder ve şiarı «Bâtılı, ona susarak öldürün»dür; kimileri bunların görüşlerini izlemek, faaliyetlerini gözlemek, tavsiyelerini analiz etmek, açıklamalarını eleştirmek ve fikirlerini ilerleyen günlerde sökmek için, nihaî hüküm verilmeden önce geçici olarak durmayı ister; kimileri de bunların Arap aklını aydınlatmak ve kendi ifadesiyle Orta Doğulu kadını özgürleştirmek için çalıştığı iddiasıyla onları savunur— ancak bu alanda saha deneyimi ve birikmiş tecrübeler yoluyla herkes neredeyse tamamen şu noktada birleşmektedir: Bu merkezler,

yumuşaklık, ünsiyet ve insanîleştirme aşamasından; ifade özgürlüğüne, başkalarının sâbitelerine ve özgürlüklerine haksızlık etmeksizin, onların mahremiyetlerini ihlal etmeksizin görüş ve karşı görüşe saygıya, dinler arası diyaloga ya da yakınlaşmaya, faaliyet alanlarının coğrafi sınırları içinde barış ve ahenk içinde birlikte yaşamaya çağıran, hoşgörülü, nazik, aldatıcı, renkten renge giren, sevimli ve yumuşak söylem aşamasından; kısa sürede, görünüşte yumuşak ama özünde sert olan bu kurumlar ve örgütler, dişlerini gösterir ve fikirleriyle, tezleriyle kesişen ve çelişen her şeye pençelerini geçirir; saldırgan, kışkırtıcı ve açık zorbalık içeren şüpheliğin azgın kalelerine; dışlamanın, ötekileştirmenin, ahlâkî faziletlere, toplumsal değerlere ve dinî sâbitelere açıkça saldırmanın hareket noktalarına dönüşür. Üyeleri, finansmanını ve yönetimini üstlenenlerle birlikte çekirge gibi harekete geçer; yolculuklarına başlarken kullandıkları hile, renk değiştirme ve aldatma sayesinde kazandıkları tüm nüfuz ve güçle; özellikle akademik, kültürel ve medya çevrelerinde hızlı yayılma, sızma ve azgınlaşma amacıyla; ta ki, açıkça, herkesin gözü önünde, başörtüsünü çıkarmaya, nikâhsız birlikte yaşamaya, ensest ve evlilik ihanetlerine göz yummaya, kürtağı mubah kılmaya, eşcinselliği teşvik etmeye, evlilik dışı hamileliği, doğum kontrolünü düzenlemek yerine sınırlamayı, doğumu geciktirmeyi ve uzun bekârlığı, medenî nikâhı, ahlâkî çözülmeyi, ayıplanan karma ortamları, bekâr annelik olgusunu teşvik etmeye kadar açık çağrılar başlayana kadar; ardından yok olmuş bâtinî ve gnostik fikirlerin benimsenmesine ve fiilen uygulanmasına kadar —ancak parlak ve aldatıcı başlıklar ve adlandırmalar altında; oysa itibar başlıklara değil, muhtevâlaradır—; paralel evrenler ve âlemler varsayımlarından, vahdet-i vücûd'dan, hulûlden, ruh göçünden ve ruhların çağrılmasından, Reiki'den, Karma'dan, Nirvana'dan, astrolojiden, dinlerin birliğinin simya ve semiyolojisi, dövmeleri, tılsımları, şiarları ve ayinleriyle... sefil Hindu inançlarına göre çakraları ve mantralarıyla... kadim ve geçmişte kalmış Çin inançlarına göre Yin ve Yang'ıyla (=siyah ve beyaz enerji)... Yoga ile (=Budistlerin ve Hinduların namazı), Tai Chi ile (=yüce mutlak güç) ve Badaanjin ile; hızla akan modern maddî hayatın yük ve baskılarını hafifletmek için bedensel ve ruhsal egzersizler yapma iddiasıyla söz etmeye başlayana kadar; bunlar, belirli bir zamanda ve yerde «İbrâhîmî din» denilen —daha doğru tabirle «vehmî»— dinin ilan edilmesi için, semavî dinleri ve şeriatları eritmek, öğretilerini sulandırmak, kimliklerini silmek ve kutsal kitaplarını etkisizleştirmek amacıyla, sayısız beşerî vaz'î din ve ideolojiyi —ki çoğu putperestliktir— mutlak surette uyumsuz tek bir potada eritmeye hazırlıktır. Bunu artık hiç uzak görmüyorum; adımlar tekrarlanmış, tüketilmiş, yakın uzak herkesçe bilinir hâle gelmiştir. Genelde bu şüpheli projesine, Ehl-i Beyt'in tertemiz ilk neslini, hayırlı sahâbîleri ve onların mübarek yolunu izleyen tâbiîn, sâlihler ve ebrâr âlimler hakkında ta'nla başlar; ikinci olarak Müslüman kadına başörtüsü farz olmasının sıhhatine şüphe düşürür, onu çıkarmaya yönelik açık çağrılarda bulunur; bunun yanında Arap ve İslâm toplumlarını şerefli şeriat öğretilerinden, güzel ahlâk ve faziletlerden, asil âdetlerden, miras kalan güzel gelenek ve örflerden —bunların gericilik ve geri kalmışlık olup medenîleşme, ilericilik, liberalizm ve şehirliliğe karşı durduğu iddiasıyla— kurtarmaya yönelik gürültülü benzer çağrılar yapar; üçüncü olarak, sünnetin hüccet oluşuna ve ona başvurma meşrûiyetine ta'nettikten sonra, Sünnet-i Nebeviyye'yi terk etmeye çağırır; sonra onu nakleden, tahkik eden, dirâyet ve rivâyet bakımından ona önem verenlerin değerini düşürür; yine onu bize cem'eden, tertip eden, isnadlayan, tedvin eden, istinsah eden ve rical ile cerh ve ta'dil ilimleri aracılığıyla elekten geçirenlerin kıymetini

küçültür; oysa bunu bize bugün ellerimizdeki kitaplarında, metinlerinde, telifâtlarında, musanefâtlarında, şerhlerinde, haşiyelerinde ve zeyillerinde miras bırakmışlardır. Bunlar, tecvid usûlü, kıraat ve tefsir kitaplarına ve âlimlerine şüphe düşürmekle bitmez; ardından fıkıh ve usûlü, mukayeseli fıkıh, kitapları ve adamları üzerine yönelir; sonra namaz, zekât, oruç ve hac gibi İslâmî şeâir, menâsik ve ibâdetlere; bununla birlikte ezan okunmasına, mescit yapılmasına, helâl yiyecek yenmesine, şer'î nikâha, İslâmî usûlde defne ve bunun gibi şeylere karşı sürekli kışkırtmalarla; maksat, hanif dini bütün rükünlerinden ve farzlarından boşaltmaktır; buna karşılık âlimlerini ve sembollerini küçültmek, sünnetlerini ve müstehaplarını, ardından kademeli olarak haramlarını ve mekruhlarını hafife almaktır. Bunun yerine, gelen doğu ve batı ayin ve şeâirlerini uygulamayı teşvik etmeye ve ithal edilmiş gnostik fikir, inanç ve felsefeleri —bunların bir kısmı totemci, Şintoist, Hindu, Budist, Taoist, Jainist, Zerdüşti, Konfüçyüsçü, Mazdekî, Bâbî, Bahâî, Kâdiyânî ve Hermetik— benimsemeye yönelirler; şeriatların ve dinlerin birliği iddiasıyla ve bunların hepsinin sonunda tek bir yüce cevhere ibâdet ve takdise çıktığı, ona ulaşma yolları, vasıtaları ve sebepleri birbirinden farklı olsa da bu sonuca vardığı iddiasıyla. Bu, bir grup gâlî, bâtinî ve cezbeli kişinin halkı aldatmak ve onlarla alay etmek için hep pazarlamaya çalıştığı bir küfür, sapkınlık ve saçmalıklardır; hele bu küfürleri şiir beyitleri, felsefî ifadeler, kelâmî safsatalar veya düzyazı hissiyatı çerçevesine oturtup ifade ettiklerinde, Allah Teâlâ'nın hiçbir delil indirmedığı şeylerle. Bunların hepsi hanif dinle çelişir, itikatta, ibâdette, muamelâtta ve davranışta şerefli şeriat öğretilerine toptan ve ayrıntılı olarak aykırıdır. Bu, İslâm'la ilgisi olan her şeye geçmişte ve bugün saldırmasıyla bilinen, bu kurumlardan birinin kurucu babalarından ve aktif üyelerinden birinin, nasıl olup da milyonların önünde ve tüm şahitlerin gözü önünde bir yayın yaparak, Hindular tarafından inek ibâdetini öven ve bunu akıl yoluyla kabul edilebilir, makul bulunabilir, mantıkî, felsefî ve insanî olarak gerekçelendirilebilir ve dinî ve şahsî bir özgürlük olduğu için saygı duyulması zorunlu inançlar olarak saydığı biçimde ortaya çıktığını herkese açıklar. Bu, kasıtlı ya da kasıtsız bir dil sürçmesi ve düşüştü; onu gürültülü zayıflığının dibinden kaldırmak, onu rezil çukurundan çekmek için hiçbir vinç ve çıkırık fayda vermedi. Böylece, bir yanda Macar asıllı Amerikalı milyarder George Soros'un önderlik ettiği küresel sol ile, diğer yanda sınırları aşan, sosyal medya platformları, bazı kültür merkezleri, şarkılar, sinema filmleri, anime dizileri, kitaplar ve dünya romanları ve hikâye derlemeleri aracılığıyla, yoga öğretmenleri ve okulları, meditasyon, Tai Chi ve Badaanjin merkezleri, ayrıca masaj, çin akupunktur merkezleri ve 1950'lerde Japon dansçı «Tatsumi Hijikata»nın icat ettiği Japon Butoh dansı okulları vasıtasıyla sızan modern Budizm ve Konfüçyüsçülük arasındaki sağlam ilişkinin ve derin, gizli, ilan edilmemiş ittifakın niteliğinin boyutları yeniden gündeme gelmiştir. Onların izinden uluslararası Hindu hareketi Hindutva da gelir. Şüphesiz Râca «Dada Atman» ve onun izinde, meşhur yoga eğitmeni ve «Isha» vakfı sahibi guru «Sadhguru Jaggi», Hinduluğu yoga yoluyla yayma elçileridir; vahdet-i vücûd, hulûl, ruh göçü, meditasyon, tenâsüh ve gezegenlere, yıldızlara ve ecdada ibâdet varsayımlarını yaymaktadırlar. Hatta şu anda bu doğrultuda onun rükünlerinden ve direklerinden sayılırlar; 2011'de ölene kadar elleriyle mucizeler gösterdiğini iddia eden, Hindu guru «Sathya Sai Baba»nın izinde; sonra bütün dünya, skandallarının büyüklüğü, gerçeğinin karanlığı ve şahsiyetinin çirkinliği karşısında şok oldu: cinsel ihlâller, kirli para aklama, hırsızlık, aldatma, dolandırıcılık ve hatta bazen cinayet; burunları tıkayan şeyler. Ve «Sai Baba», örgütü Sri Sathya Sai ile «yeni

bir dünya dini kurmaya» çalışırken —bir 1990'larda gizliliği kaldırılan tehlikeli bir CIA raporuna göre— çünkü taraftarları ona «Mahagurus», yani dünya öğretmeni lakabını veriyorlardı. Bu, «Hare Krişna» tarikatının azgınlaşmasıyla aynı döneme denk gelir; özellikle 1965'te Amerika Birleşik Devletleri'ne sızmasından ve orada «Abhay Charan Prabhupada» adlı bir Hintli aracılığıyla yayılmasından sonra. Bu, dilenmekle ve gizli işsizlikle geçinen, Hinduluk ile Hristiyan ruhbanlığının çarpık, bozuk ve melez bir karışımı olan ayinler uygulayan, Hz. İsa Mesîh'in (aleyhisselâm) Hinduların iddia edilen yüce ilâhı Krişna'nın oğlu olduğunu ileri süren sapkın bir tarikatır. Vahdet-i vücûda, karmaya, nirvanaya, hulûl inancına ve ruh göçüne inanan bu tarikatın kokuları yayılmış; çocukları köleleştirmek ve onlara karşı şiddet uygulamakla, bunun yanında tecavüz ve cinsel tacizle defalarca suçlanmış!!

İşte uluslararası sol ile eski ve modern vaz'î din ve mezheplerin bazı liderleri arasındaki bu şüpheli küresel ittifak, yedi on yıl boyunca yüzlerce gençlik, feminist ve aydınlanmacı —yani tahrifatçı— çözülmüş ve şüpheli hareket ve örgüt yumurtlamış ve çıkarmıştır. Bunların meşhur şekillerinden biri, geçen yüzyılın altmışlı yılların sonlarından yetmişlerin sonuna kadar yayılan «Hippi hareketi»dir; savaş nefreti, barış arayışı, maddî topluma başkaldırı, kapitalizm karşıtlığı, Hindu «şiddetsizlik» veya «ahimsa» ilkesini uygulama iddialarıyla; bunların yerine aldırmaçlık, aidiyetsizlik, seks, uyuşturucu, isteğe bağlı işsizlik, toplu çalgı ve şarkı, yırtık pırtık giysiler, saç uzatma, kişisel temizliği ihmal, seyahat, göçebelik ve serserilikle meşgul olarak. Bunlar fikirlerinin çoğunda, «Beatles» —yani böcekler— adlı meşhur İngiliz şarkı grubundan etkilenmişlerdir. Bu grup da 1960'da Hristiyanlığı terk edip Hindistan'a, öğretileri doğrudan en önemli öğretmenlerinden almak üzere gitmesinin ardından Hinduluğun öğretilerinden büyük ölçüde etkilenmişti. Grubun yapımcısı, şarkıcısı ve gitaristi George Harrison adlı kişinin «Ben Hristiyan-Hinduyum!!» sözü, kelimesi kelimesine, hâlâ ufuklarda çınlamaktadır. Bugünkü küresel sol örgütlerin ve hareketlerin çoğu «Beatles ve Hippiler»in meyvelerinden bir meyvedir; onların fikrî, ahlâkî ve hareketsel uzantısıdır. Hikmet sözüne göre «Rüzgâr eken, ancak fırtına biçer»!!

Buna en iyi delil, «Sadhguru Jaggi»nin 2019'daki röportajlarından birinde söylediği şudur: «Dünyada daha az insan canı istiyorum!!» Bu, George Soros'un benimsediği «Altın Milyar» varsayımıyla örtüşmektedir. Şüphesiz bu varsayılan azaltma, her yerde ateşini körükledikleri savaşlar yoluyla, doğal afetler, iklim değişiklikleri, kıtlıklar ve ölümcül salgın hastalıklar — bunların bazıları mikrobiyal ve biyolojik silah cephanelerine ait özel laboratuvarlarda üretilmiştir— vasıtasıyla, insan canlarını biçercesine gerçekleştirmezse, evlilik yaşını geciktirerek; buna karşılık evlilik dışı günahkâr cinsel ilişkileri mubah kılarak ve yaşını düşürerek; doğum kontrolüne çağrı, kürtaşı teşvik, doğurmayı küçümseme; ilkökul müfredatlarında bile her iki cins için cinsiyet değiştirme ameliyatlarını teşvik; ayrıca eşcinsel evliliklerin kutsanması ve yasallaştırılması; erkeklerin kadınsılaştırılması karşılığında kadınların erkekleşmesi; üçüncü ve dördüncü cins diye bilinenin ilan edilmesi ve bunların örneklerinin şarkı, oyunculuk, dans, moda, spor, para ve medya, gerçeklik programları dünyasında yıldızlara ve ünlülere dönüştürülmesi ki insanlar onları kabul etsin, taklit etsin ve izlerinden gitsin vb. yollarla bunu imâl etmek, sistemleştirmek, yasallaştırmak ve yerleştirmek mümkündür. Bu, dünyanın dört bir yanında

yakından gözlemlenmekte ve —ideologlarının ve organizatörlerinin iddiasına göre— mavi gezegenin yüzeyindeki nüfusu azaltmayı garanti etmektedir. Öyle ki Almanya, Japonya, Güney Kore, Rusya, İskandinav ülkeleri, Baltık cumhuriyetleri ve başkaları gibi halklar, yukarıda sayılan sebepler, doğurganlığın gerilemesi, evliliğin azlığı, doğurmanın azlığı, hatta başlangıçta ona istek duyulmaması yüzünden şu anda kelimenin tam anlamıyla yok olma yolundadır. Üstelik bütün bunlarda kadın en çirkin biçimde istismar edilmekte, bedeni metâlaştırılmakta, rahmi kiralanmakta, yumurtaları satın alınmakta, evlilik dışı hamilelik teşvik edilmekte ve ilişkilerinin çokluğu mubah kılınmaktadır; bunlar çocuklarının biyolojik babalarını, en azından adlarını taşıyabilmek için bile bilmemesiyle sonuçlansa bile. Erkekler, evlilik, emzirme, hamilelik ve helâlden doğurma küçümsenmekte, kadınların gözünde hayâ terk edilmektedir; buna karşılık sevicilik ve eşcinsel evlilikler teşvik edilmekte, evlât edinme veya bu amaçla ayrılmış sperm bankalarından sperm kiralama mubah kılınmaktadır. Bu, fazilet ve insanî fitratın ve güzel ahlâkın yüksekliğini alçaklığıyla altüst eden, şok edici ve kapsayıcı bir cinsel ve fikrî kargaşadır!!

Bu tür şüphelere cevap vermekte uzman Dr. Mutlak el-Câsir, bu şüpheli merkezler karşısında yapılması gerekeni şöyle özetlemiştir: «Müslümanların ülkelerinde ilhâdı yayan herkese açık ve ilan edilmiş bir destek var. Şüphesiz Allah Teâlâ dinini, kitabını ve Peygamberi (s.a.v.)'in sünnetini korur; dolayısıyla din için korku yoktur; korku, onu desteklemek için ayağa kalkmazsak bizim içindir.»

Yukarıda söylenenlerden hareketle, Dr. Mustafa Mahmud, Dr. Muhammed el-Gazâlî, Dr. Muhammed Umâre, ez-Zindânî, Ahmed Dîdât, eş-Şa'râvî ve onlar gibi nice meşhur dâvetçinin yokluğunda —bunlardan kimini Allah Teâlâ vefat ettirmiş; kimi yaşlanmış, sağlığı gerilemiş; kimi de çeşitli sebeplerle şurada burada engellenmiş, uzaklaştırılmış, kısıtlanmış veya arka arkaya ötekileştirilmiştir; hâlbuki onlar onlarca yıl, bu tür (yapısal ve toplumsal) girişimlerle mücadele etmek için kendilerini görevlendirmiş, onları beşiğinde boğmak, rahminde düşürmek, vaktinde cevap vermek, basîretle, hikmetle ve güzel öğütü uzun yıllar boyunca çürütmek, münâzara etmek, yıkmak ve karşı koymak için çalışmış, bunun için hiçbir çabayı esirgememiş, hiçbir gücü saklamamıştır— bugün meydan, hak sözü söylemekten, ayıplayanın ayıplamasından korkmayan bu âlimlerden, dâhilerden ve büyüklerden yüzlercesine acil ihtiyaç duymaktadır. Aksi hâlde bizim hakkımızda el-Mutelemmis ed-Dubeî'nin şu beyti doğrulanacaktır:

Şu, zillete rağmen yularından bağlanmış; bu ise başı yarılmış, ama ona hiç kimse acımıyor.

Bütün bu isteyerek saklanmadan, gönüllü yokluktan veya zorla yok edilmekten, ya da zorla dışlanmaktan kaçınmak için; fikrî, itikadî, fikhî veya mezhebî iğrenç oyalamaya yönelik her girişimin karşısında —ki bu girişimler genellikle ilhâd ve abesîlik çağrılarıyla aynı döneme denk gelir ve bir takım ve her mezhepten kişiler tarafından, muhafazakâr toplumlarımızda ilhâdı, dinsizliği, bilinmezliği ve ilgisizliği yaymaya yönelik her girişime karşı durmak yerine halkı bununla meşgul etmek için yaygınlaştırılır— kapsayıcı bir bilinçlendirme atılımına ve ciddî bir irşâd duruşuna şiddetle ihtiyacımız var. Çünkü iki taraf aynı anda (= bir yanda feminizm ve aydınlanmacılık takımı, diğer yanda oyalama ile mezhebî, etnik ve itikadî kışkırtma takımı)

yaptıkları şeyle, kolektif bilincin yok edildiği, beyinlerin yıkandığı, bilgilerin sığlaştırıldığı, lüks ve bireyciliğe boğulmanın yaşandığı, kontrolsüz siber uzay aracılığıyla âdetlerin ve kültürlerin birbirine karışıp döllendiği bir çağda, dinden uzaklaşmaya, onun sembollerinden, öğretilerinden ve sâbitelerinden şüpheye çağırın bu merkezlere hizmet etmektedir. Bütün bunların âkıbeti konusunda daha önce uyarmış, şunu teyit etmişim: «Sosyal medya platformlarında herkesin gözü önünde âlimleri ve büyükleri karalama şüpheli humması, asıl gayesi ve temel hedefi —tahliye, tahliyeden önce gelir— yani çalışan, hak dâvetçilerinden meydana, onların itibarını zedeledikten, kitaplarına, telifâtına ve musannefâtına art arda saldırdıktan, onları genel halkın gözünde birbiri ardına ötekileştirdikten sonra boşaltmaktır; bu, meydana ufukların serserileri ve değersiz eşyayla doldurma, âlimlerin ilminin ve şahıslarının kabzedilmesi ve yerlerine yabancıların, ruveybidaların ve imma'ların yerleştirilip şeref ve itibarlarının yükseltilmesi sürecidir. Onlar için Tarafe b. el-Abd'in vaktiyle söylediği şu söz geçerlidir:»

Ey Ma'mer'deki tarla kuşu! Hava sana boş kaldı; yumurtla da öt!

Madem bir şey başka bir şeyi hatırlatır ve çok üzülerken söylüyorum —bu konuya hiç girmek istemesem de— şimdi girmekten başka çare bulamadım; çünkü yayda çekecek bir şey kalmadı, sel zübeye ulaştı, kuşak iki dağı aştı, Araplar'ın deyişiyle. Ağzım dolusu ve kanımda kaynayan bir yanardağla söylüyorum: «Dört yıl ardı ardına, bilimsel hakemli ((Müşkât Nûru Serisi: En Belirgin Şüphelere Cevap)) dizisini tamamlamaya gayret ettim; bu seri, ilgililer ve uzmanlarla, ateistlerin ve «Kur'ânîler» denilenlerin —aydınlanmacılar ve yeni şu'ûbîler gibi, özellikle Fransız, İtalyan, Hollandalı, Amerikan ve eski İngiliz tarafgir müsteşrik ve garplılaştırıcı mekteplerin takipçilerinin— ortaya attığı en belirgin şüphelere cevap vermek için yapılan söyleşileri içerir. Ne var ki bâtil, bütün bâtılarında, hareketlerinde ve sükûnlarında rüzgârla yarışmak üzere bacaklarını salıvermişken, bizim hareket ettiğimiz —dilimizin hâli halk diliyle «Bir ay yürü, ama bir nehri geçme» diye tekrarlayıp durduğu— kaplumbağa temposundan yararlanırken, seriyi tamamlayamadım ve bu beni biraz beklemeye itti. Zira görünüşe göre bazılarımız, tehlike anında başını toprağa gömen deve kuşunu taklit eder hâle geldi; hâlbuki felâketler, musibetler, yenilikler, belâlar, vâkıa fıkı ve öncelikler fıkı, uyanıklığı, kıvraklığı, hızı, hamleyi, faaliyeti ve sebâtı gerektirir; en azından, ümmet adına sorumluluk üstlenmek üzere kendini görevlendirerek sahneye çıkacak, samimî, dürüst çalışanlardan bir grup tarafından farz-ı kifâye olarak. Ne var ki sarı rüzgâr eserken, azgın belâlar kararırken ve kırmızı fitneler ipi kopmuş tesbih taneleri gibi birbirini izlerken bazılarımızın şiarı, Mütenebbî'nin vaktiyle söylediği sözdür:»

*Şiirlerimin kaçıp giden dizelerinden gözlerim doluncaya kadar uyurum;
yaratılmışlar ise onlar yüzünden uyanık kalıp çekişirler.*

Ne var ki ilhâdî örgütlerin kurulduğuna, bazılarının «dinsiz insanîlik... bilinmezci ahlâk... ruhî ilhâd» adlandırmaktan hoşlandığı şeyi uygulayan dinsiz ve bilinmezci kurumların çok kısa bir süre içinde birbiri ardına ortaya çıkarıldığına dair haberler kulağıma gelince —bu, tepenin ardında sınırsız destek, finansman ve dayanak bulunduğunu göstermektedir— seriye yeniden başlamaya karar verdim; başlangıçta uzmanların birçoğu buna cevap vermese de, karmaşık dönemin ve önümüzdeki günlerdeki büyük zorlukların boyutuna uygun bir başlıkla: ((Müşkât Nûru Serisi: En

Belirgin Şüphelere Cevap)) veya ((Nûru'l-Yakîn Serisi: Bir Toplumun ve Yaratılışın Şüphelerine Cevap)). Bunu, yalnızca Allah Teâlâ'ya tevekkül ettikten ve O'ndan —celle fî ulâh— doğruluk, tevfik ve yardım diledikten sonra, bu alanda geniş bilgi sahibi bir dizi uzmandan, ayrıca muteber kaynaklardan ve esas alınan mercilerden yararlanarak yapıyorum. Bu seriye Allah Teâlâ'nın bereketiyle, İslâm'da kadın haklarına dair gündeme getirilen şüpheler ile başladık; belki de bu, yukarıda anılan kurumların ve onlarla paralel, uyumlu ya da özdeş benzerlerinin ve emsallerinin etrafında dolaştığı en belirgin ve en tehlikeli eksendir. Bunların mücmelini ayrıntılandırmak, müşkilini açıklamak, âmminı tahsis etmek, mutlakını takyîd etmek, anlayışlara zor gelen, güçleşen, kapanan ya da müşkil olan yönlerini basitleştirmek; derinliklerini araştırmak, amaçlarındaki, illetlerinin mahiyetindeki ve hikmetlerinin maksadındaki belirsizliği açıklamak için. Allah maksadın ardındadır.

İleride, Allah Teâlâ'nın izniyle Dr. Halid Faik el-Ubeydî ile birlikte hazırlayacağımız Arapça ve Türkçe iki dilli kitabımız tamamen kadının başörtüsü konuları ve İslâm'da haklarına dair gündeme getirilen şüpheler etrafında dönmekte, onlar üzerinde yoğunlaşmakta ve bunlarla uğraşmaktadır.

Önsöz:

Allah Teâlâ, Aziz Kitabında şöyle buyurur: «Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.» (Nahl, 16/97)

Çeşitli haber ajanslarında, gazetelerde, basılı ve elektronik dergilerde gazetecilik mesleğim gereği uzun süre halk folklorüyle ilgilendim; bir yandan miras kültüre olan düşkünlüğüm, bir yandan da bir dizi haber ajansında bu önemli alana ilgi duyan sayfaların hazırlanması veya yazımı sebebiyle ümmetlerin ve halkların mirasını, atasözlerini ve hikmetli sözlerini ilgiyle takip ettim. Atasözleri ve hikmetli sözler toplumların yansıtıcı aynası olduğundan, kadınlara muamele, haklar ve toplumların onlara bakışı konusunda belirgin bir bozukluk, ya da daha doğrusu çarpıcı bir dar görüşlülük tespit ettim. Bu, doğuda ve batıda eşit ölçüde mevcuttur; ancak güdülleri ve sonuçları, öncülleri ve çıktıkları, girdileri ve çıktıkları bakımından büyük bir fark vardır. Arap ve İslâm toplumlarındaki bazı halk atasözlerinde haksızlık bulunduğu doğrudur; ancak bunların tamamı, kadın hakkında sahih ve sarih nasslarla hayır tavsiye eden şerefli İslâm öğretilerine aykırıdır. Bu temelde, bu hataları, insanlara öğüt vererek ve onları, Kur'ân-ı Kerîm'e, Sünnet-i Nebeviyye'ye, icmâya, kıyasa ve güzel örfe dönmeye yönlendirerek düzeltmek mümkündür ki insanlar aklını başına toplansın ve vazgeçsin. Birçok Müslüman, hak sözüne kulak verir ve kendilerine hatırlatıldığında Allah Teâlâ'nın sınırlarında durur; yeter ki öğütleri güzel yapılsın, irşadları iyi verilsin, basîret yolları, bilinçlendirme yöntemleri ve nasihat usûlleri iyi kullanılsın.

Bizden Başkaları ve Kadına Zulüm

Yukarıda zikredilenler, İslâm dışı ülkelerin Batılı ve Doğulu atasözleriyle ilgilenmede tam bir zıt kutupta durur. Çünkü bunlar, mantığa ve doğruya aykırı, sağlam fitratlara ters, vaz'î dinlerinden, âdetlerinden ve toplumsal gelenek ve örflerinden hareketle kadını aşağılar. Dolayısıyla, kasvetli

gerçeği düzeltme çabasında, diğer toplumların fikrî, dinî, toplumsal ve felsefî kaynaklarına dönerek başarılı olunamaz. Belki de bizimle onlar arasındaki en belirgin büyük fark budur: Biz Müslümanlar, şerefli şeriat öğretilerine döner ve ona aykırı, ona zıt, onunla çelişen ve kesişen mirastaki eğriliği düzeltmek için sürekli ona başvururuz. Ama başkaları, geleneklerinden sapmış, âdetlerinden kaymış ve değerlerinden uzaklaşmış olanı düzeltmek için nereye döner? Örneğin Hindular, şimdiki ve geçmişteki kadına zulüm âdetini sınırlamak için adaletsiz, ırkçı, ayrımcı dinî kast sistemine mi dönecekler?! Bunu yaparlarsa durumu daha da kötüleştirir, alçaklığı dibe kadar derinleştirirler!!

Örneğin Budist Şaolin rahipleri, toplumlarında zulme uğrayan kadınlara —bunların %70'i bekâr, kız kurusu, boşanmış, dul, engelli ve yoksul, kimsesizlerdir; gençlerin ve erkeklerin birçoğu ise onlara el uzatmayı veya onlarla evlenmeyi reddetmektedir; çünkü erkeklerin %70'i evlenme ve çocuk sahibi olma fikrinden baştan vazgeçmiş, hatta fuhuş yuvaları, genelev, seks bebekleri ve evlilik dışı (doğal ve sapkın) birlikte yaşama, arkadaşlık ve ilişki özgürlüğü anlayışlarının yaygınlığıyla birlikte alternatifler bulunduğu için bunu hiç düşünmemektedir— insaf etmek için Budist öğretilerine mi dönecekler? Oysa onlar —din adamları oldukları varsayılan kimseler— kendilerini kadınlardan tamamen yalıtmış, evliliğin sükûneti, tefekkürü, ruhî safiyeti, kendiyle barışıklığı, zühdü ve onların tabiriyle kutsal en yüce cevherde fenâyı bozacağı, kirleteceği ve sarsacağı iddiasıyla onlarla evlenmekten uzak durmuşlardır. Bunun sonucu olarak, çoğalma, neslin devamı, iffet, gözü haramdan sakınma ve nefsi haramlardan ve günahkâr ilişkilerden koruma amaçlarıyla bile olsa, insanları mukaddes evlilik bağıyla bağlanmaya teşvik etmekten kaçınmışlar ya da tamamen ilgisiz kalmışlardır!

Toplu belleği tazelemek için, Yunan ve Roma çağlarında her türlü aşağılanma, değersizleştirme ve kölelik çeken kadın hakkında toplayabildiğim, aralarında yaygın halk atasözlerinden küçük bir bölümü hatırlatmam yeter; diğer putperest ve totemci ümmetler ve halklar da onların yolundadır. Zira kadın hepsinde, hamile kalıp doğuran bir kap ve yalnızca zevk ve hizmet için yaratılmış bir varlıktan öteye geçmez. Miraslarında şöyle sözler yer alır, örnek olarak ve sınırlamaksızın: «Şeytana bir adamı kandırmak için 10 saat yeter; kadına ise 10 şeytanı kandırmak için bir saat yeter!» (Alman atasözü), «Günü batmadan övme; kadını da ölmeden övme» (Polonya atasözü), «Bir kadına güvenen, hırsızlara güvenir» (Yunan atasözü), «Üç kızı olan bir kadınla evlenen, dört hırsızla evlenmiş olur» (İngiliz atasözü), «Güzel kadının üç kocaya ihtiyacı vardır: biri borçlarını ödemek için, biri onu sevmek için, biri de onu dövmek için» (Çek atasözü), «Şeytan bir yere sızmayı başaramazsa, oraya bir kadın gönderir» (Çin atasözü), «Aldatılmak istemeyen, Şubat'ın otuzunda evlensin» (Fransız atasözü), «Rüzgâr, ölüm, zehir, cehennem ve yılanlar kadından kötü değildir» (Hint atasözü). Hint kadını yakın zamana kadar kocasının ölümünün hemen ardından yakılırdı veya dullar adasına (Vrindavan) sürülürdü. Bozuk inançlarından biri de, sâlih kadının kocasına, kötü olsa bile, bir ilâha hizmet eder gibi hizmet etmesi, onu terk etmemesi ve ölümünden sonra evlenmemesi gerektiğidir. Kadınların, onların kutsal kitabı «Veda»nın öğretilerini dinlemesi bile yasaktır; bu kitap 800 ciltten oluşur, ilâhileri, ilahileri ve konuları bin yıl boyunca beşer tarafından telif edilmiştir; sayısız efsane, hurafe, mitoloji ve savrulan halüsinasyonlardan, insan yapımı bir dizi vehimden ibarettir. Hindu kadınlar da yüzlerce köyde, kırsalda ve ücra

bölgelerde, dünyevî zühd hakkında —yani «sannyasa» denilen şeyden— bile mahrum bırakılmışlardır ve hâlâ öyledir!!

Dolayısıyla Hindular, kendi toplumlarında kadına insaf etmek, kadını aşağılayan ve kıymetini düşüren halk atasözlerini ve mirasını arındırmak istiyorlarsa, her şeyden önce, tarih boyunca kadına zulmetmiş ve onu hiç hafife alınmayacak biçimde aşağılamış vaz'î dinlerinin öğretilerinden kurtulmalıdırlar. Müslümanlar ise tam tersine; kadına fiilen ve gerçekte insaf etmek ve mirasını, kadını aşağılayan miras kalmış âdetlerden, folklordan ve atasözlerinden arındırmaya ciddi biçimde çabalamak istiyorlarsa, şerefli şariat öğretilerine dönmelidirler; tersini değil. Cahiliyyede kız çocuklarını diri diri gömme felâketini durduran bu semavî hanif dindir; onun gibi şîgâr nikâhını, kırmızı bayraklı kadınları, nehve, cilve, zihâr âdetlerini, fasıl kadınlarını, kadın kaçırmayı, amca kızının amcaoğluna verilmesini, kadının mirastan mahrum bırakılmasını, rahat nikâhını, bedel nikâhını (= eş değişimi), istibdâ' nikâhını, müdâmede nikâhını ve mukt nikâhını da durdurmuştur —Arapça Akademik Araştırmalar Ansiklopedisi'ne göre—. Bunların hepsi, neslin, faziletin, kadının onurunun ve iffetinin korunması için İslâm'ın kesin olarak haram kıldığı kötü nikâhlardan ve bozuk evliliklerdendir. Ayrıca, hayat felâket olsa bile ölüme kadar evliliği ebedî kılma olgusunu Hristiyanlıktaki gibi sınırlamıştır; bu, Avrupa'da ve Amerika'larda insanları kısmen veya tamamen, ömür boyu başarısız ilişkilere bulaşma korkusuyla evlilikten uzaklaştırmıştır. Yahudiliktekine benzer biçimde en ufak sebeplerle boşanmayı kolaylaştırmayı da sınırlamıştır. İslâm, orta ve son din olarak, boşanmayı mubah kılmıştır; ancak belirli nesnel şartlarda, zorunlu ihtiyaç hâlinde ve iki taraf arasında yürütülen iyi niyetli barış arabuluculuklarının başarısızlığıyla birlikte sorunların çokluğu, anlaşmazlık ve uyumsuzluk durumunda!

İslâm dışı toplumların kadını aşağılayan atasözlerinden bir diğeri de şöyledir: «Köpek kadından akıllıdır, çünkü efendisine havlamaz» (Rus atasözü), «Şeytan erkeğin hocası, kadının talebesidir» (Japon atasözü). Müslüman olmayan Batı'da ve Doğu'da, bu kötü niyetli, kadını hor gören ve onu bütünüyle ve ayrıntılarıyla küçümseyen yüzlerce atasözü, hikmetli söz ve ifade vardır.

2009 yılında, 2009-2017 yılları arasında Amerika Birleşik Devletleri'nin 44. Başkanı olan Barack Hüseyin Obama'nın babası tarafından büyükannesi, amcaoğlu İmran, amcası Said Hüseyin, ikinci amcaoğlu Faysal ve eski Kenyalı köyü «Kogelo»dan birkaç kişiyle birlikte hac ve umre menâsikini yerine getirmek üzere Mukaddes Beldeler'e geldi. Orada mübarek hac yolculuğunda, hepsi Afrikalı Müslüman olan bu kişilerin arasında büyükannesi Sarah o gün aynen şöyle dedi: «Allah'ım, torunumu —yani Obama'yı— İslâm'a sok!!» Amcaoğlu Faysal da şunu ekledi: «Büyükkannem benim İslâm'a girmemin sebebiydi; Kenya'da tanınmış bir dâvetçi ve hayır işleriyle ilgilenen biridir!»

Müslüman olup başörtüsü takan Amerikalı şarkıcı Jennifer Grout ise, Mısır'ın «el-Yevm es-Sâbi» gazetesine verdiği bir basın açıklamasında şöyle dedi: «Allah dilediğini hidayete erdirir ve kendi yoluna iletmek istediğini irşad eder... Yûsuf ve Tekvîr sûrelerini seviyorum; Muhammed Sıddîk el-Minşâvî de benim için en iyi Kur'ân kârîsidir!»

İrlandalı şarkıcı Sinéad O'Connor, İslâm'a girdiğini ilan etti, 2018'de başörtüsü taktı ve adını «Şühedâ»ya çevirdi; bu konuda şöyle dedi: «İslâm'a girmekten gurur duyuyorum; bu, dinî konulara vâkıf herkesin varabileceği doğal sonuçtur; zira bütün kutsal kitaplar İslâm'a götürür.»

Hasidim (Haredim) topluluğu ise kadını ömür boyu takip eden dokuz lânete inanır: «Âdet lâneti, bekâret kanı, hamilelik yorgunluğu, doğum, çocuk yetiştirme, yas tutarmış gibi başın örtülmesi, câriye gibi kulağının delinmesi, şahitliğinin kabul edilmemesi ve tüm bunlardan sonra ölüm», onların tabiriyle. Yakın zamana kadar âdetli kadını «Necaset Evi» adını verdikleri özel bir konaklama yerine sürerlerdi. Daha beteri, kadına Tevrat'ı «Tanah» okumasını ve 613 emri içeren «Halaha»'yı öğrenmesini yasaklardı. Bu konuda büyük hahamlarından biri şöyle der: «Tevrat kitabının, bir kadın tarafından okunmasındansa yanması daha iyidir!!»

Nepal'de de durum farklı değildir; orada «Chhaupadi» denilen ayinler uygulanır; âdetli kadına erkeklere, bitkilere ve hayvanlara dokunmak yasaktır; âdet süresince nehirlerde yıkanması ve yemek pişirmesi de yasaktır; çünkü dokunduğu her şeyi kirletir. Zaten kirli olduğu kabul edilen tuvaletlere ve sağlık tesislerine dokunmasına da izin verilmez; çünkü onları kirleteceğine inanırlar!!

Bu yüzden Nepalli kadınlar âdet süresince evin dışında özel kulübelere tecrit edilir; hatta onlar hakkında şöyle denir: «Âdetli kadın bir ineğe dokunursa, o inek bir daha süt vermez.» Âdetli kadının eve dönmesine ancak dört gün geçtikten sonra izin verilir; bu dört günün sonunda kirinden arınmak için inek idrarıyla yıkanması gerekir!!

İslâm ve Kadının Gözetilmesi

Yukarıda zikredilen her şey, Son Peygamber (s.a.v.)'in getirdiği ve 1448 yıl önce kadını koruyan, ona hayatın bütün alanlarında ve her yönüyle haklarını tam olarak garanti eden ebedî İslâm risâletinin getirdiğine aykırıdır, zıttır ve onunla çatışır. Allah'ın Rasûlü (s.a.v.), mümin, iffetli kadınlara iftira atmayı ve onların namusuna dil uzatmayı yasaklamıştır: «Helâk edici yedi şeyden kaçın.» «Ey Allah'ın Rasûlü, nelerdir onlar?» diye sorulunca şöyle buyurdu: «Allah'a şirk koşmak, sihir, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymak, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş günü kaçmak ve gafil, iffetli, mümin kadınlara zina iftirası atmak.» (Müslim ve İbn Hibbân rivâyet etmiştir; lafız ikisine aittir.)

Kadının onurunu korumak için Nebî (s.a.v.), şigâr nikâhını —yöresel olarak «kız karşılığı kız» denilen nikâh— yasaklamıştır. Özeti şudur: Adam «Kızını bana ver, ben de kızımı sana vereyim» ya da «Kız kardeşini bana ver, ben de kız kardeşimi sana vereyim» der!

Nebî (s.a.v.), kadını, istemediği biriyle evlenmeye zorlamayı da yasaklamış ve şöyle buyurmuştur:

«Dul kadın, kendisine danışılmadıkça nikâhlanmaz; bakire kız da izni alınmadıkça nikâhlanmaz.» «Ey Allah'ın Rasûlü, onun izni nasıldır?» dediler. «Susmasıdır» buyurdu. (Müttefekun aleyh)

Buyurdu ki (s.a.v.): «Allah size kadınlar hakkında hayırlı olmanızı tavsiye eder; Allah size kadınlar hakkında hayırlı olmanızı tavsiye eder. Çünkü onlar sizin annelerinizdir, kızlarınızdır, teyzelerinizdir. Ehl-i Kitaptan bir adam, elleri ipi bile asacak (kadar güçlü) olmayan bir kadınla evlenir de, ikisi de ihtiyarlayıp ölünceye kadar birbirinden vazgeçmez.» (el-Heysemî, Mecma'u'z-Zevâid ve Menâbi'u'l-Fevâid)

Ve buyurdu ki (s.a.v.): «Dört şey saadettendir: sâlih kadın, geniş mesken, sâlih komşu ve rahat binek. Dört şey de şakavettendir: kötü komşu, kötü kadın, dar mesken ve kötü binek.» (Sahîhu't-Tergîb)

Allah'ın Rasûlü (s.a.v.)'e «İnsanların en çok iyi arkadaşlığıma lâyık olanı kimdir?» diye sorulduğunda şöyle buyurdu: «Annen.» «Sonra kim?» dedi. «Annen.» «Sonra kim?» dedi. «Annen.» «Sonra kim?» dedi. «Sonra babandır.» (Buhârî ve Müslim rivâyet etmiştir.)

Annelere asi olmayı da haram kılmıştır (s.a.v.): «Şüphesiz Allah size annelere asi gelmeyi, (vermesi gerekeni) vermemeyi ve (hakkı olmayanı) istemeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi haram kıldı; dedikoduyu, çok soru sormayı ve malı israf etmeyi de size mekruh kıldı.» (Sahîh-i Müslim)

Bir adam Nebî-yi Ekrem (s.a.v.)'e gelip sordu: «Ey Allah'ın Rasûlü, savaşa katılmak istedim ve sana danışmaya geldim.» Buyurdu ki: «Annen var mı?» «Evet» dedi. Buyurdu ki: «Ona sarıl; çünkü cennet onun ayaklarının altındadır.» (Hasen sahîh hadis)

Dullar hakkında hayırlı olmayı tavsiye etmiştir (s.a.v.): «Dul kadın ve yoksul için çalışıp çabalayan, Allah yolunda cihâd eden gibidir; ya da geceleri kâim, gündüzleri sâim gibidir.» (Müttefekun aleyh)

Ana-babaya da hayırlı olmayı tavsiye etmiştir (s.a.v.): «Allah'ın rızâsı ana-babanın rızâsındadır; Allah'ın gazabı da ana-babanın gazabındadır.» (Tirmizî, İbn Hibbân ve Beyhakî rivâyet etmiştir.)

Hatta Allah'ın Rasûlü (s.a.v.) annenin kız kardeşi hakkında da tavsiyede bulunarak şöyle buyurmuştur: «Teyze, anne yerindedir.» (Sahîhu'l-Câmi'). Bir adam Nebî (s.a.v.)'e gelip şöyle dedi: «Ey Allah'ın Rasûlü, ben büyük bir günah işledim; benim için tevbe var mı?» Buyurdu ki: «Annen var mı?» «Hayır» dedi. Buyurdu ki: «Teyzen var mı?» «Evet» dedi. Buyurdu ki: «O hâlde ona iyilik et.» (Tirmizî ve Ahmed rivâyet etmiştir; küçük farklarla.)

Haddâ —deve sürücüsü— «Encişe» adlı kişinin hikâyesinde de, ki bu hikâye adı kendinden menkul olup pek çok şeyi anlatır: Bu haddâ tatlı sesliydi, genellikle şarkı söylerdi; develer onun haddâsına (develeri yürütürken söylenen şarkıya) sevinip kurak çölde yürüyüşlerini hızlandırırlardı. Develerin sırtında —«dans eden» develerin— kumullar arasında, develerin hızından ve kumullar arasında sallanmalarından rahatsız olan bazı kadınlar vardı. Nebî (s.a.v.) ona şöyle buyurdu: «Yavaş ol ey Encişe, şişeleri kırma!» Yani «şişelere —kadınlara— yürüyüşün hızı karşısında merhametli ol». Nebî-yi Ekrem (s.a.v.), kadınları inceliklerinden, zayıflıklarından, güzelliklerinden ve her türlü kötülükten korunmaları gerekliliğinden dolayı bir koku şişesine

benzetmiştir. Ne harika bir belâgat benzetmesidir ki yakını da uzağı da, edipleri de hakîmleri de aynı ölçüde hayrete düşürmüştür.

Buyurdu ki (s.a.v.): «Kadınlara iyilik etmenizi tavsiye ederim; zira onlar bir kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Kaburganın en eğri yeri üst kısmıdır. O hâlde kadınlara iyilik edin.» (Müttetekun aleyh)

Vehmedici biri, buradaki kaburganın eğriliğinin kadını aşağılamak olduğunu zannedebilir; oysa bu, selef-i sâlihimizin dediği gibi onun için bir ikram ve ne ikramdır. Çünkü kaburganın eğriliği, onun etkinliğinin ve altındaki kalbi, iki akciğeri, karaciğeri, dalağı, damarları ve insanın onlarsız yaşayamayacağı hayatî organları korumadaki büyük rolünün delilidir. Bu eğrilik olmasaydı kaburganın anılacak bir değeri kalmazdı; onunla göğüs kafesi, koruyucu bir kafes ve sığınak olarak, altındaki, bozulmaları, kırılmaları ve arızalanmalarıyla insanın helâk olacağı organları korumak için oluşturulamazdı!

Nebî-yi Ekrem (s.a.v.)'in kadınlarla, özellikle de ehl-i beytinin kadınlarıyla siyeri, atasözü olacak kadar örnek olmuştur. Büyük hanımı Hz. Hatice (Allah ondan razı olsun)'ye duyduğu büyük sevgi ve saygı, kadınlara karşı sevgi ve vefanın canlı bir örneğidir; aynı şekilde kızı, gözünün nûru Fâtıma ez-Zehrâ el-Betûl'e duyduğu sevgi ve saygı, dünyanın dört bir yanında toplumsal, eğitimsel ve ailevî müfredatlarda okutulmaya lâyıktır. Bunun yanı sıra, pisliklerden ve murdarlıklardan temiz olan zevcelerine, mü'minlerin annelerine olan sevgisi ve hürmeti; iffetli, mümin, zâhid kızları da hep birlikte kıyâmete kadar âlemler için pratik ve terbiyevî bir yöntem olmaya lâyıktır.

Kız kardeşler ve kızlar hakkındaki tavsiyesi (s.a.v.) ise güneş gibi açıktır: «Kim iki veya üç kız çocuğuna ya da iki veya üç kız kardeşe, onlar evlenip ayrılınca ya da ölünceye kadar bakarsa, ben ve o cennette şu ikisi gibi (yan yana) oluruz.» Ve işaret parmağıyla yanındaki parmağını gösterdi. (Sahîhu't-Terğîb)

«Evlenip ayrılınca kadar» sözünün anlamı, evlilikle ya da vefatla ondan ayrılmalarıdır. Peki bütün bunlardan sonra, müsteşriklerin ve onlara katılanların safsatasını papağanlar ve dilsiz hayvanlar gibi tekrar ederek İslâm'daki kadının makamı konusunda bize şüphe düşürecek biri ortaya çıkabilir mi?!

Kadının Mahkemelerdeki Şahitliği Şüphesi

Yeni —tahrifatçıların— şüphelerinden biri de, kadının şahitliği meselesini sürekli gündeme getirmeleridir; çünkü onların iddiasına göre bu, kadının şahitliğini erkeğin şahitliğinin yarısı yaparak onu eksiltmektir. Bunun sebebi, şu kerîm âyetin kastını ve anlamını anlamamalarıdır: «...Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için iki kadın (olsun)...» (Bakara, 2/282)

İmam Ahmed bunu şöyle özetlemiştir: «Erkeğin şahitliği, daha tecrübeli olduğu konularda iki kadının şahitliğine denktir; kadının şahitliği ise, erkekten daha tecrübeli olduğu konularda iki erkeğin şahitliğine denktir.» Kerîm âyet şahitlikten (şehâdet) değil, şahit tutmadan (işhâd) söz

etmektedir; yani kerîm âyet, borçta hak sahibine, hakkını belgelemesi ve güvence altına alması için yöneliktir; alacaklı ile borçlu arasındaki uyuşmazlıkta hüküm veren hâkime değil.

Cumhûr-ı ulemâ, bir erkek ile iki kadının şahitliğinin kabul edildiği hususu mâlî işlerle sınırlamıştır. Ancak, kadınlardan başkasının bilgi sahibi olamayacağı doğum, emzirme, bekâret, iddet, âdet, düşük ve benzeri hususlarda kadınların şahitliği erkekler olmaksızın tek başlarına kabul edilir; kadınların şahitliğinin kabul edilmediği hususlar da vardır: hadler, cinayette kısas, hirâbe (yol kesme), zina, hırsızlık ve benzerleri gibi.

Kadının Mirası Şüphesi

Kadının mirası meselesi hakkında gündeme getirilen şüpheler —Allah Teâlâ'nın şu sözünde geçen: «Allah size, çocuklarınız hakkında, erkeğe, kadının payının iki misli (miras vermenizi) emreder...» (Nisâ, 4/11)— feministlerin ve aydınlanmacıların vehmi, hilesi, anlayış kıtlığı ve kötü niyetinden kaynaklanan bir karışıklıktır; kadının mirasının mutlak olarak erkeğin mirasının yarısına eşit olduğunu ve bunun her durumda ve her koşulda ona zulüm sayıldığını iddia ederler. Hiç şüphesiz bu, birkaç sebeple son derece çürük bir şüphedir. Birincisi, İslâm'dan önce kadın, Arap Yarımadası da dahil olmak üzere yeryüzündeki tüm insan toplumlarında mirastan tamamen mahrumdu. İslâm, o dönemde bilinenin aksine ona mirastan bir pay farz kıldı. Bu, o gün müşriklerin öfkesini çekti, öyle ki İslâm'a saldırmak için şu aşağılayıcı ifadeyi tekrarlamaya başladılar: «Muhammed çocukları ve kadınları mirasçı yaptı.»

İkincisi, kadın erkeklerin aldığı yarısını yalnızca evlât mirasıyla ilgili dört durumda alır. Bunun dışında kadın 20 durumda ya erkeklerin payına eşit, ya da onlardan fazla miras alır; ya da başkasını mahrum bırakarak (hacb) kendisi miras alır, onunla birlikte erkekler hiç miras almaz. Bu, miras kitaplarında uzun uzadıya açıklanmıştır. Aydınlanmacılara, feministlere ve müsteşriklerin kuyruklarına, şairin vaktiyle söylediğini söylüyorum:

İlimde felsefe iddia edene söyle: Sen bir şey ezberledin, ama senden birçok şey gizli kaldı.

Hıtân (Sünnet) Şüphesi

Kadın sünneti konusundaki şüpheyne gelince, bu da bir diğer çürük şüphedir. Sünnet, kadınlar için müstehap (teşvik edilen) bir sünnet, erkekler için ise vaciptir. Bazı âlimler, kadın ve erkek için eşit şekilde vacip olduğunu söylemişlerdir. Her ikisinin de ergenlik çağına ulaşmadan önce yapılması tercih edilir. Her ikisinde de, psikolojik ve biyolojik sağlığı korumak amacıyla, uzman ve mahir kişiler tarafından dış derinin (hafif dokunun) alınması söz konusudur. Bunun en önemli faydaları arasında, idrar ve üreme sistemlerindeki iltihapların, bakteri birikiminden kaynaklanan kötü kokuların önlenmesi; ayrıca Dr. Muhammed Ali el-Bâr'ın önemli kitabı "Hitan"da belirttiği üzere aşırı hassasiyet, şehvet ve cinsel aşırılığın tedavisi yer alır. Keza kadın hastalıkları uzmanı Dr. Sittü'l-Benât Hâlid'in kadın sünnetine ilişkin sağlık perspektifi üzerine yaptığı araştırmasında da bu hususlar belirtilmiştir.

Bu meseledeki karışıklığın kaynağı ise, Afrika kıtasında ve bazı Asya ülkelerinde yaygın olan ve bütün klitorisın alınmasını içeren, sonrasında cinsel soğukluğa yol açan ve İslam'da kesinlikle haram olan "Firavun sünneti" (kadın sünneti) ile, yalnızca idrar çıkışının üzerindeki horoz ibiğine benzer fazla et parçasının alınmasından ibaret olan meşru sünnet arasındaki çirkin karıştırmaya dayanmaktadır.

Peygamber'in (s.a.v.) hayatında (siyer), Medine'de kadınları sünnet eden bir kadın hakkında Hz. Peygamber'in (s.a.v.) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "İşimmî ve lâ tenhekî; fe-inne zâlike ahzâ li'l-mer'eti ve ehabbü ile'l-ba'l." (Hafifçe al, aşırıya kaçma; çünkü bu kadın için daha uygun ve kocası için daha sevimlidir.) Bilindiği üzere "işmâm", az bir şey almak anlamına gelirken, "nehk" ise kesimde aşırıya kaçmak demektir.

Daha fazla bilgi edinmek isteyen, bu konuda "İslam Soru ve Cevap" (Islam Q&A) sitesinde yer alan açıklamalara başvurabilir; zira orada bu mesele hakkında övgüye değer ilmî ve naklî geniş açıklamalar bulunmaktadır.

Helâl Yoldan Çok Evlilik, Haram Yoldan Çok Sevgili Karşılığında Şüphesi

Gerçek şu ki, İslâm'da çok eşliliğin kadına zulüm, onu aşağılama ve hakkını ihlâl olduğu yönünde yayılan şüpheyne cevap vermeden önce, şu gerçek üzerinde baştan anlaşılmalı: İnsanlık, uzun tarihi boyunca erkeklerin cinsel ilişkilerini çoğaltmıştır; ya haram yoldan —birden fazla sevgili ve cariye edinme, fuhuş ve genelev, evlilik ihanetleri, tecavüz, sapkınlık ve ahlâkî bozulma yoluyla— ya da kadın ve cariye sayısı ile sınırlandırılmamış ve belirlenmemiş açık evlilik yoluyla; Afrika, Asya ve Latin Amerika kıtalarında olduğu gibi ve İslâm'ın ortaya çıkışından önceki ilk cahiliyye döneminde Arap Yarımadası'nda uygulandığı gibi; ya da İslâm'da olduğu gibi adaletle sınırlandırılmış ve şarta bağlanmış, yalnızca dört kadınla evlenme yoluyla. Çok eşlilik şüphesine cevabı, Fransız tarihçi Gustave Le Bon'a, onun (Arap Medeniyeti) kitabına havale edelim; orada şöyle der: «Çok eşlilik İslâm'dan önce de vardı; Müslüman kadınların durumu Avrupalı kadınların durumundan çok daha iyidir!»

İslâm'da çok eşlilik, azamî dört kadınla; geçim, cinsel ilişki ve eşler arasında adaleti gerçekleştirme gücü şartıyla ve hiçbirini ötekine, her konuda —güzel muamele, hak ve vazifeler, mesken, yeme içme, giyim, ev harcaması ve her birinin yanında eşit ve nöbetleşe geceleme— tercih etmeme şartıyla meşrû kılınmıştır; kalbî sevgi hariç, çünkü bunu yeryüzünde hiçbir yaratık kontrol edemez; çocuklar arasında bile bu mümkün değildir: Baba, çocuklarından birini ötekinden daha çok sevebilir, hepsine istisnasız şefkat ve merhamet gösterse de. Birden fazla kadınla evli olan koca da şüphesiz içlerinden birini diğerlerinden çok sever; ancak hepsine adalet, ihsan ve insafla muamele etmekle emrolunmuştur. Bunun dışında İslâm çokluğu teşvik etmez; delilimiz, dünya çapında yüz milyonlarca evli Müslümanın hepsinin yalnızca bir kadınla evli olmasıdır. Aralarındaki iyi arkadaşlık güzellikle sürerse ebedî olacaktır; Hristiyanlıktaki gibi zorlamayla değil, seçimle. Bozulması mümkün olmayan bir şey onu bulandırır, İslâm, zorlayıcı nesnel sebeplerle, keyfî ya da mizaca bağlı olmayan sebeplerle —Yahudiliktekinin aksine— eşlere

boşanmayla ayrılmayı helâl kılmıştır; Müslüman çiftler güzellikle ve maruf ile ayrılınsınlar diye. İslâm, ayrılan her iki tarafı da, özellikle ilk yıllarda, aralarındaki iyi arkadaşlığı (=ekmek ve tuz) hatırlamaya ve ifşaya, yaralamaya ve sırlarını yaymaya başvurmamaya teşvik etmiştir; çocukların velâyeti, eğitimi, tedavisi, ziyareti, bakımı ve güzel terbiyesi konusunda taraflar arasında anlaşmayla uzlaşmalarını emretmiştir.

Âlimlerimizin dediklerini de unutmayacağım: Çok eşlilik, mâlî imkân, bedenî güç ve adalet şartıyla; kısırlık ve doğuramama sorununu çözmek için, ayrıca kronik ve süreğen kadın hastalıkları ve bazı evli kadınların çektiği cinsel soğukluk için; kız kurularının, boşanmış kadınların ve dulların krizlerini hafifletmek için; yetimlerin, sokak çocuklarının ve yerinden edilmiş çocukların himayesi için; çözülme ve cinsel taciz olgusunu, cinsel yolla bulaşan hastalıkların yayılmasını, kürtajı, bekâr anneleri ve soyu bilinmeyen çocukları sınırlamak için mubah kılınmıştır. Özellikle savaşımlardan, yoksulluktan, işsizlikten, salgın hastalıklardan, doğal afetlerden, zorla yerinden edilmeden, erkeklerin milyonlarca ülke dışında çalışmaya göç etmesinden, gençlerin evlilikten çekinmesinden veya yoksulluk, işsizlik, uyuşturucu, içki ve konut krizi yüzünden evliliği çok geciktirmesinden çok çekmiş toplumlarda: Dünyadaki birçok ülkede ve toplumda evlilikten neredeyse tamamen kaçınma ortaya çıkmıştır; toplumsal yapıyı tehdit eden bariz bir uçurum vardır; çünkü evlilik meselesine hazır ve ciddî, geçici cazibeler ve alternatifler (= gizli ve açık genelevler, kız arkadaşlar, sevgililer, seks bebekleri vb.) bulunmasına rağmen yükünü mâlî ve bedenî olarak taşıyabilen erkeklerin sayısı, genel olarak evlenmek isteyen kadınların sayısından çok daha azdır. Bu gibi toplumlarda çok eşlilik, bütün yönleriyle, çok sevgili ve cariye edinmekten ve taç, baş, taht ve göbek devirmiş günahkâr gizli «Epstein tarzı» ilişkilere bulaşmaktan çok daha yararlı ve çok daha evlâdır. Kesinlikle eminim ki «Epstein» skandalına kız çocuklarıyla bulaşan bütün aşırı zengin kimseler, İslâm'daki çok eşliliği reddeder, onunla alay eder ve ona karşı kıskırtır; çünkü bunlara göre sevgili ve ortakların çokluğu —bunlar ergen ve reşit olmayan kızlar olsa bile ve bekâretlerine yanılma, aldatma, ayartma, şantaj ve zorla tecavüzle ulaşılsa bile— mantığa, adalete, özgürlüğe, kadına saygıya ve eşitliğin sağlanmasına daha yakındır, iddialarına göre. Tezlerinde, gündemlerinde, propagandalarında ve baldan zehir sunan hasta fikirlerinde hüsrana uğradılar ve zelil oldular!!

Kadınların Dövülmesi Şüphesi

Kadınların dövülmesi meselesine gelince, bu yalnızca nüşûz (itaatsizlik) ve isyanla sınırlıdır; önce yumuşaklık, sabır, nasihat, yönlendirme ve sürekli irşâddan sonra, ikinci olarak manevî bir ceza olarak küsme ve yatakta terk etmeden sonra gelen son çare olarak; ondan sonra da öğretmek ve terbiye etmek amacıyla, aşağılamak ve intikam almak amacıyla değil, hiç şiddetli olmayan hafif bir vurma biçiminde olur; yüz kesinlikle ve hassas bölgeler de aynı şekilde sakınılır. Evli yüz milyonlarca Müslüman vardır ki bunlardan hiçbirisi, evliliklerinin 20-50 ya da daha fazla yılı boyunca eşine hiçbir zaman, hiçbir şekilde el kaldırmamıştır.

Daha şaşırtıcı olan şudur ki, Birinci Dünya Savaşı'ndan (1914-1918) beri Avrupa'da, Amerika'larda, Kanada'da, Avustralya'da ve İngiltere'de yaygın olarak bulunan, cinsel partneri —

erkek ya da kadın— dövmeyi ve cinsel ilişki sırasında çıplak bedeninin her yerinde kanatacak ve geçici veya kalıcı sakatlığa yol açacak dereceye kadar ona işkence etmeyi seven sadizm ve mazoşizm meraklıları; bu partner koca, sevgili ya da arkadaş olsun; hatta bu dehşet verici işkence âletlerinin her çeşidinin —kelepçeler, kamçılar, sivri bilezikler, sopalar, demir çubuklar, işkence koltukları, deri giysiler ve maskeler dahil— bu tür şiddetli psikolojik sapkınlık için ruhsatlı ve özel büyük mağazalarda herkesin gözü önünde satılması; hatta on yıllar boyunca milyonlarca sadist-mazoşist pornografik film üretilmesi, benzer şekilde milyonlarca fotoğraf çekilmesi, milyonlarca görüntü yayınlanması, yılda binlerce pornografik dergi çıkarılması ve bunların çoğunun, dünya sineması ve dublajlı diziler tarafından yaygınlaştırılan, teşvik edilen, takdis edilen, yasallaştırılan, mühendislik ürünü hâline getirilen, programlanan ve metodlaştırılan bu tehlikeli psikotik ve nevrotik kırılmaya ayrılması; hatta bunların sinemalarda gösterilmesi ya da yasal olarak ruhsatlı kitapçılarda veya CD satan mağazalarda satılması, ya da «Dark Web» ve «Deep Web»de yayımlanması ki yüz milyonlarcası bunları sonradan izlesin, paylaşsın, yaysın, keyif alsın ve taklit etsin. Daha şaşırtıcı olanı şudur: «Cinsel özgürlük» yaftası altında vahşi sadizmi ve mazoşizmi takdis eden, yasallaştıran, seven ve cevaz veren bu kişiler, aynı kişilerdir ki İslâm'da, yüzü ve hassas bölgeleri sakınarak, çok az durumda ve yalnızca terbiye ve zecir amacıyla, işkence, zevk ve lezzet amacıyla değil, nüşüz eden kadının hafifçe dövülmesinin cevazına karşı çıkarlar ve şüphe uyandırırılar. Bu şüphe uyandıranların hakkında Hz. İsa Mesîh'in (aleyhisselâm) şu sözü doğrulanır: «Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmezsin?» Ve onlara şu meşhur Arap atasözü uyar: «Beni kendi hastalığıyla suçladı ve sıvıştı.» Psikopatlar hakkında İmam eş-Şâfiî vaktiyle şöyle demiştir:

Eğer belâdan salim, dinin tam, ırzın korunmuş olarak yaşamak istersen:

Dilinle kimsenin ayıbını anma; çünkü senin her yanın ayıptır, insanların ise dilleri vardır.

Gözlerin sana ayıpları gösterirse, onları bırak ve «Ey göz, insanların da gözleri var» de.

İyilikle muaşeret et, saldırgana hoşgörülü ol; savun, ama en güzel yolla.

İslâm düşmanlarına karşı şüphe uyandıranların hâline gerçekten acıyorum; oysa bu, tüm insanlığın zaman ve mekânın her koşulunda yararına olan ilâhî bir anayasa olan hanif, hâtem din ve fazilet, iffet, temizlik, asâlet ve yüce ahlâkın sembolüdür.

Şuna da dikkat çekmek gerekir: Kadına yönelik şiddet ve tacizi Batı'da çoğu siyasetçi, zengin, büyük şirket ve fabrika başkanı uygular ve ondan zevk alır; onların izinde on milyonlarca ergen, sarhoş, içki ve uyuşturucu bağımlısı, ırkçı, sağcı ve şeytani aşırı gruplar, organize suç çeteleri, köle, organ ve insan tüccarları da. Buna karşılık Batı'da milyonlarca erkek, sarhoşluk, bipolar bozukluk, şizofreni, çift kişilik, özgürlük ve eşitlik, depresyon ve ruhsal çöküntü iddialarıyla erkeksi, sarhoş ve bağımlı kadınların şiddetine ve eziyetine maruz kalır!!

Şer'î Başörtün Siperdir ve Nîmettir...

Feminist Örgütlerin Saçmalığı Büyük Bir Aldatmacadır!

Birçok gazete ve dergide yayımlanan (Nûru'l-Yakîn: Bir Yaratılışın Şüphelerine Cevap) başlıklı gazetecilik serimden aktarılan bu bölümde, âlimlerimizin Müslüman kadına farz olan şer'i başörtüsü hakkında genişçe söylediklerinden bir kısmını sunuyorum.

Müsteşar fıkıh hocası Dr. Hilmî el-Fakî, başörtüsü hakkında tüketilecek kadar tekrar edilen ve gündeme getirilen şüphelere cevap verirken, daha önceki bir makalesinde şunu teyit etmiştir: «Kadının başörtüsü İslâm'da, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta eşit ölçüde lâzım bir farzdır.»

Fakî, güzel ve faydalı makalesinde şöyle devam etti: «İslâm'da başörtüsü şer'i bir farz, ahlâkî bir fazilet ve insanî bir değerdir. Kur'ân-ı Kerîm nassı, tertemiz Sünnet-i Nebeviyye ve ümmet âlimlerinin icmâsıyla farz kılınmıştır. Kur'ân, başörtüsünün farz oluşuna birçok âyette delâlet etmiştir; bunlardan biri Allah Teâlâ'nın şu sözüdür: «Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler...» (Nûr, 24/31).

Ve Allah Teâlâ'nın şu sözü: «Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.» (Ahzâb, 33/59)

Sünnet-i Nebeviyye'ye gelince, yüz ve eller dışında bütün bedenin örtülmesinin vâcib olduğuna delâlet eden birçok hadis vardır. Bunlar arasında bazı müminlerin annelerinden nakledilen şu söz vardır: «Allah, ilk muhacir kadınlara rahmet etsin! Allah Teâlâ: 'Başörtülerini yakalarının üzerine örtünler' (24/31) âyetini indirdiğinde, entarilerini (mürûtlarını) yırtıp onlarla başlarını örttüler.» Bir rivâyette: «İzârlarını alıp kenarlarından yırttılar ve onlarla başlarını örttüler.» Bu sahih bir hadistir; Buhârî, Ebû Dâvûd ve başkaları rivâyet etmiştir.»

Allah Teâlâ, Müslümanların kadınlarını, mümin kadınlar hakkında şüphe ve iftira ile ilgili hususların ortaya çıkmasının âkîbetinden ve başörtüsü takmada gevşeklik göstermelerinden sakındırmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: «Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.» (Ahzâb, 33/59)

Şunu da eklerim: Orta Doğu'da başörtüsünün çıkarılması adımları, tesbih ipi kopup taneleri hızlı ve kontrolsüz bir tempoda saçılmadan önce, aşama aşama gerçekleşmiştir. Başörtüsünü açıkça çıkarma adımı ilk kez 1919'da peçenin çıkarılmasıyla başlamıştır; bir grup kadın, İngilizlerin Sa'd Zağlûl'u ve arkadaşlarını sürgüne göndermesini protesto etmek için kalabalık bir kadın gösterisi düzenlemiş, ardından hiçbir giriş yapmadan, o zamanlar bütün Mısırlı ve Şamlı kadınlar için yaygın bir örf ve gelenek olan peçeyi çıkarıp yere atmış ve İsmailiyye Meydanı'nda açıkça yakmışlardır; o günden itibaren meydanın adı —Tahrir Meydanı— olmuştur. Peçenin çıkarılması, bin millik yolda daha acı ve daha kötü olana hazırlayan ilk adım olarak gelmiş ve bugün yaşadığımız «Giyinik çıplaklar» olgusuna varmıştır; Nebî-yi Ekrem (s.a.v.) bunu şu hadis-i şerifte

uyarmıştır: «Cehennemlik iki sınıf vardır ki ben onları görmedim: Elinde sığır kuyruğu gibi kamçılar bulunan, onlarla insanlara vuran bir topluluk; giyinik ama çıplak, (erkekleri) kendilerine meylettiren ve kendileri de meyleden kadınlar; başları (kıvrık) bahtî develerinin eğri hörgüçleri gibidir. Bunlar cennete giremezler ve kokusunu da alamazlar; hâlbuki onun kokusu şu kadar şu kadar mesafeden alınır.» (Müslim rivâyet etmiştir.) Hadis-i şerif, bir yandan zulmü, diğer yandan çıplaklığı ve ahlâksızlığı birbirine yakın kılmıştır; sanki bunlar iffet, adalet ve fazilet pahasına birbirlerine hizmet etmektedir. Belki de gerçekte olan tam olarak budur: Ümmetin karşılaştığı kuşatıcı, ani ve ardı ardına gelen tehlikelerle aynı zamanda, şurada burada ziyafetler, festivaller, moda ve defile gösterileri, şarkı ve dans tam gaz sürmektedir; şarkıcılar, dansçılar, oyuncular, moda fenomenleri, blogger'lar ve tiktok'çular yüz milyonlarca insanın etraflarında olup biten her şeyi takip etmesini oyalamakta, dikkatlerini kendilerini saran ani tehlikelerin çoğundan uzaklaştırmaktadır. Bu da yüzlerce aktivisti, özellikle enflasyon, pahalılık, işsizlik, kirlilik, yoksulluk, açlık, bela ve salgın döneminde şatafatlı eğlence ziyafetlerinin birikmesi ve yaygınlaşmasının ardından, ünlülere karşı uluslararası bir boykot kampanyası başlatmaya sevk etmiştir. Kampanya «Ünlü Yasağı» başlığıyla «#Blockout2024» etiketiyle başlayıp TikTok, X ve Instagram platformlarını kasıp kavurmuş, kısa sürede Arap bölgesine de sıçrayarak ahlâksız ünlülerin ve gerçeklikten tamamen kopuk, bu fani dünyada duyusal zevklerden ve paralarından ve göbeklerinden başka hiç derdi olmayan sözde etkileyicilerin boykot edilmesine dönüşmüştür. Hadis-i şerif en parlak şekliyle ve en açık anlamıyla —zulmü ahlâksızlıkla ve birinin diğerine nasıl hizmet ettiğini yan yana getirerek— somutlaşmıştır; özellikle Şeridi kuşatma, yıkma ve tamamen aç bırakma hâliyle; ondan uzak olmayan Sudan, Libya, Suriye, Yemen ve Lübnan trajedileriyle. Milyonlar ölürken, yerinden edilirken, serseri kalırken, öldürülürken, hastalanırken, aç kalırken ve güvenlik ile şerefli bir lokma arayışıyla göç ederken, aynı coğrafyada, aynı bölgesel noktada başkaları dans, şarkı, lüks, şatafat, şuhluk, israf ve ahlâksızlıkla meşguldür!

«İsyan ile çıplaklığı» birleştirme anlayışının temelini atan adım, bugün en çirkin biçimiyle, merkezi Paris'te bulunan —Femen— örgütünün yerel taraftarları olan «göğüs açıklar» denilenlerle somutlaşmaktadır; bunların en meşhurları Mısırlı Aliaa el-Mehdî, Tunuslu Amina Tyler, Iraklı Estîra Kerîm'dir. «Çıplaklık füzeleriyle isyan» uygulayan, başörtüsüyle alay eden, onu aşağılayan, yakan ve çıkarmayı teşvik eden bu kadınlar, önceden aynı şeyi yapmış —erkeksi— feministlerden esinlenmişlerdir; sözde kadın ve haklarının zaferi için, erkeklerin zulmüne direnmek üzere, ama onların önünde cariyeler ve köleler gibi soyunarak. Hoyratlar yol kenarındaki bu —pornografik— bedava gösteriden zevk alırken, taraftarları sözle olduğu kadar hâliyle de tekrarlayıp durur: «Bu demokrasi, kişisel özgürlük ve sosyal adalettir!!»

Ve diyorum ki: «Eğer çözüme, çıplaklık ve bütün semavî şeriatlarda reddedilen ve yerilen hoyratlık, esmer, kırmızı, sarı, siyah ve Akdeniz beyazı etini, gelen geçen herkesin önünde sergilemek, iddianıza göre sosyal adalet, insanî onur, fikrî ve kişisel özgürlük sayılıyorsa, o hâlde erkeksi feministler iffetli, başörtülü, örtünen kadınlara neden saldırıyor? Onların iffeti, örtünmesi ve başörtüsü sizin bakış açınıza göre de neden fikrî ve kişisel özgürlük, insanî onur ve sosyal adalet olmasın? Başörtüsünün faziletini anlatan şairin ne güzel dediği!»

Ey başörtülü kız kardeşim, selâm olsun sana! İffetinle ne kadar harikasin, ne kadar güzelsin!

Ey yeryüzünde kokusu yayılan bahçe! İslâm şeriatı onun gölgeli ağaçlığıdır.

Adil İtalyan müsteşrik Laura Veccia Vaglieri'nin (Laura Veccia Vaglieri) İslâm hakkında söylediklerinden alıntı yapmam yeter. O, Arapça ve edebiyatını okumuş, Napoli Üniversitesi'nde Arap dili ve İslâm medeniyeti tarihi profesörlüğü yapmış, İslâm'a karşı en adil müsteşrik eserler sayılan birçok eseri bulunan biridir; bunların en belirginini (İslâm'ın Güzellikleri) kitabı, (İslâm'ın Savunması) kitabı ve iki ciltli (Arapça Kâideleri) kitabıdır.

Vaglieri şöyle der: «İslâm sayesinde, ahlâk ve dinde ortak yüce ideallerle birbirine bağlanmış insanlar arasında yeni bir duygu, kardeşlik duygusu ortaya çıkmıştır... İslâm'da kötü davranışa özendirmeden sakınmak ve onun sonuçlarını savmak için Müslüman kadının başörtüsü edinmesi gerekir; bu, kadınlara saygısızlıktan ya da iradelerini bastırma amacından kaynaklanmaz, aksine onları erkeklerin şehvetlerinden korumak içindir.»

Güncel Bir Sanal Fincan Kahve ve Gerçekçi, Sıcak Bir Gazete Söyleşisi

Yukarıdaki giriş ve uzun önsözden sonra, Dr. Halid el-Ubeydî ile ikinci bir sanal fincan kahve içtik. Kadının İslâm'daki haklarına dair şurada burada durmadan gündeme getirilen şüphelere ayrılmış bölümün çerçevesinde dönen çeşitli meseleler üzerinde sohbet ettik. Nasıl olmasın ki; o, önemli kitap (Erkek Kadın Gibi Değildir)'in yazarıdır. Kitap, kadın haklarına dair Kur'ânî ayrıntının ve İslâmî teşrîin harikalığını açıklayan nesnel bir çalışmadır; bunun yanı sıra, kadın haklarındaki büyük İslâmî teşrîlerin karşılaştırmasına değinir ve bunların, kadınla ilgili, eski ve yeni, insaflı ve adil her teşrîden —delil ve burhanla— öncü olduğunu gösterir; her zaman ve mekânda bazı maksatlı medya organlarının yaydığının aksine.

Dr. Halid el-Ubeydî, söyleşi sorularını cevaplamaya başlamadan önce, önemli gördüğü bir giriş yapmayı tercih etti; bu giriş, en belirgin şüphelere cevap olarak Müşkât Nûru gibi olacaktı. Teşekkürü hak ederek şöyle başladı:

– Birçok insanı müşkil bırakabilecek, aralarında fikirlerin çarpışıp hareket noktalarının çatıştığı bazı önemli kavramları ve tanımları belirlemeliyiz. Bunların belki de en önemlisi, özellikle Batı anlayışında ve onların anayasalarının ve kanunlarının öngördüğü anlamda «kişisel özgürlük» denilen şeyin tanımıdır.

Özgürlük kavramı, köleliğin kendisi kadar eski bir kavramdır —köleliğin ardından da ortaya çıkmış olsa, öncesinde de— ve hâlâ belirsizliği ele geçirir; özgürlüğü ifade eden sözcükleri bağrında barındıran bütün dillerde kölelik ile özgürlük arasındaki karşıtlıktan başka bir şeyi ifade etmez. Bu yüzden özgürlük kavramının, hür insanın köle insan olmadığı anlamına geldiği tahmin edilebilir; bu da onun, kölelik olgusunun varlığından sonra ortaya çıktığını yansıtır. Yoksa bütün insanlar özgür olsaydı ve özgürlük sıfatında ortak olsalardı, birine neden (hür) denirdi?!

Özgürlüğe ve özgürlere bakış, bir toplumdan diğerine, bir fikir okulundan diğerine değişir; çoğu zaman toplumsal ya da ekonomik veya başka gelişmeler tanımı aydınlatıcı ışıklarla ya da yeni kısıtlamalarla genişletir. Şüphesiz özgürlüğün hukukî dayanakları ve felsefî bileşenleri vardır ki bunlar olmadan çağdaş fikir mezheplerinde bir şey sayılmaz. Özgürlüğü bilmenin —kültürel ya da kuramsal olarak— onu yaşamaktan farklı olduğunu söylemeye gerek yoktur; birincisi ikincisinin gerçekleşmesinde esas olsa da. Özgürlük kavramı bir toplumda kök salarsa, onun kök salması varlığın ve hayatın anlamıyla örtüşür ve ona eşit olur; onsuz olumlu hayat atıl kalır, böyle bir toplumun varlığı değersiz eşyanın varlığına eşit olur. Özgürlüğü seçen toplum onu sevgi nöbetiyle korur; köleler ise onu korku nöbetiyle korur. Özgür toplum, kendi varlığını —birey ya da topluluk olarak— ilgilendiren konuda seçim yapan ve katılan toplumdur.

Özgürlük konusunda, birçoklarının Batı modelini —kişileri ve fikirleriyle— özgürlük hakkındaki her araştırmanın hareket noktası yapması hoşlarına gider. Bu grup —Batı medeniyetine tutsak ya da hayran— özgürlük hakkındaki her sözün Batı'nın sözüne ters düştüğünü ve onun tavrına denk olmayan her davranışın —yüce düşünce— arenasına girme iznini alamadığını düşünür.

Bu tavrın benzerlerini ve emsallerini edebiyat dünyasında —özellikle şiirde— de buluruz: Şiir, kaygı —kaderle ilgili— boğazına varmadıkça, hayret ruhunun bütün yönlerini sarmadıkça ve sembol, hatta (bilmece) bu şiirin en özel gerekliliği olmadıkça evrensellik kapısından girmeyecek, şaire ebedî edebiyatın anahtarları teslim edilmeyecektir; öyle ki onu ancak az sayıda insan anlayabilir ve anlaşılması söyleyenine bile kapalı kalsa ne âlâ!!! Bu nimetlerden nasibini almayana (taklitçilik, klasiklik, nazım düzeni) ve benzeri adlar yağdırılır.

Peki özgürlüğün Batı'daki hukukî tanımı aslında nedir?!

Özgürlüğün Batılı tanımı basitçe şudur: (Özgürlük, başkalarının özgürlüğünü etkilemeden veya çıkarlarına zarar vermeden istediğini yapmaktır.) Bu, o kavmin anayasalarında yazılıdır.

Düşünelim:

Çevre; etrafındaki mekânı paylaşan insan, canlılar, cansızlar, hava durumu ve varlıkların hepsini kapsar; hatta mekânın ve onun duyusal ve duyusal olmayan bütün içeriklerinin bir fonksiyonudur. Bu nedenle mutlak bir bireysel özgürlük yoktur; sahip olduğun haklarla bu ortakların hakları arasındaki herhangi bir çelişkiye izin verilmez veya o, senin için bir zorunluluk olsa bile kişisel özgürlüğünün içine girmez.

Kadının veya erkeğin âşık ya da dost edinme, eşcinsellik, sigara, bağımlılık, sarhoşluk veya çevreye —dallarıyla birlikte— zarar veren herhangi bir davranış seçme özgürlüğü kişisel özgürlük değildir; aksine, yeryüzü çevresinde bizimle birlikte yaşayanlar üzerinde maddî, fizikî veya manevî, itibarî ve psikolojik olumsuz etkiler yapar. Bu da başkalarına ve davranışlarına yansır, toplumsal, ekonomik ve diğer çevre sistemlerinin yıkılmasına katkıda bulunur.

İhanetin neden olduğu psikolojik zarar, maddî zarardan büyüktür. Bir vaz'î kanun çıkarılsaydı ve hâin koca ya da karısına, diğer tarafın psikolojik, manevî ve itibarî zararının tazmini için para

cezası ödetilseydi, hiç kimse ortağına ihanet etmez, sevgili, arkadaş, dost ve benzerleri edinmezdi...

Düşün ki biri (erkek ya da kadın), bir şirkette, karşılığında maaş aldığı ve üçüncü bir tarafla çalışmasını yasaklayan bir iş sözleşmesi yapıyor. Bunun yasal olarak yasak olduğunu ve mâlî veya cezaî bir yaptırımını bulunduğunu bildiği hâlde başka bir şirkette çalışabilir mi?! Aynı şey, toplumsal, ahlâkî ve hukukî bir sözleşme olan evlilik sözleşmesi için de geçerlidir; ancak iş sözleşmesindeki cezalandırıcı duruma benzer bir kanun çıkarılmamıştır. Yukarıdaki iki durum kişisel özgürlüğü temsil eder; ancak birincisi için, başka bir kişinin özgürlüğü ve duygularıyla çarpışmasına rağmen bir kanun çıkarılmamışken, ikincisinde suçluya caydırıcı cezalar vardır.

Bu esasa dayanarak, tarih boyunca «kadın hakları» denilen şeyin gidişatını, İslâm'ın bunu koymada ve teşri' etmede nasıl öncü olduğunu tartışalım. Kadına yalan ve iftirayla «hak» denilen şeye gelince —çünkü basitçe, toplumdaki ortaklarıyla çatışır— İslâm bunu yasaklamış ve ondan sakındırmıştır; çünkü sonuçları, başkasından önce kadın için felâket ve vahimdir.

Ayrıntıya girmek istersek, kadının Sanayi Devrimi'nden sonra ve geçen iki yüzyıl boyunca Batı'da gerçekleştirmek için mücadele ettiği hakları, hanif İslâm, 1400 yıldan fazla bir süre önce kadına vermiş ve garanti etmiştir; çünkü hak ve salâh bunlardadır. Bunlar arasında şunlar vardır:

- Mülkiyet hakları (Property Rights)
- Oy kullanma ve seçme hakkı (The Right to Vote)
- Çalışma hakkının teşri'i ve çalışan kadınların korunması (Protective Labor Legislation)
- Eşit Haklar Yasası (Equal Rights Amendment (ERA))
- Eşit Ücret Yasası (the Equal Pay Act)
- Medenî Haklar (Civil Rights Act)

O dönemlerden sonra, özellikle son altmış yılda gelen teşriler ise haklar aşamasını aşıp sağlam fitrata, kerîm vicdanî hisse ve dosdoğru ahlâka aykırı sapkınlık aşamasına varmıştır. İşte bunlar ve benzerlerini İslâm yasaklamıştır; çünkü aileyi ve toplumu yıkıcıdır. Bu teşriler arasında şunlar vardır:

- Üreme, doğurma ve kürtaj hakları (Reproductive Rights)
- Sapkınların ve düşmüş kadınların hakları denilen şey.
- Dost/sevgili edinme hakkı denilen şey.

Sağlam akla ve hikmetli mantığa göre iki gruptan hangisi daha haklı ve daha isabetlidir?!

İslâm, kadın haklarını dengeli, kaotik, rastgele ve çıkarıcı olmayan bir biçimde vermede bütün medeniyetlerden önce gelmiştir. Kadın, kendisinden önceki ve İslâm medeniyetinin altın çağındaki yükselişiyle çağdaş olan bütün medeniyetlerde mazlumdu. Sonraki medeniyetler de — 19. yüzyılın başlarında Sanayi Devrimi'nin patlak vermesinden ve kadının çalışmaya başlamasından, Amerika Birleşik Devletleri'nde ve büyük Avrupa ülkelerinde erkekle eşitlik talep etmesinden ve bunun ardından gelenler dahil— açıkladığımız gibi, hanif şeriatımızın yaptığı gibi

haklar ve vazifeler arasında bir denge, haklar ile sınırlar arasında bir düzen ve özgürlüklerin iç içe geçişinde bir ayrıntılandırma yaratmayı başaramamışlardır.

Kadının İslâm'da tıpkı erkek gibi tam hakları vardır: ilimde, çalışmada, oy kullanmada ve seçmede, seyahatte, ticarete ve mülk edinmede. İslâm, kadına siyasî, ekonomik, toplumsal, ailevî ve şahsî hakları garanti etmiştir; onun genel hakları ve özel hakları vardır. Bunu Prof. Dr. Abdülkerîm Zeydân, Şeyh eş-Şa'râvî ve diğer değerli âlimler, öncekilerin kitaplarının yanı sıra önemli kitaplarda ayrıntılandırmıştır.

İslâm tarihi, kadının rolünün her alanda gelişmesine tanık olmuştur; rolü hayatın bütün işlerinde belirgin olmuştur ve ümmetin mirası onlarca, hatta yüzlerce örnekle doludur. Ancak bu rol, cehâlet ve dinin ve şeriatın ilk çağlarda ya da Müslümanların tarihinin ilk 1000 yılında uygulandığı biçimde uygulanmaması yüzünden son üç yüzyılda gerilemiştir.

İslâm, dünyanın doğusuyla ve batısıyla bütün medeniyetlerinin kızlara, içinde hayır olmayan aşağı bir cins gözüyle baktığı bir zamanda, kızlara ilk insaf eden olmuştur; kızlar alınıp satılır, esir alınırdı. Hindularda ve Çinlilerde tanrılara kurban olarak boğazlanır, Farslarda ateşe kurban olarak sunulur, Romalılarda imparatorun ayakları altına konulurdu. Hatta durum Araplarda öyle bir hâle gelmişti ki, kız çocuğu doğduğunda, kavmin sandığı gibi ayıp korkusuyla diri diri gömülürdü: «Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!» (Nahl, 16/58-59). Kur'ân-ı Kerîm'in şu yorumuna dikkat et: «Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!» Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «Diri diri toprağa gömülen kıza, sorulduğunda, hangi günah sebebiyle öldürüldüğü.» (Tekvîr, 81/8-9). Bu mübarek sûrede anılan kâinatın büyük işleriyle bu meseleyi bu sûrede paralel kılmıştır.

İslâm, kadından zulmü kaldırarak, cenînin cinsiyetini belirlemekten sorumlu olmadığını belirtmekle de ona ilk insaf eden olmuştur; bu, doğuda ve batıda birçok dünya kültüründe yaygın ve bilinenin aksinedir. İslâm bununla, bu gerçeği yakın zamanda keşfeden modern genetik bilimine öncülük etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl derseniz öyle varın. Kendiniz için önceden (gelecekte faydasını göreceğiniz iyi amellerle) hazırlık yapın. Allah'tan korkun, biliniz ki siz O'na kavuşacaksınız. (Ey Muhammed!) Mü'minleri müjdele!» (Bakara, 2/223). Kur'ân, âlimlerimizin bugün ulaştığı bu gerçeği, şüpheyi yer bırakmayacak şekilde, Allah Teâlâ'nın şu sözüyle açıkça belirtmiştir: «Şurası muhakkak ki (rahime) erkek ve dişiden ibaret olan iki çifti O yarattı. Atıldığına nutfeden.» (Necm, 53/45-46). Aynı şekilde Subhânehû'nun şu sözünde de: «İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır! O, (döl yatağına) akıtılan meninin içinden bir nutte (sperm) değil miydi? Sonra bu, alaka (aşılınmış yumurta) olmuş, derken Allah onu (insan biçiminde) yaratıp şekillendirmişti. Ondan da iki eşi, yani erkek ve dişiyi var etmişti. Peki (bunları yapan) Allah'ın, ölüleri tekrar diriltmeye gücü yetmez mi?» (Kıyâme, 75/36-40).

Allah Teâlâ ve Kerîm Rasûlü, kadınlar hakkında açık sûre ve âyetlerde ve birçok sahih hadiste tavsiyede bulunmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «Biz insana, ana-babasına iyi

davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için) önce bana, sonra da ana-babama şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.» (Lokmân, 31/14); ve Subhânehû'nun şu sözü: «Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınması ile sütten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki: Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmem ve razı olacağın sâlih amelleri işlemem hususunda beni muvaffak kıl. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana tevbe ettim ve elbette ki ben müslümanlardanım.» (Ahkâf, 46/15). Bu sebeple Allah Teâlâ, kadının hamilelik, doğum ve benzeri sırasında çektiği ve ilmen insanlara gelen diğer bütün hastalık ağrılarının en şiddetlisi olduğu kanıtlanmış bu acılara, Kerîm Kitabında dikkat çekmiş ve bunu (vehn: zayıflık) diye adlandırmış, hatta vurgulayarak (vehnen alâ vehn) demiştir; diğer âyette ise (kürhen: zorlukla) lafzıyla. Bütün bunlar, acının ve çekilen sıkıntının şiddetini ifade etmenin açıklamasıdır.

Kur'ân-ı Kerîm bütün âyetlerinde, doğum sancısı kadar bir hastalık sancısını vurgulamamıştır. Hatta doğumda ölen kadın şehit sayılır. Bu yüzden Nebî (s.a.v.)'in anne hakkında birçok hadisi vardır; bunlar sana onun İslâm'daki makamını gösterir. Cenneti ayaklarının altına koyan, annenin makamını babanın makamından üç kat önde tutan ne büyük bir makamdır! Sahîh-i Müslim'de (Birr, Sıla ve Âdâb, 4622) Ebû Hureyre'den şöyle rivâyet edilir: Bir adam «Ey Allah'ın Rasûlü, insanların iyi arkadaşlığıma en lâyük olanı kimdir?» dedi. Buyurdu ki: «Annen, sonra annen, sonra annen, sonra baban, sonra sana en yakın olan, sonra en yakın olan.» Nebî (s.a.v.) kadınlar hakkında birçok hadiste, mesela şu sözü gibi buyurmuştur: «Kadınlar hakkında Allah'tan korkun.» Ve (aleyhisselâtu vesselâm) şu sözü: «Kadınlara iyilik etmenizi tavsiye ederim.» Ve (s.a.v.) şu sözü: «Allah'ı hatırlayın, kadınlar hakkında Allah'ı!» Ayrıca erkekleri, ehllere ve eşlerine hayır, salâh, iyilik ve ihsanla muamele ederek insanların en hayırlısı olmaya teşvik eden sözü (s.a.v.). Sahîh-i İbn Hibbân'da —tahkikli, 9/484/4177— Âişe'den şöyle rivâyet edilir: Allah'ın Rasûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: «Sizin en hayırlınız, ehline en hayırlı olandır; ben de ehlime karşı en hayırlınızım; arkadaşınız öldüğünde onu bırakın.»

S1: Şaşırtıcı çelişkilerden biri, Alman televizyonunun yıldızı Christiane Backer'in, verimliliğinin ve şöhretinin zirvesindeyken tam bir kanaatle İslâm'a geçmesidir. İslâm'a girdikten sonraki yolculuğunu büyük bir gurur ve iftiharla (MTV Televizyon İstasyonundan... Mekke'ye: İslâm Hayatımı Nasıl Değiştirdi) kitabında anlatmış, sonra (İslâm Kalbin Yolu Olarak: Neden Müslümanım?) başlıklı sonraki bir kitapla devam etmiştir. Bu arada, Müslüman bir aileden gelen «feminist» Dr. Nevâl es-Sa'dâvî ise, bütün hayatı boyunca müsteşriklerin izinden giderek Müslümanların duygularını kışkırtmaya, İslâm'a ve onun sâbitelerine şüphe düşürmeye çalışmış; ölümüne kadar açıklamalarında ve konferanslarında çığnemekten vazgeçmediği fırtınalardan biri «Erkeğe iki dişinin payı kadar» meselesi olmuştur. Sa'dâvî defalarca açıkça şunu ilan etmiştir: «İslâm'daki miras sistemi kadına büyük bir zulümdür ve erkek ile kadının mirası eşitlenmelidir!» Bilgi çölleşmesi ve kültürel kuraklık çağında, zaman zaman Sa'dâvî'ye benzer —feministlerin— diliyle toz bulutu kum fırtınası gibi yükselen bu şüpheyi nasıl cevap veriyorsunuz?

C- Cevap, bu şüpheyi çıkaranlara onlara nasıl yalan söylendiğini ve gerçeklerin nasıl tahrif edildiğini, akıl ve hikmetli mantıktan zerre kadar nasibi olan kimsenin kabul etmeyeceği o iftiralara onları inandırmak için nasıl hile yapıldığını açıklamak üzere ayrıntıları genişçe sunulacak biçimdedir.

İki cins arasındaki gerçek farkların hakikatini birkaç babdan açıklayalım...

Cinsler arasındaki farklar, bilimin en son, en kesin ve en ciddî araştırmalara göre vardığı üzere, tüm kâinatın farklılıklara tâbi olduğunu ve atomdan galaksiye kadar herhangi bir cins ile diğeri arasında eşitlik bulunmadığını teyit eder. Çiftler, çiftlik ve zıtlıklar yerleşik bir kozmik sistem ve açık bir gerçektir; inatçı, ısrarcı ve cahilden başkası onu inkâr etmez.

İnsan cinsine özel farklara gelince, iki cins arasında birçok fark vardır; fiziksel, fizyolojik, psikolojik ve beyinsel bakımdan eşit olmaları mümkün değildir; hatta bu konuda, yukarıda andığım kitabımda açıkladığım bölümler vardır. Bunlar şunlardır:

1. Fizyolojik ve bedensel farklar.
2. Fiziksel farklılıklar.
3. Davranışsal, beceriye dair ve zihinsel farklılıklar.
4. Hastalıklar bakımından farklar.
5. Yaşlılıkta davranış farkları.
6. Zekâ ve beyin işlevlerindeki farklar.
7. Toplumsal bakımdan, bedensel gelişim ve beceri kazanma alanında.
8. Davranışsal yönlerden; toplumsal ilişkilerdeki gelişmeler ve dalgalanmalar.
9. Tıbbî bakımdan ve organ fizyolojisi bakımından.
10. Çevresel etkileri kabul etmedeki farklılık.
11. Rüyalarda bile farklılık.

Yukarıda geçen bütün farkların ayrıntısı uzundur; ancak sizin için bu gerçekleri doğrulayan Batılı araştırma ve çalışmalardan bölümler seçeceğim:

Dünya çapında tanınmış eserlere ve araştırmalara sahip, psikoloji ve zihin uzmanı Dr. İbrahim el-Fakî şöyle der: Modern bilim ve insan beyninin frekans gözlemi, iki cinsin düşünme tarzının büyük ölçüde, hatta kökten farklı olduğunu kesin olarak ispatlamıştır. Erkek ardışık düşünme tarzıyla (Sequential Way) ayrışır; kadının düşünme tarzı ise sarmal bir tarzdır (Spiral Way). Psikolojik araştırmalar da kadınlarda depresyon hastalığına yakalanma oranının erkeklerin üç katı olduğunu göstermiştir.

Nobel ödüllü Dr. (Alexis Carrel) şöyle der: (Eğitimciler, erkek ve diğindeki organik ve zihinsel özelliklere, aynı zamanda tabîî işlevlerine büyük dikkat göstermelidir. İki cins arasında eksilmeyen farklar vardır; bu yüzden medenî bir dünya kurarken bu farkları hesaba katmak kaçınılmazdır.)

İki cins arasındaki farklar alanında büyük uzmanlardan gelen ciddî sonuçlara ve önemli itiraflara iyi kulak verelim..

Meşhur Amerikan bilim dergisi Science'ta, 307. sayıda, 18 Şubat 2005'te, s. 1043'te yayımlanan «Cinsiyet Farkları ve Bilimde Performans» (Gender Differences and Performance in Science) başlıklı araştırma hakkında (SCIENCE – VOL 307 – 18 FEBRUARY 2005 – P:1043): Bu önemli çalışmalara çok sayıda büyük uzman katılmıştır; kitabımda isimleriyle andım. Bu kapsamlı ve önemli araştırmanın özetlerini sunuyoruz:

14 Ocak 2005'te Harvard Üniversitesi Başkanı (HARVARD UNIVERSITY PRESIDENT) Lawrence Summers (Lawrence Summers), Ulusal Ekonomik Araştırmalar Bürosu (National Bureau of Economic Research) toplantısında, iki cins arasındaki doğuştan tabii farkların gerçeğinden ve kadınların bilimsel üstünlükte şansının, toplumsal değil doğal sebeplerle az olduğundan söz etti. Konuşmasında, ortaokul ve liselerde uygulanan matematik ve diğer doğa bilimleri sınavlarında başarılı kız sayısının azlığına dayandı; kız öğrencilerin başarılı olmasının ve hatta bilimsel alanlara ve doğa ve matematik uzmanlıklarına girmesinin azlığını, temennilerden ve sloganlardan uzak, kadının gerçek, vâkıf kabiliyetleriyle ilgili doğuştan, kalıtsal tabii sebeplere bağladı.

Konuşmasında birkaç araştırma ve çalışmaya dayandı; bunların arasında örneğin, «Haftanın Haberleri» (News of the Week) bölümünde, 492. sayfada, A. Lawler'dan, bilimsel derece kabul sınavlarının ayrıntıları hakkında yayımlanan cinsiyet ve ırk açıkları araştırması vardır: [(gender, racial gaps,” News of the Week, A. Lawler, 28 Jan., p. 492). Well accepted, path breaking research on learning [for example, (1, 2)]].

Zihinsel, zekâyâ dair, psikolojik ve fiziksel kabiliyetler alanında birçok büyük uzmanın katıldığı sınavlar ve araştırmalar, beklentilerin performansı, özellikle sınavlarda, şiddetle etkilediğini göstermiştir. Bilim camiası kurumlarıyla, araştırmacılarıyla, öğretmenleriyle ve liderleriyle — Harvard Üniversitesi Başkanı Lawrence Summers gibi— kız çocuklarının ve kadınların doğa bilimleri ve teknolojileri alanlarında erkek çocukların ve erkeklerin seçkin performansı gibi performans göstermeyeceğini, tahmine, sezgiye veya hisse dayanan değil, ciddî çalışmalara ve araştırmalara dayanarak açıkça bekliyorsa; aynı bağlamda, kadınların standart sınavlardaki bu düşük başarı ve kazanım seviyelerinin gerçek bilimsel ve teknik mesleklerde başarı kaydedebileceğini gösteren çok az kanıt vardır. Dolayısıyla doğal sonuç şudur ki, onlar fabrikalarda, laboratuvarlarda ve araştırma merkezlerinde pratik hayat uygulamalarında da daha iyi performans göstermeyeceklerdir.

Bu meseleyle ilgili birçok etken vardır; Harvard Üniversitesi Başkanı Lawrence Summers'ın açıkladığı gibi bunların bir kısmı karmaşık ve iç içedir. Ancak şüpheyi yer bırakmayan kesin delil şunu söyler: Kadınların uygulamalı ve doğa bilimlerindeki ve matematikteki çabaları ve başarıları erkeklerde olduğu gibi iyi ve yeterli değildir. Şöyle ekler: (Kadınların bugünkü bilim ve mühendislikteki durumunun düşük ve yetersiz olduğunu, bunun sebeplerinin doğal, kalıtsal olabileceğini —yani başka bir deyişle kaçınılmaz olduğunu ve toplumsal ve eğitimsel etkenlerle asla ilgisi bulunmadığını— sabitlemekle ilgiliyiz.) Ayrıca şöyle der: (Bilim, mühendislik ve

eğitimde liderler olarak, bu bilimsel ve teknik alanlardaki kadın durumunun doğal bir şeyden kaynaklandığı, kabul edilmesi gereken kaçınılmaz bir şey olduğu ve herhangi bir toplumsal etkenle hiç ilgisi bulunmadığı önerisinin benimsenmesi konusunda endişeliyiz.)

Ancak aynı durum, Summers'ın açıkladığı gibi tıp ve hukuk gibi diğer uzmanlık alanlarından söz edildiğinde tersine döner. 1970'te kadınlar hukuk fakültesi öğrencilerinin yalnızca %5'ini, tıp fakültesi öğrencilerinin %8'ini oluşturuyordu. Ancak bu düşük yüzdeler, toplumsal değişimler ve ilgili kurumsal ve bireysel çabalar sayesinde büyük, belirgin, hatta köklü biçimde arttı; bugün kadınlar hem tıpta hem hukukta yaklaşık %50'yi oluşturuyor. Açıktır ki, yirminci yüzyılın yetmişli yıllarında bu uzmanlıklara katılımın düşük oranları, genetik-kalıtsal değil toplumsal etkilerden kaynaklanıyordu ve kadın için bu alanlarda başarıya engel teşkil ediyordu; bu durum doğa, teknik, mühendislik ve uygulamalı bilimler durumuyla örtüşmemektedir.

Bununla birlikte adam, makalesinin sonunda, toplumun bütün bireylerinin —erkek ve kadın— kabiliyetlerinden, herkesin kabiliyetine ve imkânlarına göre yararlanmanın etkili yollarını teşvik edecek ve geliştirecek bilinçli bir nesil yaratmaya çağırmıştır; bunların arasında kurumsal politikalar ve uygulamalar da yer alır ki kadınların beşerî, doğa ve uygulamalı bilimler alanlarında imkânlarını ortaya koymalarına olanak tanıyan.

Erkekler ile kadınlar arasındaki davranışsal ve biyolojik farkların varlığını teyit eden çalışmalar ve araştırmalar, birçok eğitimciyi bu gerçekten eğitim alanında yararlanmaya yöneltmiştir. Buradan, Amerika'da ve Avrupa'da, birçoklarının yadırgadığı, bazılarının ise doğal gördüğü bir emsal olarak tek cinsiyetli okullar fikri doğmuştur.

Eski Amerikan Başkanı George Bush'un yönetimi, o dönemde, 30 yıl önce yürürlükte olan bir kanuna geri dönerek, devlet okullarında kız ve erkek çocuklarının karıştırılmaması ilkesini teşvik etme niyetini açıklamıştı.

Bu projeye dair bir duyuru, Amerikan resmî gazetesi olan Federal Kayıt'ta (Federal Register) 8/5/2002 tarihinde yayımlanmış ve bazı fıkralarında şöyle denmiştir: (Eğitim Bakanı, eğitimcilere karma olmayan okullar kurmaları için daha geniş bir inisiyatif alanı sağlamayı amaçlayan, hâlen yürürlükte olan düzenlemelerde değişiklikler önermeyi düşünmektedir; bu işlemin amacı, öğrencilerin derse odaklanmalarına ve daha iyi sonuçlar elde etmelerine yardımcı olacak yeni araçlar sağlamaktır.)

Karar, bir kesimin eleştirisine, diğerlerinin takdirine yol açtı. Bunun ardından Profesör Amelio Fiyano şunu teyit etti: «Erkek ve kız öğrenciler üzerinde yapılan birçok çalışma, gelişimlerinin bazı aşamalarında, eğitim sırasında cinslerin ayrılması hâlinde akademik başarı düzeylerinin yükseldiğini göstermiştir.»

Şunu da ekledi: (Bazı kızlar bazı erkeklere ilgi duyar; bu da onların toplumsal ve bilimsel yaşamlarını ve akademik başarılarını geliştirmelerini engeller. Kızlardan ayrı olmayı tercih eden öğrencilerde de durum aynıdır; kızların bulunduğu ortamda sergilenen bazı nezaket ve temsili davranışlara uymak zorunda kalmamak için.)

Destekleyen Çalışmalar

Karma Olmayan Eğitimi Teşvik Ulusal Derneği bu yönelimleri destekledi ve Michigan Üniversitesi'nin bazı karma ve karma olmayan özel Katolik okullarında yaptığı bir çalışmayı sundu; bu çalışma, karma olmayan okullardaki öğrencilerin okuma, yazma ve matematik düzeyinde daha iyi olduğunu belirtiyordu..

Aynı yönde bir başka tanıklık da Amerikan Ulusal Eğitim Ajansı'ndan geldi; istatistikî verilerinin sonuçları şunu bildiriyordu: «Karma sınıflardaki Amerikalı kızlar kaygıya, depresyona ve intihara daha yatkındır..»

Amerikan «Newsweek» dergisinin bir çalışması da rakamlarla ve istatistiklerle şunu belirtti: «Karma olmayan kadın kolejlerindeki öğrenciler, mezuniyet sonrası eğitim ve meslek hayatlarında en başarılı ve en üstün olanlardır.»

Bütün bu açıklamalar, eşitlik, karma ortam ve sapkınlığın zorunluluğunu savunan kuramı barındırmak için inşa edilen büyük yapıyı yıkmak için gelmektedir.

İngiltere'de ise birçok dergide yayımlanan araştırmalar şunu teyit etmiştir: «Öğrencilerinde akademik üstünlük sağlayan okullar, cinsler arasında karma bulunmayan okullardır; 15 erkek okulu ve 14 kız okulu (A-LEVEL) sertifikasında üstünlük sağlamıştır..»

Bu sonuçların toplamı, Brentwood bölgesindeki Shenfield Lisesi yönetim kurulunu, erkek öğrencileri kız öğrencilerden ayırmaya karar vermeye götürdü. Müdür Dr. Osborne şöyle dedi: (Karar geçmişe dönüş gibi görünebilir, ama iki cinsin öğrencilerinin yararına ve geleceğine yönelik alındı; çünkü karma eğitimde kız öğrencilerin vaktinin büyük kısmını görünüşe ve makyaja ilgi göstermekle harcadığını, erkek öğrencilerin yanında kontrolü kaybettiklerini ve hedefi bilmediklerini keşfettik)..

İstatistikler, her cinsin öğrencilerinin diğer cinsten uzak okuduğunda bilimsel üstünlüğün gerçekleştiğini teyit eder. Karma eğitim ortamında kızlar matematik, fen, fizik, teknoloji ve bilgisayar alanlarında üstünlük sağlamada başarısız olmuştur; Newham bölgesi eğitim idaresi de bu gerçekleri bir analitik çalışmada desteklemiştir.

Elizabeth Fleguri —Özel Kız Okulları Birliği Başkanı— bu istatistikleri teyit etmekle kalmadı, aynı zamanda eğitim sürecinde teknolojinin kullanımının genişlemesiyle karma olmayan okullardaki kızların üstünlük oranının arttığını, genel sertifikalardaki başarı oranlarının %93'e ve mükemmel derece üstünlüğü oranının %50'ye yükseldiğini de teyit etti. Fleguri şöyle dedi: (Psikolojik ve toplumsal baskılardan ve karşı cinsin etkisinden uzak, tamamen kadınlardan oluşan bir ortamda kızlar, üstünlüklerini ve bilgileri kavrama, kullanma, analiz etme ve bunlar hakkında karar alma yeteneklerini teyit edebildiler)...

Harvard Üniversitesi'nde profesör olan, eğitim hayatını (A-LEVEL) sertifikasını alıncaya kadar karma olmayan okullarda geçiren, sonra Oxford Üniversitesi'ndeki —yine karma olmayan— Somerville Koleji'ne katılan Shirley Williams'ın tanıklığı, karma olmayan eğitimin üstünlüğünden çoğunu açıklar. Şöyle der: (Erkeklerin varlığının yol açtığı baskılardan arınmış bu ortamda

kızların verimi yüksek, olumlu ve heyecan vericidir; yaratıcılık, üstünlük ve verimlilik kabiliyetlerini teyit eder. Erkekler olmadan yalnız başlarına bulunmaları da nefislerine yüksek bir özgüven ve amaçlardan ve şüphelerden uzak samimî bir dostluk ekmektedir.)

Amerikalı sosyolog Ross Stolzenberg de Chicago Üniversitesi için (Çalışan Eş Neden Kocasını İçin Bir Tehlike Oluşturur?) başlıklı bir çalışma hazırladı; şöyle diyordu: (Bunun ana sebebi, kocaların ve karıların evlilikte hâlâ farklı roller üstlenmeleri ve bu konuda aralarında eşitlik bulunmamasıdır. Ailenin sağlığını ve selâmetini koruma görevi eşin sorumlulukları arasında kalır; zira kadınlar çocukluktan itibaren tıbbî sorunlarla başa çıkma ve aile bireyleri arasında sağlık bilincini yayma konusunda eğitilir, hastalık belirtilerini bilirler. Ayrıca toplumsal hayattan da sorumludurlar)...

Batılı filozoflar, erkekler ile kadınlar arasındaki kayıtsız, kuralsız mutlak eşitliğin âkıbetinden sakındırmıştır. Dr. Alexis Carrel, (İnsan, O Meçhul) kitabında Batı maddî medeniyetini ve onun aileler ve toplumlar için ortaya çıkardığı çözülmeyi ve çöküşü eleştirmiş, bunu iki cins arasındaki organik, bedensel, fiziksel ve psikolojik farkların açıklığına rağmen cinsler arasındaki eşitliğe bağlamıştır.

Gelişmiş ülkelerdeki birçok istatistik, kadınların %70'inin, yaşamları için mâlî güce sahip olurlarsa evde kalmayı ve çalışmamayı tercih ettiğini gösteriyor; çünkü kadın iş yerinde, taşıma kabiliyetine uymayan ağır baskılara maruz kalıyor ve bu da sağlığında veya psikolojik durumunda bozulmaya maruz kalmasını artırıyor. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sonuçlar, kadının çeşitli bilimsel alanlarda kendisiyle erkek arasındaki uçurumu daraltabildiğini, ancak depresyon, sigara, intihar, uyuşturucu ve alkol alanında erkeği geçtiğini ortaya koymuştur.

Dr. Muhammed Reşîd el-Uveyd, eşitliğe çağıranlara ve farkların ortamdaki, içinde büyüdükleri âdetlerden ve küçükken aldıkları terbiyeden kaynaklandığını söyleyenlere cevaben şöyle der: (Çalışma, araştırma ve ilim, iki cins arasındaki farkların edinilmiş değil, kalıtsal organik farklar olduğunu ispatlamıştır; dolayısıyla ikisi arasında eşitlik sağlama girişi, her ikisinin tabiatına aykırı, başarısız bir girişimdir. Bir araştırma ekibi, her iki cinsten bir dizi çocuğu kapsayan bir kamp kurmuş, belirli zaman aralıklarında değişen eğitimciler onların terbiyesini üstlenmiştir. Kampta «erkek» ve «kadın» sözcüğü kaldırılmış, toplumun onlara yakıştırdığı her kayıttan veya sıfattan hür olarak yetişen çocuklar arasında cinsler arası ayırım yapan her işaret, iş veya davranıştan kaçınılmış; hatta işin erkeğe mi, kadına mı ait olduğuna bakılmaksızın bütün işleri yapmalarına izin verilmiştir.. Kamp sakinleri büyüüp topluma çıktıklarında, kadın anne ve ev hanımı rolünü üstlenmeyi, erkek de ailenin gelirini sağlama ve ağır iş görme rolünü üstlenmeyi tercih etmiş, hayatı çok normal biçimde yaşamış; bu kampın ve iki cins arasındaki farkları silmek için harcanan çabaların, paraların ve diğer şeylerin hissedilir bir etkisi olmamıştır. Böylece, her iki cinsin kendisi için seçtiği hayat tarzının cinsin tabiatının ve organik yapısının kontrolüne tâbi olduğu sabit olmuştur.)

Zekâ ve beyin işlevlerindeki farklara gelirsek, bazı araştırmaların özeti şöyledir:

Beyin, yukarıda sayılan bütün bedensel veya işlevsel faaliyetlerden sorumlu olsa da, zekâ oranları eşit ve genel şekilleri benzer olmasına rağmen, iki cinsin beyni arasında düzenleniş biçimleri ve çalışma usûlleri bakımından farkı açıklayan ayrıntılı araştırmalar vardır, deriz. Amerika Birleşik Devletleri'nde Buffalo'daki New York Eyalet Üniversitesi bilim insanları, yaşları 8-11 arasında değişen 17 erkek ve 18 kız çocuk üzerinde, kendilerine gösterilen belirli yüz ifadelerini tanıma işlemi sırasında beyin dalgalarının beynin iki yarısında nasıl değiştiğini incelemek için deneyler yaptılar. Bilim insanları, her cinsin bilgiyi işlemede diğer cinsin kullandığı beyin kısmından farklı bir kısmı kullandığını buldu. Bilim insanları, erkek çocukların yüz ifadelerini genel bir biçimde —beynin sağ yarısıyla ilişkili bir yetenek— tanıdığını, kızların ise yüz ifadesi tanıma bilgisini özel bir biçimde —beynin sol yarısıyla ilişkili bir yetenek— işlediğini muhtemel görmektedir...

Erkeğin beyni kadının beyninden 100 gram daha ağırdır; erkeğin beyin ağırlığının vücuduna oranı 1/40'a, aynı oran kadında 1/44'e eşittir. Araştırmacılar, bilgi depolamanın erkekte kadından farklı olduğunu bulduklarını söylüyor; bu, erkeğin icat ve yenilikler dünyasında kadından üstün olmasını, hatta kadınlara özgü sanat ve işlerin —yemek ve moda gibi— tüm uzmanlıklarında erkeklerin kadınlarla yarışıp onlardan üstün gelmesini açıklar. Zihinsel faaliyetin tuttuğu evreler için beyne gelince, araştırmalar, deneyler ve gözlemle, erkeğin beynindeki hafıza alanının kadının beynindekinden daha büyük olduğu ispatlanmıştır.

İşte burada Allah Teâlâ'nın şahitliği iki erkekle yapma, mümkün olmazsa bir erkek ve iki kadınla yapma emri, biri unutursa diğeri ona hatırlatsın diye ortaya çıkar... Hikmetli Şâri'i tenzih ederim.

Yaşlılık ve ihtiyarlıkta ise yaşlı kadın, beyin birçok işlevsel yönünde yaşlı erkekten daha fazla dayanıklılık gösterir. Çalışmalar kadınların sağlam akılla ve imrenilecek zekâyla daha uzun yıllar geçirdiğini kanıtlamıştır. Hollanda'daki Leiden Üniversitesi'nin yararına yürütülen ve yaşları seksen beşi aşan 599 kişiyi kapsayan çalışmada, yaşlı kadınların tepkilerinin daha hızlı, akıllarının daha keskin olduğu belirtilmiştir. Çalışma ayrıca yaşlı kadınların geçmişi anımsama ve hatırlama yeteneğinde yaşlı erkeklerden üstün olduğunu göstermiştir. Çalışmanın belirttiği şaşırtıcı husus ise, ankete katılan kadınların %70'inin yüksek eğitim almamış olmasına rağmen erkeklerden daha iyi zihinsel sonuçlar kaydetmesidir; uzmanlar bunun sebebini, kadının beyninin daha uzun çalışmaya hazırlanmış olmasına bağlamıştır; çünkü daha uzun yaşar.

Aynı yaş grubu için yapılan, araştırmaya katılan kadınların erkeklerden daha az eğitilmiş olduğunun gözetildiği başka bir araştırmanın sonuçları, yaşlı kadınların zihinsel kabiliyetinin yaşlı erkeklerinkinden daha iyi olduğunu bildirmiştir; bunun sebebi, kalp krizi geçirme ihtimallerinin daha düşük olmasıdır, bu da beyinlerine kan akışını kolaylaştırır. Bu araştırmadaki uzmanlar, denekler arasında düşünme hızını ve hatırlama yeteneğini öğrenmek için bir test yaptı; kavrama hızı ve güçlü hafızayı koruma yeteneği testlerinde daha yüksek oranlar elde edildi ve kavrama hızının kadınlarda %33, erkeklerde %28 olduğu görüldü; bu, kadınlarda atardamar hastalıklarının görece azlığına ilişkin organik sebeplere atfedildi.

Toplumsal bakımdan, bedensel gelişim ve beceri kazanma alanında: Dr. Stoppard şöyle der: (Çocuklar, kız ya da erkek olsun, birbirinden ayrılır; ebeveynler her iki cinsten beceri kazanmadaki gelişim hızının oranını etkiler. Bedensel gelişim bakımından kızların büyüme oranının daha hızlı

olduğunu görürüz; ergenlik döneminde olgunlaşmada erkeklerin önüne geçerler, büyümeleri daha düzenli ve hızlı görünür; ta ki erkek çocuk ergenlik yaşına ulaşır olgunlaşana, daha güçlü ve hızlı hâle gelene kadar; kasları ve kemikleri güçlenir, daha az şişman olur; kalp ve akciğer kasları, kasları ve kemikleri beslemek için kanın ihtiyaç duyduğu mümkün olan en fazla oksijeni alacak şekilde gelişir. Okul öncesi dönemde kızlar daha zarif, zıplamada, sıçramada, ritmik hareketlerde ve dengede daha yetenekli olurlar; erkek çocuk ise sonraki dönemde koşmayı ve zıplamayı gerektiren etkinliklerde daha iyi olur...

Dil gelişimine gelince, kızların sözel becerileri edinmede erkeklerden daha hızlı olduğunu, daha uzun cümleler kurabildiklerini ve inşâî konuşmalar oluşturabildiklerini görürüz; bu özellik kadınlara gelecek yaşamlarında da eşlik eder. Ayrıca daha hızlı yazıp okuyabildikleri ve dil bilgilerinin ve telaffuzlarının daha iyi olduğu görülür.)

Stoppard ekler: (Görünen o ki kızlar ergenliğe kadar matematikte erkeklerden biraz daha iyidir; ancak erkekler ergenlik çağında, özellikle uzaysal geometride daha iyi beceriler gösterir; matematiksel ilişkileri ve geometrik boyutları kavrarlar ve bu üstünlük ergenlik sonrası yaşlarda da belirgin ve sürekli kalır)..

Dr. Stoppard şöyle devam etti: (Erkekler genellikle kızlardan daha saldırgan ve baskındır; erkek rekabete ve hırsla eğilim gösterir. Şüphesiz kızlar daha sosyaldir, sağlam dostluk ilişkileri kurarlar, uyum sıfatı üzerlerinde baskındır ve yumuşak huyludurlar).

Stoppard, ebeveynlere, iki cins arasındaki fitrî farklara dikkat etmelerini, her birinin zayıf noktalarını düzeltmeleri için; her cinsin diğer cinse göre zayıf noktalarını gidermesine yardımcı olan kitapları ve diğer gereçleri sağlamalarını ve bu eksiklikleri onların önünde zikretmemelerini tavsiye eder. Araştırmalar, kızların erkeklerden daha tutarlı ve esnek, uykuya daha az meyilli ve kendilerini sakinleştirmeye daha hazır olduğunu; erkek çocukların ise daha hareketli ve güce daha meyilli olduğunu kaydeder.

Davranışsal yönlerden ve toplumsal ilişkilerdeki gelişmeler ve dalgalanmalar bakımından: Ayn Şems Üniversitesi ruh sağlığı profesörü Dr. Hâmid Zehrân, toplumsal gelişim bakımından iki cins arasındaki farklar hakkında şöyle konuşur: (Her cins, kendi cinsiyle bağlantılı normları, değerleri ve eğilimleri öğrenir; bu da erkeklerin kadınlardan bazı davranış kalıplarında farklılaşmasına yol açar. Bazı babalar, cesaret, bedensel güç, beden sporlarına hâkimiyet, rekabete ve bağımsızlığa meyil gibi bazı toplumsal davranış özelliklerinin erkeklere yakıştığını düşünür. Buna karşılık yalnızca kadınları çeken toplumsal vakar, düzen ve titizlik gibi davranış kalıpları vardır. Orta çocukluk döneminde, kızların derslerde erkeklerin önüne geçtiğini ve onlardan üstün olduğunu görürüz; bunun sebebini, o yıllarda erkek akranlarına göre büyümelerinin daha hızlı olmasına ve evde büyüklerle daha uzun zaman geçirmelerine bağlamıştır. Erkekler daha sert, bağımsız ve rekabetçi olmaya, kadınlar ise erkeklerden daha edepli, nâzik, merhametli ve işbirlikçi olmaya yönelir.

Dr. Zehrân, cinsiyet kalıplaşmasına, yani erkekler için erkeklik, kadınlar için kadınlık rollerinin benimsenmesine ve niteliklerinin edinilmesine işaret eder; cinsiyet kalıplaşması davranış

normlarının, eğilimlerin, ilgilerin, oyun türünün ve genel etkinliğin edinilmesini içerir. Erkeklerin rekabetçi etkinliklere ve bisiklet, güreş, dövüş sanatları, futbol ve benzeri sert oyunlara ilgi duyduğunu, kızların ise yemek yapma, örgü, dikiş ve ev işleri gibi hassas etkinliklere ilgi duyduğunu görürüz.

O hâlde iki cins, kalıtım, organik çevre ve organ işlevleri bakımından farklıdır; büyüdükçe iki cins, giyim, davranış normları ve kişilik özellikleri bakımından toplumsal olarak ayrışır. Çocukluk döneminin sonunda her cins diğerinden uzaklaşır ve ergenliğe kadar böyle kalır; iki cins arasındaki toplumsal ilişkiler kabalık, tepkisizlik, rahatsız etme, utangaçlık ve geri çekilmeyle karışıktır)..

Burada, bu noktayı teşri' etmedeki İslâmî hikmete dikkat çekmekte yarar var: Küçüklerin hadâneti (bakımı) ile ilgili İslâmî teşri'i tefekkür eden, çocukluk âleminde erkek ile kızın eğitimsel ihtiyaçları arasındaki farkların dâhiyane bir kavrayışını hisseder. Bu konuda Dr. Kevser Muhammed el-Minyâvî şöyle der: (İslâm'da kadınların erkek çocuk üzerindeki hadâneti, kadınlara ihtiyaç duyduğu sürenin bitmesiyle sona erer; yani kendi başına yiyip içip giyinene kadar. Sonra rüşd çağına erişene kadar babasıyla olur, o zaman kendi başına bağımsız olur. Kızın hadâneti ise, kadınlar için tabîî ergenliğe erdiğinde sona erer).

İki Cins Arasındaki Farklar

Tıbbî bakımdan ve organ fizyolojisi bakımından: İlmen sabit olmuştur ki kadın, hastalıklara karşı direnme konusunda erkekten ölçülemeyecek kadar daha yeteneklidir; ilmen kesin olan şudur ki organik olarak erkeğe belirgin bir üstünlüğü vardır. Bilim insanları bu üstünlüğe (doğal seçilim) adını verir. Yani Allah Teâlâ, erkeği kaslarında fiziksel bedensel güçle donattığı gibi, kadını da aşırı yorgunluğa karşı dayanmasını ve çeşitli hastalıklara ve onların ağrılarına erkekten daha fazla direnmesini ve katlanmasını sağlayan yaratılışsal bir sistem ve kabiliyetle donatmıştır.

Dr. Muhammed Reşîd el-Uveyd bunu şöyle açıklar: Her şeyi bilen Yaratıcı —celle şe'nuhû— dişiye bu kabiliyetle ayırmıştır; çünkü ona erkeklere benzerini yüklediği yorucu organik görevler yüklemiştir: doğum ve ondan önceki ve sonraki hamilelik ve lohusalık dönemi, hormonal ve organik değişimler bir yana, âdet ve acıları da.

Berlin Üniversitesi'nden tanınmış Alman profesör Rudolf Baumaşen şunu ekler: (Kadın, yorgunluğa ve psikolojik şoklara erkekten daha fazla dayanabilir.) Bir dizi tıbbî ve bilimsel deneyin sonuçlarına dayanarak, kadının vücudunun psikolojik yorgunluk hâllerine şiddetli ve hızlı biçimde tepki verdiğini, adrenalin, noradrenalin ve hareketli yağ asitleri gibi yorgunluk hormonlarından büyük miktarlar saldırdığını, ancak bu hormonların kadında yorgunluk ve psikolojik heyecandan sonra çok hızlı azaldığını ekledi. Profesör bu deneylerden, kadının erkekten daha hızlı heyecanlandığı, ancak aynı hızla sakinleştiği sonucunu çıkardı. Bunun aksine, erkeğin vücudu yorgunluktan kaynaklanan bu hormonları yavaş salar; bu da onların kan dolaşımında daha uzun

süre kalmasına yol açar; yorgunluğun etkisi erkeklerde kadınlara kıyasla daha uzundur. Kadınların ayrıca erkekten daha taşkın bir duygusu, ince bir hissi ve duygularında daha fazla nezaketi vardır; çünkü çocuklarla doğrudan ilgilenmeleri bunu gerektirir.. Bu yüzden Allah Teâlâ, kadınları bütün bu imkânlarla donatmış, erkekleri donatmamıştır; çünkü her birinin diğerinden farklı birkaç görevi vardır ve biri diğerini tamamlar, onunla çelişmez ya da çatışmaz; temeli sevgi ve rahmet olan bir aile kurmak ve erdemli, yüksek bir toplum inşa etmek için.

Tıbbî araştırmalar, iki cinsin ergenlikten ve olgunluktan sonra da farklarını sürdürdüğünü, hatta bunun, iki cins arasında bedensel, organik ve psikolojik gerçek ayrılığın ortaya çıkmasına dönüştüğünü de ispatlamıştır. Erkeklerde testis, androjen olarak bilinen erkeksi cinsel hormonları salgılamaya başlar; bunların en önemlisi testosterondur (Meryem sûresinde testosteron hormonunun hormon sistemi üzerindeki etkisi hakkında Kur'ânî öncülük dikkat çeker); testosteron, erkeğin tüm erkeksi özelliklerinden sorumlu birçok bedensel etkiye sebep olur. Böylece sakal ve göğüs tüyü çıkması ve sesin kalınlaşması gibi bir dizi ikincil cinsel olgu ortaya çıkar; bu yaşta meydana gelen hızlı büyüme de testosterona atfedilir. Bu büyüme erkeklerde geç gerçekleşir, ancak kadınlardakinden daha uzun sürer ve kas yapısında ve alt uzuvların gücünde daha belirgin bir büyümeyle somutlaşır; bu gelişme gençlerin büyümesini kızlarınkinden daha uzun süre sürdürür.

Erkeklerde yağ dağılımı da farklıdır; yağın büyük kısmı mideye ve vücudun üst kısmına gider.. Kız ise ergenliğe ulaştığında yumurtalığından östrojen adlı cinsel hormonları salgılamaya başlar; bunların etkisi testosteronun etkisinden farklıdır; yumurtalığı ve rahmi geliştirir ve ilk yumurtlamayı tetikler. Östrojen aynı zamanda geniş kalça ve dar omuzlarla ayrışan kadınsı biçimden de sorumlu sayılır. Kadın yağ dağılımı ve miktarı bakımından da farklıdır; zira kadının vücudu erkeğinkinin iki katı yağ içerir ve bunun çoğu kalçalara ve basenlere gider. Ayrıca kadının vücudu, yumurtalık döngüsünün ikinci evresinde —yani her yumurtlamadan sonra— etkin olan, memelerin gelişiminden ve âdetin başlamasından sorumlu olan progesteron adlı başka bir cinsel hormon türü de içerir.

Dünyanın dört bir yanında yapılan modern bilimsel araştırmalar, teknik gelişmeden ve art arda gelen bilimsel devrimlerden önce tanınması mümkün olmayan yeni gerçeklere ulaşmıştır:

1. Kadınlar beynin her iki yarısıyla düşünür, erkekler ise sağ yarısıyla.
2. Modern eğitim erkeklerin düşünme tarzına uygun değildir.
3. Her cinsin kendine özgü bir eğitim tarzı olmalıdır; bunu İngiltere'deki bazı liseler uygulamıştır.
4. Erkek ve kız çocuklarına uygun kurslar ve programlar hazırlamış, her cinsin nasıl düşündüğünü anlamak için testler yapmışlardır. Cenin evresinde erkeksi testosteron hormonunun daha fazla etkisinde kalan kadınların, akranlarından daha zeki ve hareketli olduğu gözlemlenmiştir.

5. Uzmanlardan biri şöyle der: İki cins arasındaki bedensel, zihinsel ve fiziksel farkları ortadan kaldırmak mantıklı değildir; eşitlik demek her şeyde mutlak eşitlik demek değildir, aksine her bireyin kendisine uygun eğitimi ve öğretimi alma hakkıdır.

İnsanlara iki cins arasındaki eşitlik iftirasına inandırabilmek için, aşırıya gidenlerin, cahillerin ve maksatluların zikretmediği daha pek çok bilimsel gerçek vardır.

Belki de bu çalışmalar bize açıkça, kadın eğitiminin ve yaratıcılığının eğitim, hemşirelik, hekimlik ve genel olarak beşerî bilimler gibi insanî ve eğitsel alanlarda ve ilimlerde olabileceğine dair büyük bir İslâmî, Kur'ânî ve nebevî öncülüğü işaret etmektedir; kadın için zihnen, fiziken ve aklen yorucu diğer ilimler ise ona ve topluma bir vebal olacaktır..

Bu hiçbir şekilde, kadının bu ilimlerden men edilmesi anlamına gelmez; çünkü kendilerinden yararlanılabilecek dâhi ve deha sahibi kadınlar vardır; ancak mesele genel olarak ve toplam olarak böyledir.

Bu sebeple ve yukarıda söylenenlere dayanarak, yaratılıştan kaynaklanan farklardan ve modern araştırmaların açıkladığı, ilmin Kerîm Kur'ân'a boyun eğdiğini teyit eden bilimsel gerçeklerden türetilen şer'î farkların bulunması şarttır..

Ve böylece: (Beynin ve vücudun diğer organlarının yapısal ve işlevsel farkları), şu demektir: (Kabul etmede, davranışta ve idrakte fark), bu da şu demektir: (Faaliyetlerde ve etkinliklerde fark), bu da zorunlu olarak şuna götürür: (Haklar ve vazifelerde fark)... Allah Teâlâ'nın kitabının ve hanif şeriatın miras ve diğer meselelerle ilgili olarak teyit ettiği de budur.

Kavvâmlık (Erkeğin Kadınlar Üzerindeki Sorumluluk Hâkimiyeti)

Yukarıda söylenenlere dayanarak Allah Teâlâ'dan, kavvâmlığın erkeğe verilmesi emri gelmiştir; bu, bir şeref makamı değil, bir teklîfî vazifedir. Celle ve alâ, Nisâ sûresinde şöyle buyurur: «(Bazı hususlarda) Allah'ın, erkekleri kadınlardan üstün yaratması ve erkeklerin mallarıyla (kadınlara) nafaka temin etmeleri dolayısıyla, erkekler kadınlara hâkimdirler (onların emirleridirler). İyi kadınlar, (kocalarına) itaat eden, Allah'ın korunmasını emretmesi dolayısıyla da [karı koca arasındaki evliliğe âit] gizlilikleri koruyan kadınlardır, itaatsizliklerinden korktuğunuz kadınlar ise, onlara va'z-u nasihatte bulunun; (fayda etmezse) yataklarında yalnız bırakın; (onun da faydası olmazsa, usulünce) onları dövün. Eğer size itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphe yoktur ki Allah, çok yücedir; çok büyüktür.» (Nisâ, 4/34). Bu âyet, tercihe dayalı kavvâmlığın sebebinin, erkeklerin ailenin rızkını kazanmak ve onu zamanın musibetlerinden korumak için çalışmayı ve çabalamayı gerektiren güçlü yaratılış yapılarından kaynaklandığını açıklamıştır. Ardından Allah Teâlâ'nın emirlerini tasdik eden ve ona itaat eden, ailelerinin şerefini koruyan, çocuklarını terbiye eden, kocalarını mâlî ve itibarî olarak koruyan sâlih kadınların hâlini açıklar. Reddeden, itiraz eden ve nüşûz edenlerin sorunlarını ise nasihat, öğüt ve Allah Teâlâ'nın emirlerini hatırlatmakla başlayarak, sonra terbiye amacıyla yatakta terk, ardından son aşama olan dövmeye —sonradan, Allah dilerse, anlatacağımız şartlarıyla— kadar aşama aşama çözer. Bu

aşamalardan herhangi birinde isyandan ve reddetmekten geri dönülürse, ey erkekler, onlara karşı başka bir yol aramayın ve haksız yere saldırarak onlara zulmetmeyin.

Başka bir âyet, erkeklerin rızık, koruma ve gözetim yükünü üstlenmelerinden kaynaklanan bu üstünlüğün yalnızca bir derece olduğunu açıklamıştır. Allah Teâlâ, Bakara sûresinde şöyle buyurur: «...Kocalarının onlar üzerinde hakları olduğu gibi, onların da kocaları üzerinde belli hakları vardır, ancak erkekler, onlar üzerinde bir üstünlük derecesine sahiptirler. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.» (Bakara, 2/228'in bir kısmı)

Toplumlarımızda olan şu ki, teşrif değil teklif olarak üstün kılınan bazıları —açıkladığımız sebeple erkekler— üstünlüklerinin teklîfi değil teşrîfi bir üstünlük olduğunu sanır ya da vehmeder; bu yüzden zaman zaman kadınlara haksız yere saldırır ve kendilerine, durumun efendileri olarak mutlak tasarruf hakkı verir; tartışma ya da anlaşma imkânı bırakmazlar. İşte Allah'ın Rasûlü (s.a.v.)'in, daha önce açıkladığımız kadınlar hakkındaki tekrarlı tavsiyeleriyle vurguladığı ikilem tam burada yatar.

Bütün bunlar ve diğer ayrıntılar sebebiyle hanif şeriat, kadına erkeğin mirasının yarısını vermek üzere gelmiştir; diğer kültürlerin ve semavî teşrîhlerin, hatta yeryüzü teşrîhlerinin bile kadına bu miktarı vermediği, bazılarının onu insan cinsinden bile saymadığı bilinmelidir. İslâm, ona insaf etmek ve onun, dilediği yerde tasarruf etmesini güvence altına alan hakkını vermek için gelmiştir.

S2: İsviçreli bir din bilimleri uzmanı, meşhur İsviçreli doktor Îlî Fişentiyagird'in kızı Dr. Nûra Îlî, İslâm'ı seçmiş ve başörtüsü takmaktadır; onun elinde onlarca Batılı kadın Müslüman olmuştur. Başörtüsüyle gurur duyarak aynen şöyle diyor: «Başörtüsü takmadan önce gençler bana bir meta gibi davranıyordu, beni çeken yalnızca bedenimdi; taktıktan sonra bana bir kadın gibi davranmaya başladılar.» Aynı sırada, Müslüman Arap medya mensubu kadınlar ve feministler, her fırsatta şer'î başörtüsüne saldırmakta, onu «farz değil, Rasûl'ün (s.a.v.) zamanında çöl ortamına uygun bir âdeti..» diye nitelemekte; hatta başkaları defalarca ölünceye kadar takmayacaklarını açıklamıştır. Peçeye gelince, bu onların gözünde numarasız sokaklarda dolaşan «tuk-tuk»a benzer; peçeli kadın da sokakta yürür, kim olduğu bilinmez, yüzü görünmez. Yazar Ferîde eş-Şûbâî ise Mısır Millet Meclisi'ne, peçeyi tamamen yasaklayan ve uygulandığı takdirde başörtüsünün yasaklanmasına geçişin hazırlığı olacak bir yasa teklifi sunmakla tehdit etmiştir. İslâm'da başörtüsünün farz olmadığı, yalnızca miras kalmış bir örf ve âdet olduğu, hiçbir zaman ibâdet olmadığı şüphesine cevabınız nedir?

C- Ahzâb sûresi, meşhur İfk (iftira) olayından sonra nâzil olmuştur; bu olayda Allah'ın Rasûlü (s.a.v.)'i üzen büyük bir söz kargaşası yaşanmış, nihayet temiz ve pak, müminlerin annesi Hz. Âişe'yi (Allah ondan razı olsun) aklayan kerîm âyetler nâzil olmuştur. Bunun üzerine Allah Teâlâ, Müslümanların kadınlarını, mümin kadınlar hakkında şüphe ve iftira ile ilgili bu gibi şeylerin ortaya çıkmasının âkıbetinden sakındırmıştır. O kerîm sûrenin bazı âyetlerinde şöyle zikreder: «Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayâsızlık yaparsa, onun azabı iki katına çıkarılır. Bu, Allah'a göre kolaydır. Sizden kim, Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve salih amel işlerse ona

mükâfatını iki kat veririz. Ve ona (cennette) bol rızık hazırlamışsızdır. Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. (kalbinde hastalık bulunan kimselere ümit vermeyen) Güzel söz söyleyin. Evlerinizde oturun, eski cahiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Ey Ehli Beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor. Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, her şeyin iç yüzünü bilendir ve her şeyden haberi olandır.» (Ahzâb, 33/30-34). Ve şöyle buyurmuştur: «Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.» (Ahzâb, 33/59)

Başörtüsü, şehvet sahiplerinden, akılları ve ahlâkları eksik olanlardan gelecek tacizleri önleyen bir örtü ve korumadır. Böylece, atalarımızı cennetten çıkarmasının ardından gelen şeytanın maksatlarını —bilgisizlik ve körlükle bile olsa, fuhşa itaati— önler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: «Ey Âdem oğulları! Şeytan, ana babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları, inanmayanların dostları kıldık. Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: «Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti» derler. De ki: Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?» (A'râf, 7/27-28).

Şer'î biçimine gelince, başın örtülmesi ve beden, içini göstermeyen, sarmayan ve beden, cazibelerini belli etmeyen giysilerle örtülmesidir. Peçeye gelince, o kerîm âyetlerden de açıkça anlaşıldığı üzere Nebî (aleyhisselâtu vesselâm)'in hanımlarına özgüydü. Bazı âlimler onun bütün kadınlara vâcib olduğunu söylemiştir; başkaları ise onun mûcib bir farz değil, müstehap bir sünnet olduğunu belirtmiştir. Müminlerin annelerine benzemeyi uygun gören kadının ise kat kat sevabı vardır, ne güzel; istemeyip farz kılınan şer'î başörtüsüyle yetinen için de bu hayırlıdır. Peçenin farz olduğu görüşüne gelince, bu görüş bazı fakihlerin tek başına benimsediği bir görüştür; fakihlerin çoğu farzlığı yalnızca başörtüsü ile sınırlamıştır.

Bu kadının başörtüsü hakkındaki sözü ve onunla alay etmesi, işin hakikatinden bir şey değiştirmez; çünkü başörtüsü, kendisiyle dürüst, Rabbine itaatkâr, bütün peygamberlerin kadınlarının ve sâlih, kunût sahibi, kerîm kadınların —başta Hz. Meryem (aleyhesselâm)— üzerinde bulundukları sağlam fıtratı izleyen her iffetli, şerefli kadın için psikolojik bir rahatlaktır.

S3: «Gerçek İslâm'ı bilmiyordum, değişmeyi seçtim ve bunda başarılı oldum.. Şimdi kitabım aracılığıyla Avrupalı bir Müslüman kadının hayatını anlatmaya çalışıyorum.» Bu güzel kokulu sözlerle, İspanyol «El Mundo» gazetesinde çalışırken İslâm'ını ilan eden ve tam bir kanaatle şer'î başörtüsü takan İspanyol gazeteci Amanda Figueras, «Neden İslâm?» kitabı hakkında konuşmuştu. Buna karşılık kendine «aydınlanmacı» demekten hoşlanan —tahrifatçı— Arap bir şair ve çevirmen, gözlerden uzak kaldıkça daha fazla şöhret istediğinden, serbest bıraktığı balonlarla şu şüphe etrafında tartışma çıkarmak için kendini

yorar: «İslâm neden Müslüman erkeğe kitâbî kadınlarla evlenmeyi mubah kılarken, Müslüman kadına bunu haram kılar?» Medenî evlilik olması hâlinde kızının bir Hristiyanla evlenmesine karşı olmadığını, çünkü kendi tabirince aklının yapısının laik olduğunu teyit eder. Feministlerin zaman zaman, bir yandan şöhret arayışıyla, bir yandan da kamuoyunu uluslararası, bölgesel ve yerel büyük kader meselelerinden uzaklaştırıp oyalamak ve karıştırmak amacıyla çalmayı sevdiği, çizilmiş plak gibi tekrarlanan bu şüpheyne nasıl cevap veriyorsunuz?!

C- İslâm, Allah Teâlâ'nın koruması ile devam etmek ve korunmak üzere gelmiştir; kendinden önceki semavî teşrilerde, Yahudilik ve Hristiyanlıkta olduğu gibi değişikliğe ve tahrife uğramasın diye. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.» (Hicr, 15/9). İslâm sözcüğünün yalnızca Müslümanlara ait olduğuna dair yaygın kanaatin aksine, din bütün peygamberler için tek bir dindir ve o İslâm dinidir; kişi bütün işini Allah Teâlâ'ya teslim eder, O'nun tevhidinde inanır, bütün şirk ve bâtil inançları terk eder; ayrıca ölümden sonra hesap gününün hakikatine ve bütün peygamberlere, resûllere ve onlarla birlikte indirilen kitaplara inanır. Yaygın dinî adlandırmalara gelince, bunlar her nâzil olan nebî ve gönderilen resûl ile farklılaşan şeriatlara aittir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: «"Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini çağırdığın bu (din), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine (peygamber) seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir. Onlar kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer belli bir süreye kadar Rabbinden bir (erteleme) sözü geçmiş olmasaydı, aralarında hemen hüküm verilir. Onlardan sonra kitaba vâris kılınanlar da onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.» (Şûrâ, 42/13-14). Ve Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «(Yahûdiler ve hristiyanlar müslümanlara:) Yahûdi ya da hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır! Biz, hanîf olan İbrâhim'in (dosdoğru) dinine uyarız. O, müşriklerden değildi. "Biz, Allah'a iman ettik ve (yine) bize indirilene; İbrâhim, İsmâil, İshâk, Ya'kûb ve Esbât (Ya'kûb'un torunların)a indirilene, Musâ ve İsâ'ya verilenlerle Rableri tarafından diğer peygamberlere verilenlere, onlardan hiçbirisi arasında fark gözetmeksizin inandık ve biz sadece Allah'a teslim olduk" deyin. Eğer onlar (Yahûdi ve hristiyanlar) da sizin inandığınız gibi inanırlarsa doğru yolu bulur (hidâyete erer) lar; yok eğer yüz çevirirlerse mutlaka anlaşmazlık (ve ayrılık) içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.» (Bakara, 2/135-137). Allah Teâlâ'nın, Kitabın anası olan Fâtiha sûresindeki şu sözü de böyledir: «Bize doğru yolu göster. Kendilerine nimet verdiğin kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!» (Fâtiha, 1/6-7).

«İslâm» ve «Müslümanlar» sözcüğü, peygamberlerine ve kitaplarına, onlar tahrif edilip İzzet Rabbinden indirilen haktan sapmadan önce uyan gerçek ve samimî bütün din mensuplarını kapsar. Bunlar, kitaplarının indirildiği çağdan sonra kitaplarının tahrif edilmesi sebebiyle itikadî sapmalara uğradıklarından, risâletlerinin ve kitaplarının Son Peygamber Efendimiz Muhammed (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in gönderilmesiyle mühürlendiği gerçek İslâm milletinin dışına çıkmışlardır.

Bu babdan, Müslüman kadının Ehl-i Kitaptan biriyle evlenmesi, o kişinin şirki ve itikadındaki sapma yüzünden —ki bu, kadının hayatını ve çocuklarını hak din ve sağlam yöntem üzere yetiştirmesini etkiler— haram kılınmıştır.

Bu yaltaklananlara ve benzerlerine gelince, yeryüzü dolusu delil ve burhan getirsen de iman etmezler; çünkü basitçe, Allah Teâlâ'nın Zümer sûresinde onları tarif ettiği gibidirler: «Allah'ın adı tek başına zikredildiği zaman, âhirete iman etmeyenlerin kalbleri kin (ve nefret) le dolar; fakat Allah'tan başkası, (yani putları) zikredildiği zaman da hemen neşelenirler.» (Zümer, 39/45)

S4: Rus yazar ve edebiyatçı, Rus Yazarlar Birliği üyesi «Valeria Porohova» İslâm'ını ilan edip adını «Îmân'a çevirdikten ve Müslüman bir dâvetçi olan Dr. Muhammed Saîd er-Reşed ile evlendikten sonra, hiçbir zaman İslâm'ın haklarını gasp ettiğini, yeteneklerini sınırladığını ve özgürlüğüne el koyduğunu söylememiştir; aksine tamamen tersi: Kerîm Kur'ân'ın meâllerini Rusçaya tam olarak tercüme etmiş, bu tercüme Rusça konuşan bütün halklar için en iyi tercüme sayılmıştır. İslâm'a girmeseydi ve bu meşhur tercümesi olmasaydı kimse onu tanımazdı; vefatının ardından (Allah ona rahmet etsin) dünyanın dört bir yanında milyonlar onun için yas tutmazdı. İslâmı hakkında şöyle der: «Bütün hayatım boyunca Müslüman olduğum hissine sahiptim. İslâm'ı ancak hayattaki birçok sorunun cevabını veren Kur'ân'ı okuyunca tanıdım.» Ancak yerli feministler, «İslâm kadının özgürlüğünü kısıtlar ve haklarını gasp eder» şüphesini yaymaya gayret etmekten geri durmamakta, İslâm'daki «kavvâmlık» meselesinin etrafında değirmen taşının mili gibi dönmektedirler; bunun İslâm toplumlarının kadının haklarını gasp eden, onurunu aşağılayan, hayattaki rolünü sınırlayan erkek egemen, ataerkil toplumlara dönüşmesinin ana sebebi olduğunu söylerler. Feminist Hunûn el-Fâsî ise, kitaplarından birinde «Müslüman kadına getirilen bazı kısıtlamalar —örneğin mahrem sistemi— eski Yunan ve Roma kanunlarından nakledilerek İslâm şeriatına sokulmuştur!!» diyerek çok uzağa savrulmuştur. Yeni feministler ve tahrifatçılar —«aydınlanmacılar» demiyorum— bunu hanif İslâm dinine karşı bir şüphe ve ayıp olarak pazarlamaya çalıştıktan sonra, mahrem meselesine dair bu yanlış anlayışa cevap vermenizi sayın üstadımızdan rica ederiz.

Yorumun başında, İslâm'ın kadına ikram ettiği ve ona özgü kıldığı o büyük hakların bir kısmını açıkladık. Bu feminist ve başkaları bunu kabul etse de etmese de bu, durumdan bir şey değiştirmez.

Bu mahrem meselesi, başörtüsü gibi, özellikle bu karmaşık hayatımızla birlikte istenmeyen bir şeyin yaşanmaması ve taciz, eziyet veya başka olası sorunlar çıkmaması için bir korunma olarak gelmiştir. Şunu da bilmek gerekir ki şeytan, erkek ya da kadın olsun, tek başına kalan herkese vesvese verir ve insan nefsinin arzuladığı birçok cazibe, şehvet ve içgüdüyle onu azdırmaya çalışır. Mahremi olan erkek kendi mahremi ile birlikte olduğunda, ona önce kendi nefsine karşı, sonra hayatın sorunlarına ve zorluklarına karşı yardım eder; kadının yapısal ve bedensel bakımdan erkekten daha zayıf olduğunu bilmemizle birlikte, seferde ve hazarda onun yüklerinin çoğunu o üstlenir.

Sonra kadına yardımcı olmasında ne sakınca var? Allah Teâlâ'nın, ona konaklamasında ve seferinde bir bekçi ve yardımcı kılması, ona ikramlarından değil midir?! Bu bir ayıp ya da kusur mudur, yoksa bir ikram ve bir bağış mıdır?!

Ancak bu teşri'den rahatsız olan kadının, bir gözetimci olmaksızın yapmak istediği başka maksatları varsa o başka.

S5: Kadının mahkemelerdeki şahitliği, sürekli gündeme getirilen şüphelerden biridir. Bu mesele hakkında âlimlerin görüşlerinden bir kısmını, özellikle kadının mahkemelerdeki şahitliğinin ayrıntıları hakkında ciddî eksiklik ve tam bir cehâlet olduğu dikkate alınarak özetlerseniz sevinirim; zira okuyucuların ve takipçilerin çoğu, kadının şahitliğinin hadlerde ve kısasta hiçbir şekilde kabul edilmediğini, iki erkeğin veya bir erkek ile iki kadının şahitliğinin istendiği alım-satım ve borç muamelelerinde ise kabul edildiğini, doğum, emzirme ve nesep ispatında kadının tek başına şahitlik yaptığını, li'ân şahitliğinde ise erkekle eşit olduğunu bilmemektedir.

C- Sorunuzda zikrettiğiniz gibi, kadının şahitliği İslâm fıkhnın ayrıntılarında; yasaklanan hâllerde, erkekle birlikte katıldığı hâllerde ve erkek olmaksızın tek başına kaldığı hâllerde çeşitlilik gösterir.

Yasaklanan hâllerde hadler, kısas ve benzeri adlî ve hukukî durumlardadır; katıldığı hâllerde bir erkek ve iki kadınla ya da iki erkekle, alım-satım ve mâlî işlerde ve benzerlerinde; li'ân şahitliğinde onunla eşittir; doğum, emzirme, nesep ispatı ve vazifelerinin gerektirdiği kişisel aile işlerinde ise şahitlikte tek başınadır. Fakihlerin bu geniş babdaki ayrıntılarını zikretmeye burası yetmez.

Bütün bu ayrıntıların ve dallanmaların neden olduğuna gelince, hanif şeriatın bunda büyük hikmetleri vardır. Birinci soruya cevabımızda, erkek ve kadın beyni arasındaki fizyolojik ve işlevsel farkların hakikatine ulaşan modern araştırmaların ayrıntılarını, ayrıca iki cins arasındaki beceri, davranış ve sağlık farklarını ve bunların bu konuda İslâmî teşri'in büyüklüğünü teyit eden sonuçlarını açıkladık.

S6: Bu soruda hep birlikte en genel ve en meşhur şüpheyi girelim, açılalım; onunla, hanif dinin şartlar ve kurallarla mubah kıldığı «çok eşlilik meselesiyle kadına zulüm» şüphesini kastediyorum. Meseleyi biraz ayrıntılandıralım, derinliklerini araştıralım, onunla ilgili yanlış anlaşılanların bir kısmının peçesini kaldıralım ve geniş kadın ve erkek kesimleri arasında —cehâlet, cehâlete sürüklenme ve şer'î ilim talebinde ve şerefli şeriatın maksatlarını anlamada tembellik yüzünden— karanlık ve bulanık kalan bazı yönlerini aydınlatalım.

C- Çok eşlilik âyetlerinin nüzûl sebebini tefekkür edelim; Allah Teâlâ'nın şu sözünde geçtiği gibi: «Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah, sizin

üzerinizde hakkıyla gözeticidir. Yetimlere mallarını verin, temizi pis olanla değişmeyin, onların mallarını kendi mallarınıza katarak (kendi malınızmış gibi) yemeyin; çünkü bu, büyük bir günahdır. Eğer yetim kızlar hakkında âdil davranamamaktan korkarsanız, (onların yerine) sizin için uygun olan kadınlarla ikiye, üçe ve dörde kadar evlenin. Eğer (aralarında) adaletli davranamamaktan korkarsanız, bir tane ile yahut elinizin altındaki (cariyeler) le yetinin; bu, haksızlık etmemeniz için daha elverişlidir. Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile (cömertçe) verin; eğer gönül hoşluğu ile o mehrin bir kısmını size bağışlarsa onu da afiyetle yiyin.» (Nisâ, 4/1-4)

Dolayısıyla esas, sahâbenin gazvelerde ölmesi ve şehit düşmesi, dulların çokluğu ve onların kaybolmasından korkulması sebebiyledir; bunun üzerine âyetler, sebep şartıyla ve bu iş için sonuç şartıyla gelmiştir.

Sebeb şartı, toplumda dul oranlarının ve düzeylerinin yükselmesi, kadınların ve nesillerin kaybolmasından korkulmasıdır. Sonuç şartı ise, eşler arasında mâlî, hukukî ya da birlikte yaşama ve yatak hakları bakımından ayırım gözetilmeksizin eşitliğin gerçekleşmesidir.

Ancak anlamı tamamlayan ve, hırs gösterilse bile kadınlar arasında asla eşitliğin sağlanamayacağını açıklayan başka âyetlerimiz de vardır; Allah Teâlâ'nın şu sözünde olduğu gibi: «Üzerine düşüp uğraşsanız da kadınlar arasında âdil davranmaya güç yetiremezsiniz; bâri birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir, günahıtan sakınırsanız Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir.» (Nisâ, 4/129). Bu yüzden Süneni Ebî Dâvûd'daki (2/242/2133) sahih hadiste Ebû Hureyre'den Nebî (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu gelmiştir: (İki karısı olan kimse birine meylederse, kıyâmet günü bir yanı eğik olarak gelir.) Eşlerin hakları yerine getirilmesi vâcip haklardır; kocanın yaşının ilerlemesi, mâlî ve geçimsel kaynaklarının azlığı, bu hakları tamamlama konusunda kontrolü kaybetmesi veya vuku bulması muhtemel diğer yaşamsal sebepler sebebiyle bunları gerçekleştirmek zor olabilir.

Bu sebeple, mesele şartlara bağlıdır, hevâ ve heveslere göre serbestçe mubah değildir. Bu şartları gerçekleştirebilen çok eşli olabilir; aksi hâlde eşler ve çocuklar için dünyada ve âhirette çıkması güç hukukî ve şer'î labirentlere girer ve ancak kendini kınasın.

Sorun şu ki, bazı erkekler işi kolay görür, özellikle mâlî durumunun elverişli olmasıyla; ancak eşlerin birbirleriyle olan sorunlarını, kendi gelecekteki sağlık sorunlarını ya da başkalarını hesaba katmaz; bu yüzden bu işe girer ve çıkamaz; dolayısıyla kendini dünyevî sonuçlara ve sıkıntılara, uhrevî cezalara maruz bırakabilir.

S7: Şurada burada, özellikle —aşiret ve kabile— geçmişli ve nitelikli toplumlarda gündeme getirilen şüphelerden biri, «kadının diyeti» meselesidir ve onun erkeğin diyetinin yarısı olarak belirlenmesinin sebepleri sorgulanır; İslâm'ın diyetlerde kadın aleyhine erkekten yana olduğu şüphesi çıkarılmaya çalışılır, ki bu onların iddiasına göre kadının onurunun heba edilmesi ve haklarının kaybı olur.. Bu konuda biraz konuşalım.

C- Kabile ve aşiret karakteri, ümmette, ihtişamının ve medenî tahakkümünün gerilediği, cehâlet, geri kalmışlık, asabiyet, katılık ve fikrî kapalılığın hâkim olduğu dönemlerden sonra yaygındır.

Bu, her hâkimiyet altındaki, hâkim olmayan; güdülen, önder olmayan; tâbi olan, öncü olmayan toplumda olur. Bu yüzden bugün, Allah Teâlâ'nın kitabında açık olan miras meselelerinde bile, onları hikmetli Şâri'in kastetmediği yönler eğip bükmeye çalışanlar bulursun ve böylece içlerinde zulümler ve fesatlar yayılır.

Sorun hikmetli teşrilerde değil, nassları eğip bükmekte, içerikleri değiştirmekte ve yorumları şu ya da bu tarafın hevâ ve şehvetlerine göre uyarlamaktadır. Toplumlarımıza sokulan vaz'î teşrilerin ve Batı kanunlarının, hak ve adaletin pusulasının bâtila, zulme, fesada ve günaha doğru sapmasında büyük etkisi olduğunu da gözden kaçırmayalım.

Erkeğin ve kadının diyeti meselesi İslâm fıkında çok söz ve ayrıntı içerir. Dr. Ârif eş-Şeyh diyet meselesinin ayrıntısında şunu der, aynen: ((Hak ve tasarruf ehliyetinde erkek ile kadın arasında eşitlik meşrû bir haktır; iki cins arasında farklar varsa bu da ilâhî bir hikmetledir. Bu farklar insanî onur yönünü, ne de hak ve tasarruf ehliyetini kapsamaz; aksine, kadının kendisinin erkekten daha iyi bildiği toplumsal ve psikolojik yönlerdir. Fakihlerin üzerinde ittifak ettiği budur; fakat o psikolojik ve toplumsal yönler nelerdir? Bu, fakihlerin ittifak etmediği şeydir; bu yüzden mesele, men edenle cevaz verenin, katı olanla ılımlının arasında dönmeye devam etmiştir. Bu meselelerden biri de kadının diyeti meselesidir. Dört fık mezhebi —Hanefî, Mâlikî, Şâfiî ve Hanbelî— kadının diyetinin erkeğin diyetinin yarısı olduğunu söylemiştir; bunda, suçun kadının canına —ruhun çıkması— ya da uzuvlarından birine yönelmesi arasında fark yoktur.

Görüyoruz ki bu fetva tek bir Kur'ân âyetine dayanmamış, iki veya üç hadisi geçmeyen bazı hadislere dayanmıştır; bunlar da iki Sahîh'te gelmemiştir. Bu hadisler, Rasûlullah (s.a.v.)'in şu sözüdür: «Kadının diyeti erkeğin diyetinin yarısıdır.» (Beyhakî rivâyet etmiştir.) Ve Rasûlullah (s.a.v.)'in şu sözü: «Kadının akl'ı (diyeti), diyetinin üçte birine ulaşınca kadar erkeğin akl'ı gibidir.» (Nesâî, Dârakutnî ve İbn Huzeyme rivâyet etmiştir.) Ömer b. el-Hattâb'dan (Allah ondan razı olsun) da, diyeti değerlendiren ve dengeleyen bir emirname yayımladığı, yüz devenin bin dinar ya da on iki bin dirhem ettiğini, köylerden olan hür Müslüman kadının diyetini beş yüz dinar ya da altı bin dirhem —yani erkeğin diyetinin yarısı— yaptığı gelmiştir. Ömer'in işinden, bunu Rasûlullah (s.a.v.)'den duyduğu anlaşılmıştır; yoksa böyle bir meselede aklıyla ve ictihadıyla nasıl amel eder? Ömer'den gelenin benzeri Ali'den, İbn Mes'ûd'dan ve Zeyd b. Sâbit'ten de (Allah onlardan razı olsun) gelmiştir. İmam Şâfiî, kastedilenin bu görüşü söyleyen Zeyd b. Sâbit'in sünneti mi yoksa Rasûlullah (s.a.v.)'in sünneti mi olduğunu tartışmış ve «Sünnet mutlak olarak zikredilirse, kastedilen Rasûlullah'ın (s.a.v.) sünnetidir» demiştir.))

Şöyle devam eder: ((Bu eserden ve başkalarından, kadının uzuvlardaki diyetinin erkeğin diyetinin yarısı olduğunu ya da üçte bire kadar erkekle eşit olup ondan sonra yarıya indiğini nasıl anladıklarını gördük. Hanefîler ve Şâfiîler, bunun mutlak olarak erkeğin uzuv diyetinin yarısı olduğuna fetva vermiştir. Mâlikîler ve Hanbelîler ise onu kayıtlamış ve «Üçte bire kadar erkekle eşittir, üçte birden sonra yarıya döner» demiştir.))

Sonra şu sonuca varır: ((O hâlde bu, bazı sahâbenin icmâ'ıydı ve bu esasa dayanarak dört fık mezhebi sahipleri bunu benimsemiştir. Ancak diğerleri eşitsizliğin insafsızlık anlamına geldiğini düşünmüştür; Kerîm Kur'ân da kadının diyetinin erkeğin yarısı olduğuna delâlet eden kesin bir

nass zikretmemiştir. Gelen iki hadise gelince, Ebû Zehre gibi müctehid bir âlim, bunların, gelişlerinin delil oluşu varsayımı üzerine âhâd hadislerden olduğunu, âhâd hadislerin Kerîm Kur'ân'da gelen kesin hükmü neshetmeyeceğini söyler. Bu sebeple kadının diyetinin, insanî onurunu korumak için erkeğin diyeti gibi olması vâciptir; ayrıca (aleyhisselâtu vesselâm)'in şu sözü gereğince: «Mümin canda yüz deve vardır» (Nesâî rivâyet etmiştir), yani tam diyet. Fahreddin er-Râzî de tefsirinde fakihlerin çoğunun kadının diyetinin erkeğin diyetinin yarısı olduğu görüşüne gittiğini, ancak el-Esamm ve İbn Uleyye'nin, Allah Teâlâ'nın şu sözü sebebiyle diyetinin erkeğin diyeti gibi olduğu görüşüne gittiğini zikretmiştir: «Eğer bir kimse bir mümini hataen öldürürse, (cezası) mü'min bir köle âzâd etmek ve öldürülenin ailesine ... teslim edilen bir diyettir...» (Nisâ, 4/92'nin bir kısmı); bu âyet erkek ile kadını eşitlemiştir ve kesin bir nasıttır.))

Bu yüzden, kardeşim, mesele bir genişlik içerir, kesin ve bağlayıcı bir şey değildir; aksine fakihler ve âlimler arasında alıp verme vardır. Dolayısıyla bunun bir ayıp ve eksiklik olduğunu söyleyemeyiz. Allah Teâlâ en iyi bilendir ve en cömerttir.

S8: «Dünya Kadınlar Günü» denilen şeyin yıl dönümü bize uğramadan, birçok site ve uydu kanalı kadın hakları meselesiyle çınlamaya başlamaz; bunun başına kadınların dövülmesi ve onlara şiddet uygulanması gelir. Burada sorulan soru şudur: İslâm, şüphe çıkaranların iddia ettiği gibi, yaygın anlamıyla kadının dövülmesini ve ona şiddet uygulanmasını mubah mı kılmıştır; yoksa bir yanda iğrenç, eskimiş âdetler ve gelenekler ile diğer yanda şerefli şeriatın hükümleri ve öğretileri arasında ayırım yapmada ve bağlarını koparmada bir yanlış anlama, karışıklık, kargaşa, yerilen bir iç içelik ve kusur mu vardır?

C- Birçoklarını müşkil bırakan bu meseleyi belirleyen şu ayrıntı için bana kulağınızı ve dikkatinizi ödünç verin:

Allah Teâlâ, Nisâ sûresinde —yukarıda açıkladığımız— aynı kerîm âyetle şöyle buyurmuştur: «(Bazı hususlarda) Allah'ın, erkekleri kadınlardan üstün yaratması ve erkeklerin mallarıyla (kadınlara) nafaka temin etmeleri dolayısıyla, erkekler kadınlara hâkimdirler (onların emirleridirler). İyi kadınlar, (kocalarına) itaat eden, Allah'ın korunmasını emretmesi dolayısıyla da [karı koca arasındaki evliliğe âit] gizlilikleri koruyan kadınlardır, itaatsizliklerinden korktuğunuz kadınlar ise, onlara va'z-u nasihatte bulunun; (fayda etmezse) yataklarında yalnız bırakın; (onun da faydası olmazsa, usulünce) onları dövün. Eğer size itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphe yoktur ki Allah, çok yücedir; çok büyüktür.» (Nisâ, 4/34). Bu, tercihe dayalı kavvâmlığın sebebinin, erkeklerin ailenin rızkını kazanmak ve onu zamanın musibetlerinden korumak için çalışmayı ve çabalamayı gerektiren güçlü yaratılış yapılarından kaynaklandığını açıklamıştır. Ardından şöyle devam etmiştir: Allah Teâlâ'nın emirlerini tasdik eden sâlih kadınlar kunût sahibidir, ailelerinin şerefini korur, çocuklarını terbiye eder, kocalarını mâlî ve itibarî olarak korur ve benzerleri. Reddeden, itiraz eden ve nüşûz edenlerin sorunları ise nasihat, öğüt ve Allah Teâlâ'nın emirlerini hatırlatmakla başlayarak, sonra terbiye amacıyla yatakta terk, ardından son aşama olan dövmeye —sonradan, Allah dilerse, anlatacağımız şartlarıyla— kadar aşama aşama çözülür. Bu aşamalardan herhangi birinde isyandan ve

reddetmekten geri dönülürse, ey erkekler, onlara karşı başka bir yol aramayın ve haksız yere saldırarak onlara zulmetmeyin.

Kur'ân-ı Kerîm'de geçen «darb» (vurma) anlamlarını inceleyelim ki kastı anlayalım:

1. Birinci anlam: Gerçek, zâhirî anlamdır; bir şeyin bir şeye vurması, yani bir aracın vurulana çarpması için hareket ettirilmesidir. Bu araç el, asa, bir demet sap, kılıç ya da başka bir şey olabilir. Bu anlamda bazı kerîm âyetler gelmiştir; bunlardan: Allah Teâlâ'nın şu sözü: «Bunun üzerine, yanlarına gelip sağ eliyle vurdu (kırıp geçirdi.)» (Sâffât, 37/93); ve Allah Teâlâ'nın şu sözü: «Musâ kavmi için su istemişti de biz ona: "Âsân ile taş vurun!" demiştik. Derhal (taştan) on iki göz (pınar) fişkırmıştı...» (Bakara, 2/60); ve Allah Teâlâ'nın şu sözü: «Eline bir demet sap al da onunla vur, yeminini böyle yerine getir. Gerçekten biz Eyyub'u sabırlı (bir kul) bulmuştuk. O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi.» (Sâd, 38/44); ve Allah Teâlâ'nın şu sözü: «...vurun boyunlarına! Vurun onların bütün parmaklarına!» (Enfâl, 8/12)
2. İkinci anlam: Misal getirme (darbu'l-emsâl). Allah Teâlâ'nın şu sözü gibi: «Allah insanlara (işte böyle) misaller getirir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.» (Nûr, 24/35'in bir kısmı)
3. Üçüncü anlam: Sefer ve intikal. Allah Teâlâ'nın şu sözü gibi: «Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman ... namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur...» (Nisâ, 4/101'in bir kısmı)
4. Dördüncü anlam: Örtme ve perdeleme. Allah Teâlâ'nın şu sözü gibi: «Bunun üzerine biz de o mağarada onların kulaklarına nice yıllar perde koyduk (uykuya daldırdık.)» (Kehf, 18/11)
5. Beşinci anlam: Kılma ve yapma. Allah Teâlâ'nın şu sözü gibi: «Andolsun ki biz Musa'ya: Kullarımla birlikte geceleyin yola çık da (size) yetişilmesinden korkmaksızın ve (boğulmaktan) endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç, diye vahy etmiştik.» (Tâhâ, 20/77)

Bu anlamları, Allah Teâlâ'nın «Onları yataklarında yalnız bırakın ve onları dövün» sözüne uygulamak için incelediğimizde; ikinci anlam olan misal getirme, bu âyetin bağlamında bir anlam taşımaz, anlam ona yönelmez. Üçüncü anlam olan sefer ve intikal de öyledir; çünkü bu, «darabe» fiiline «fi» harf-i cerrinin eklenmesini gerektirir («dahrabtum fi'l-ard» — yeryüzünde sefere çıktığınızda; «lâ yestetî'üne darben fi'l-ard» — yeryüzünde sefere çıkamazlar). Ele aldığımız âyet «ve'dribûhunne»de ise «fi» kullanılmamıştır; bu yüzden anlam sefer ve intikale yönelmez. Dördüncü anlam olan perdeleme ve örtme ise «alâ» harf-i cerrine ihtiyaç duyar («ve'l-yadribne bi-humurihinne alâ cuyûbihinne» — başörtülerini yakalarının üzerine örtsünler), ya da «an» harf-i cerrine («e-fenadribu ankumu'z-zikr» — Zikri sizden çevirelim mi?), ya da «beyne» zarfına («fe-duribe beynehum bi-sûr» — aralarına bir sur çekildi). Ele aldığımız âyette bunun benzeri gelmemiştir. Beşinci anlam olan kılma ve yapmanın ise âyetin bağlamında bir nasibi yoktur. Bu yüzden elimizde yalnızca birinci anlam kalır: Bütün tefsir ve dil âlimlerinin görüş birliği içinde olduğu, gerçek anlamıyla vurma. Ancak vurma erkeğin keyfine bırakılmış değildir; aksine Kur'ânî kurallara da tâbidir ve bu kurallar, kastedilen vurmanın hedefinin kadına bedenî acı vermek olmadığını, ona kocasının, onun nüşûzundan duyduğu sıkıntının derecesini hissettirmek olduğunu gösterir. Yani istenen etki, bedenî bir acı değil, psikolojik ve manevî bir etkidir.

«Darb» anlamına dair diğer görüş, Ezherli bazı âlimler tarafından —bazıları tanınmış ve ünlüdür— ortaya konmuş ve Dr. Ömer Abdülkâfi tarafından benimsenmiştir; bunlar, âyetteki «darb» anlamının «hecr» (küsme, terk) demek olduğunu söylemiş ve yaygın anlamıyla vurmanın «tekmeledi, tokatladı, yumrukladı» ve benzeri biçimlerde geldiğini delil getirmişlerdir. Et-Tahrîr ve't-Tenvîr sahibinin de bu babda, delil olarak gösterilebilecek güzel ayrıntıları vardır. Allah Teâlâ en iyi bilendir ve en cömerttir. Belki de zikrettikleri bu vurma sıfatları erkekler içindir; yani güç ve şiddet anlamına gelir. Hatta «darb» anlamı müşriklere karşı savaşlarda Allah Teâlâ'nın şu sözüyle de gelmiştir: «Boyunlarına vurun» (fe-darbe'r-rikâb); kadınlar için ise nâzik ve hafiftir.

Belki onlara susturucu cevap, Allah Teâlâ'nın Nisâ sûresinin 16. âyetindeki şu sözündedir: «İçinizden fuhuş yapan her iki tarafa ceza verin; eğer tevbe eder, uslanırlarsa artık onlara ceza verip eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden ve çok bağışlayandır.» (Nisâ, 4/16). Bu âyet, ihanet ve benzeri fuhuş yapan kadınla nasıl muamele edileceğini açıklamak için nâzil olmuştur; sahâbeden bir grup burada «eziyet»in dövme olduğunu söylemiştir.

Bunu açıklayan ve tercih eden sahih hadislerimiz de vardır. Sahîh-i İbn Huzeyme'de (4/251/no. 2809) Nebî (aleyhisselâtu vesselâm)'in şu sözü gelmiştir: (Kadınlar hakkında Allah'tan korkun; çünkü siz onları Allah'ın emaneti olarak aldınız ve ırzlarını Allah'ın kelimesiyle helâl kıldınız. Sizin onlar üzerindeki hakkınız, yataklarınıza hoşlanmadığınız kimseyi sokmamalarıdır; eğer bunu yaparlarsa, onları şiddetli olmayan bir vuruşla vurun. Onların da sizin üzerinizde maruf ile rızıkları ve giyecekleri hakkı vardır).. Sahîh-i Buhârî'de (4/133) Ebû Hureyre'den (Allah ondan razı olsun) şöyle rivâyet edilmiştir: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: «Kadınlara iyilik etmenizi tavsiye ederim; zira kadın bir kaburga kemiğinden yaratılmıştır; kaburganın en eğri yeri üst kısmıdır. Onu düzeltmeye kalkarsan kırarsın; kendi hâline bırakırsan hep eğri kalır. O hâlde kadınlara iyilik edin».. Abdurrazzâk es-San'ânî'nin Musannef'inde (6/173/10391) İbn Cureyc'ten şöyle gelir: Bana, Hişâm b. Sa'd'dan, Saîd b. Ebî Hilâl'den haber verildi ki Nebî (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: «Evlenin, çoğalın; çünkü ben kıyâmet günü sizinle ümmetlere karşı övüneceğim. Adam, zimmet ehlinde genç, güzel yüzlü bir kadınla evlenir, yaşlandığında onu boşar. Kadınlar hakkında Allah'ı hatırlayın, Allah'ı! Kadının kocası üzerindeki haklarından biri, ona yedirmesi ve giydirmesidir; eğer bir fuhuş işlerse onu şiddetli olmayan bir vuruşla vurur.»

Sorun vurmanın keyfiyeti ve cinsindedir. Aleyhisselâtu vesselâm bunu, bir sahâbîyi miskâvekle karnına veya göğsüne vurduğunda açıklamıştır; ona eziyet etmemiş, yalnızca uyarmak ve ikaz etmek için yapmıştı. Bu erkekler içindir; peki bedence daha nâzik ve dayanıklılığı daha az olan kadınlar için nasıl olur?!

Kıyasla, vurma, duyusal maddîden çok manevîye yakındır. Aleyhisselâtu vesselâm'ın sünnetini takip edersek, şerefli ömrü boyunca hiçbir zaman bir kadına da bir çocuğa da vurmadığını görürüz. Bu yüzden bu, sünneti araştıran herkesin uyması vâcib olan bir sünnettir. O, bize kadınlar hakkında hayır tavsiye etmiş ve daha önce açıkladığımız gibi insanların en hayırlısının ehline karşı en hayırlı olan olduğunu söylemiştir. Bu yüzden buradaki vurmanın anlamı, hafif bir vurmadır; amacı ikaz etmektir, şiddet uygulamak ya da toplumlarımızda maalesef olduğu gibi zarar ve

sakatlık vermek değildir. Şartları vardır: şiddetli ve ağır olmaması, sakatlık, hastalık ve sorunların yaşandığı yüz ve hassas bölgelerden sakınılması.

Bundan şu sonuca varıyoruz: Yukarıda açıklanan sıra ve keyfiyete göre vurma hâllerini mubah kılan âyetlerimiz var; buna karşılık, hayatı boyunca hiçbir kadına ve çocuğa vurmayan Nebî'nin (aleyhisselâtu vesselâm) fiili vardır. Bu, Allah Teâlâ'nın kullarında sevdiği ihsan derecesidir; Allah Teâlâ'nın şu sözüne göre: «Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, kusurlarını örterseniz, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.» (Teğâbün, 64/14). Yani eşlerinizden ve çocuklarınızdan bazılarından hayatın, geçimin ve arkadaşlığın işlerinde size zarar verdiklerine işaret eden bir şey olsa da, âhirette Allah'ın affını ve bağışlamasını bulabilmeniz için onları affedip bağışlayabilirsiniz. Bu, tıpkı Allah Teâlâ'nın başka bir âyetteki şu sözü gibidir: «İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler; bağışlasınlar; feragat göstereyin. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.» (Nûr, 24/22). Bu, zorunlu olarak şu demektir: Vurma belirli hâllerde ve yukarıda açıklanan şartlı keyfiyetle mubah kılınsa bile, affetmek ve bağışlamakla ihsan etmek en faziletli ve takvâya en yakın olandır. Allah Teâlâ en iyi bilendir ve en cömerttir.

Toplumlarımızda olan şu ki, teşrif değil teklif olarak üstün kılınan bazıları —açıkladığımız sebeple erkekler— üstünlüklerinin teklîfi değil teşrîfi bir üstünlük olduğunu sanır ya da vehmeder; bu yüzden zaman zaman kadınlara haksız yere saldırır ve kendilerine, durumun efendileri olarak mutlak tasarruf hakkı verir; tartışma ya da anlaşma imkânı bırakmazlar. İşte Allah'ın Rasûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in, daha önce açıkladığımız kadınlar hakkındaki tekrarlı tavsiyeleriyle vurguladığı ikilem tam burada yatar.

S9: «İslâm'ı henüz kabul etmeyenlerin ve hâkim maddî medeniyetin görüntülerine aldananların kendilerine dönüp, çağımızın insanların gözlerini ve kulaklarını kapatan bu muazzam miktardaki faydasız ve abes bilgilerin aldatıcı perdesini gözlerinden kaldırmalarını temenni ederim.» Bu hakkı haykıran sözlerle, tanınmış «Fabrik» şarkı grubunun üyesi, Rus şarkıcı ve üniversite hocası «Maşa İlî Kîna» İslâm'ını ilan ettikten sonra açıkça konuştu. Burada birkaç satırda, İslâm'daki kadının büyük makamı ile onu aşağılayan ve —bilerek ya da bilmeyerek— ona zulmeden şüpheli —CEDAW— sözleşmesinin maddeleri içindeki makamı arasında bir karşılaştırma yapmamız şarttır; parlak ve aldatıcı şiarlarla onu gözetmeyi ve haklarını savunmayı iddia eder; gerçekte ise onu bir seks bebeğine, çıplak bir bedene, ticarî bir reklâma, erkeklere benzemek için değerli ve pahalı olan her şeyi feda eden ve cinsler arası eşitlik iddiasıyla —sanki rakipleriymiş gibi— onlara ayak uydurmaya çalışan bir varlığa, Ahlâm Mustegânemî'nin ifadesiyle, gelen geçen herkes için bir «yatak yolcusu»na (Abir Sarîr) dönüştürmeye çalışır. Yorumunuz nedir?

C- Belki İslâm'daki kadının makamından ve ayrıca İslâm medeniyetinin izzet ve altın çağında medeniyetini inşa etmedeki öncü rolünden söz ettik.

Ayrıca girişte, Batılı kadın haklarının Sanayi Devrimi çağından sonraki ilk dalgasında, kadının üzerindeki belirgin haksızlık sebebiyle nasıl makul olduğunu ve İslâm'ın bunları kadınlara 1400 yıldan fazla önce sağlamakla onlardan nasıl önde olduğunu açıkladık. Milâdî yirminci yüzyılın ikinci yarısından sonraki ve onu izleyen ikinci dalgası ise tamamen sapkınlık, fık, fuhuş ve çözölme yönünde akmıştır; İslâm bunları açık ve haklı nesnel sebeplerle haram kılmıştır.

Birleşmiş Milletler, bu konuya önem veren birçok sözleşmeyi benimseyerek erkekler ile kadınlar arasında iş fırsatlarında eşitliği teşvik etmiştir; bunlar arasında örneğin erkek ve kadınlara eşit ücret (the Convention Concerning Equal Remuneration for Men and Women), her iki cinsten işçilerin eşit değerdeki iş için (Workers for Work of Equal Value) fırsatları —1953'te— ve ayrıca 1960'ta iş ve meslekle ilgili ayrımcılığa dair sözleşme (the Convention Concerning Discrimination in Respect of Employment and Occupation) vardır. 100'ü aşkın devlet bu sözleşmeleri ve ölçütleri onaylamıştır.

1975-1985 arasındaki on yıl, Birleşmiş Milletler tarafından «Kadın On Yılı» olarak bilinen bir dönem sayılmıştır; kadınların meselelerine yoğunlaşılan on yıllık çabalar. Bu dönemde, eşitlik, kalkınma ve barış konularında bu konferans serisini düzenlemek üzere oluşturulan uluslararası bir grup tarafından çok sayıda konferans, komite, gösteri ve etkinlik düzenlenmiştir.

Bu konferanslarda kadın ve toplum işleri alanında birçok lider ve uzman konuşmuş; gelişmekte olan ülkelerdeki orta ve yoksul toplumlardaki kadın sorunlarının çözümüne odaklanılmıştır..

Bu kadın on yılının sonunda konu, Birleşmiş Milletler tarafından 1985'te Kenya'nın Nairobi şehrinde düzenlenen Nairobi Konferansı ile taçlandırılmış, dünyanın bütün ümmetlerinden 375 kadın heyeti katılmıştır.

Ardından konferanslar, sözleşmeler, tavsiyeler ve uluslararası etkinlikler birbirini izlemiştir; bunlar arasında 1995'te Çin'in Pekin (Beijing) şehrinde düzenlenen Birleşmiş Milletler Dördüncü Dünya Kadın Konferansı vardır; etkinliğe yaklaşık 200 ülkeden delegeler dahil 17.000'den fazla insan tanık olmuştur. Konferans, kadınların toplumun tüm faaliyetlerine eşit ve simetrik katılımının önündeki bütün engellerin kaldırılmasına odaklanmış, konferansın diğer bölümleri ise en tartışmalı konuya, üreme ve doğurma haklarına, özellikle kürtaj hakkına ilgi göstermiştir. Son belge, «Kadınların kendi doğurganlıklarını kontrol edebilmesi, diğer hakların kullanımı için önemli bir temel teşkil eder» diye ilan etmiş ve kadınların ve erkeklerin doğurganlığı düzenlemeye yardımcı olan her şeye ulaşma araçlarına sahip olma hakkını beyan etmiştir.

Cinsler eşitliğine inanan Amerikalı yazar Naomi Wolf, «Güzellik Efsanesi» (The Beauty Myth) —1991— ve «Ateşe Ateşle» (Fire With Fire) —1993— adlı kitaplarını yayımlamıştır. Doksanların başında ve ortasında feminist hareketin edebiyatçıları arasında en meşhur ve en genç olan bu Amerikalı yazar, Birleşik Devletler'deki çeşitli üniversitelerde ve kolejlerde araştırmalar hazırlayıp birçok konferans vermiştir; bunlarda cinsler arası eşitlik alanındaki çalışmayı yeni bir yöne çevirmeye inandığını, Wolf'un bakış açısından kadın özgürlüğü alanında nitel bir sıçrama yüklenecek yeni bir nesil yaratmak istediğini, kadınların şimdiye kadar sahip oldukları siyasî güçten daha fazla hak elde etmek için etkin biçimde yararlanabileceğini ortaya koymuştur.

Gündeme getirilen meseleler arasında, yirminci yüzyıl boyunca verilen tüm mücadeleye rağmen kadınların ortalama gelir olarak hâlâ erkeklerin kazandığının yalnızca dörtte üçünü aldığı da vardır.

1992 yılının 5 Nisan'ında Washington başkentinde, «Kadınların Hayatı İçin Yürüyüş» olarak bilinen bir gösteri ve geçit düzenlendi; ana kuruluş olarak Ulusal Kadın Örgütü (The National Organization for Women (NOW)) tarafından himaye edilip garanti edildi; bu örgütün düzenlediği birçok etkinlikten biri olarak, kadınların eşit haklarının, cinsler arası ayrımcılığın devlet eliyle yasaklanmasına dair bir teşri' ile ifade edilecek düzeye yükselmesi yönündeki hedeflerini yerleştirmeyi amaçlıyordu.

Üçüncü bin yılda ise kadın özgürlüğünün daha fazla çözülmeye, başıboşluğa ve çürümeye doğru yönelmesi fikrini benimseyen seminerler, konferanslar ve teşriler sürmüştür; bu, sözde özgürlükçü hareketlerin planladığının doğal bir devamıdır; özellikle iş, kadının gasp edilmiş haklarını kazanmaktan, geçen binyılın son yüzyılının ikinci yarısından sonra başıboş ve yıkıcı yasalar koparmaya dönüştükten sonra.

Böylece, yirminci yüzyılın başında başlayan ve ikinci yarısından sonra pekişen kadın kurtuluşunun yeni aşamasının, görünüşte kadının özgürlüğü, içyüzünde ise kadının, onunla birlikte ailelerin ve toplumların yıkımı ve çürümesi olan yasalar çıkarmaya çalıştığını görüyoruz.

Son on yılda sonradan olan ise gerçekten büyük bir ahlâkî tokat ve uluslararası kuruluşlar için büyük bir utanç lekesidir; sapkınlığın, eşcinselliğin ve dost edinmenin yasallaştırılması mubah kılınmış, öyle ki bu cinayet ve günah dolu yasaların teşri'i hak, ona karşı çıkan ise bâtil olmuştur. CEDAW sözleşmesi ve benzerleri, değerlerin, ahlâkın ve sağlam fitratın çözülmesi için birikmiş, sürüp giden halkaların bir devamından başka bir şey değildir.. «Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!»

Bu aşama ayrıca, kadınların, iddialarına göre kadının lehine yeni yasalar çıkarmalarını sağlayacak etkili hükûmet makamlarına ulaşmak için çabalarıyla da öne çıkmıştır; ancak bu gerçekte, başkasından önce kadının yıkımına ve kaybına yol açar.

Bugün Batı'da genel olarak —özellikle dinsiz ve bağlı olmayan ailelerde— görülen aile çözülmesi, ayrıca «beyaz ırkın yok oluşu» ya da üremesinin kesilmesi diye bilinen şey ve bu yasalar, yani insan fitratına aykırı bu yasalar yüzünden artan intihar oranları, bu kısa görüşün başarısızlığının en büyük delili sayılır. Bu teşrilerin özeti şudur:

Aileye, kadının zulmüne ve onun toplumsal ve doğal rolünün gömülmesine bağlı bir toplumsal kalıp olarak başkaldırmak şarttır; ta ki hürriyet ve eşitlik adına sapkınlar çerçevesine çıksın; ayrıca özel mülkiyetin kaldırılması şarttır ki erkek malıyla kadına hâkim olmasın.. Bu yüzden (cinsiyetçiler) televizyonun bütün alışılmış görüntü kalıplarından arındırılmasını talep eder ki çocuklar belirli bir cinsel çerçeveye sınırlanmamış yeni görüntülere alışarak büyüsün; ilişkilerin, «koca» (zevc) sözcüğünün «ortak» (şerik) sözcüğüne dönüştürülerek formüle edilmesi ve tanımlanması şarttır. Bu yüzden feminist hareket o dönemden söz ederken eşitlik, çocukların

nesebi ve miras konusuna, erkeğin kadından gasp ettiği ve onunla ona karşı güçlendiği haklar olarak odaklanmışır.

(Cinsiyetçiler) Amerikan üniversitelerinin çoğunda kadın programlarına hâkim olmuştur. «Cinsiyet (Gender) Görüntülerinin Yeniden Biçimlendirilmesi» başlıklı bir derste, öğrenciler arasında dağıtılan materyal edinilmiş annelik fikrini açıklar ve kadının erkekle evliliğinin zulüm, erkeğin ona yaklaşmasının tecavüz olduğu gerekçesiyle kürtaj hakkına çağırır; materyal ayrıca erkekliğin ve kadınlığın hiçbir anlam taşımadığını, yalnızca toplumsal rolle belirlenen toplumsal bir kalıp olduğunu açıklar ve cinsten kurtulma fikrine odaklanır; bunu, ataerkil sistemden, erkek egemen toplumdan ve erkeğin zulmünden kurtulmanın anahtarı sayar.

Arap ve İslâm dünyamızda «kadının kurtuluşu» terimi, on dokuzuncu yüzyılın sonunda ve yirminci yüzyılın başında, Batı ile doğrudan temas ve ondan etkilenme ortamında, Batı'daki kadın gerçeğine hayranlık ve o dönemdeki Arap dünyasındaki (özellikle Mısır'daki) kadın gerçeğiyle karşılaştırma sonucu ortaya çıkmıştır. Bu, Arap dünyasında kadının kurtuluşu söylemini doğurmuş ve bu doğrudan temasın sonucu olarak bir asır ve daha fazla bir süre boyunca İslâm düşüncesinde ciddi bir karışıklığa yol açmış, birçok şaşkınlığa ve hâlâ meyvelerini devşirdiğimiz fikrî karmaşalara sebep olmuştur. «Kurtuluş» terimi Arap dünyasında birkaç zıt yöne çekilmektedir; her birinin bu terime dair kendi kavrayışı ve ideolojik yüklemesi vardır. Kurtuluş neden, niçin ve kimin yararına? Birçok soru şiddetle kendini dayatmaktadır.

Bu meselede dikkat çekmemiz gereken, sorunsalın özü, kavram, merci ve meşrûiyet meselesidir; yani kurtuluş kavramı, kurtuluş söyleminin merciî ve meşrûiyeti ve bütün bunları bir araya getiren kapsayıcı çerçeve olan kadının toplumdaki yeri, onun inşasındaki rolü ve karar vermedeki ehliyetidir.

Kadının girdiği eğitim, istihdam, meslek ve diğer alanlar ile ekonomik ve siyasî alanlar sürekli gelişmektedir; ancak bu, toplumun içindeki kültürü, âdetleri, ekonomik ve toplumsal gelişimi ve benzeri unsurlara bağlıdır.

Kadınların üreme ve doğurma haklarına gelince, bu ülkelerin âdetlerine, geleneklerine, kültürlerine ve inançlarına bağlıdır.. Örneğin gebelik önleyici, bazı İslâm ülkeleri hariç çoğu ülkede mevcuttur; her hâlükârda birçok yoksul veya çok geri kalmış ülkedeki kadınlar etkin doğum kontrolüne ulaşamamaktadır. Aynı şekilde, birçok Batılı sanayi ülkesinde belirli şartlar altında yasallaştırılan kürtaj kanunu ve nüfus artışının keskin olduğu bazı ülkelerde —ailelere yalnızca bir çocuk sahibi olmayı teşvik eden Çin gibi— bu tür ülkelerin kürtaj politikaları daha serbesttir.

Küresel feminist hareketi derinlemesine inceleyen biri, Siyonist ve Aydınlanmacı (Masonik) örgütlerin, feminist hareketin ortaya çıkışından bu yana finansman, siyasi ve sosyal destek gibi alanlarda onun üzerinde esaslı etkileri bulunduğunu kolayca görür. Pek çok Siyonist örgüt — kimi feminist, kimi genel nitelikli — küresel feminist hareketin kuruluşuna ve doğuşuna ister fikrî, kültürel ve manevi destekle, ister doğrudan maddi destekle olsun etki etmiştir. Bunun nedeni son

derece basittir: Bu Siyonist feminist hareketlerin amaçlarına ve yönelimlerine keskin bir bakış, inceleyiciye ve analizciye, söz konusu örgütlerin feminist özgürlük hareketlerini — özellikle de oy verme ve seçilme hakkını — desteklemelerinden doğan niyetleri ve çıkarları açık ve net bir şekilde gösterir. Zira bu hak, maddi olarak desteklenen bu kişiler için, Siyonist projenin çıkarına hizmet eden siyasi eğilimlere sahip kişileri seçmeleri açısından önemli oylar oluşturmaktadır. Bu da, neden bu hakkın o dönemde diğer daha önemli haklardan önce geldiğini açıklamaktadır! Nitekim kadınların haklarını elde etmesine ilişkin tarihsel anlatıdan da bunu görmüştük. Bu örgütlerden bazıları şunlardır:

1. Alman Yahudi Kadınlarının Salonları (Salons of German Jewish Women)
2. WIZO (Women's International Zionist Organization — Uluslararası Siyonist Kadın Örgütü)
3. Emunah
4. Mizrahi Hareketi
5. Hadassah
6. B'nai B'rith
7. Yahudi Ulusal Fonu — Keren Kayemet (Jewish National Fund / Keren Kayemet)

Bu konuda, "Ve'l-Ünküru Ke'l-Ünsâ" (Erkek Kadın Gibi Değildir) adlı kitabımızda ayrıntılı olarak ele aldığımız pek çok husus bulunmaktadır; bunlara başvurulabilir.

S10: Sa'dâvî, Nâ'ût, Şûbâşî ve başkalarının izinde giden feminist kalabalıklar, yaratıcı, parlak, âlime, faziletli eğitimci kadınların —önceki ve sonrakilerin— hayatlarına hiçbir zaman değinmeye çalışmadılar; oysa büyük İslâm dini onlarla yaratıcılıkları ve parlaklıkları arasında hiçbir zaman engel olmamış, onlar dinine bağlı, toplumunda parlayan, çevresinde cömert kadının canlı örneği olmuşlardır. Şüphesiz, Nobel Edebiyat Ödülü'ne eski adaylardan meşhur Hintli edebiyatçı ve romancı Kamala Das —İslâm'ını ilan edip adını Süreyya'ya çeviren— feministlerin amden, sehven değil, ikon hâline gelmesinler ve örnek alınan bir model olmasınlar diye anmayı göz ardı ettiği kadınlardan biridir. İslâm hakkında şöyle diyen Hintli şair Kamala Das'a ne mutlu: «İyi anlamanız gerekir ki İslâm insanın yaratıcılığını kısıtlayamaz.. İslâm hoşgörü dinidir, Allah sevgi ve hoşgörü ilâhıdır, güzeli sever; öyleyse beni yaratıcılıktan nasıl men eder?». Birçok insan bana benim gibi özgür bir kadının neden başörtüsünü seçtiğini soruyor; size söylüyorum: Başörtüsü beni daha özgür hissettiriyor.. Başörtüsü güvenlik ve korumadır.» Burada şunu belirtmeden edemem: Feministlerin bıkmadan gündeme getirip tekrarladığı, «Kadınlar akıl ve din bakımından eksiktir», «İşlerini bir kadına bırakan bir kavim felâh bulmaz», «Uğursuzluk üç şeydedir.. bunlardan biri kadındır» ve «Kadın eğri bir kaburgadan yaratıldı» gibi konular etrafında dönen şüpheler vardır; ayrıca karma ortamın haramlığı, kadın sünneti, küçük yaşta evlilik ve benzerleri. Bu duraklarda biraz durup birer birer noktaları harflerin üzerine koymamızı temenni ederim.

C- Allah Teâlâ, Sebe Melikesi Belkıs'ın hikâyesini ve onun danışmanlarıyla istişare ettiğini ve görüşleri tartıştığını zikretmiştir; Kerîm Kur'ân bu konuda onu övmüş, yermemiş; aksine yerdği şey bâtil inancıdır, güzel istişarî fiili ve davranışı değildir. Allah Teâlâ onun hakkında şöyle nakleder: «(Sonra Melike) dedi ki: Beyler, ulular! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam. Onlar, şu cevabı verdiler: Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız; buyruk ise senindir; artık ne buyuracağını sen düşün.» (Neml, 27/32-33)

Bilimsel araştırmalar, kadınların yaratıcılık oranının erkeklerden %25 daha fazla olduğunu ispatlamıştır.. Planlama yeteneği de erkeklerden fazladır; bu yüzden Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurmuştur: «Sizin tuzağınız gerçekten büyüktür» (Yûsuf, 12/28'in bir kısmı) âyeti; insanların en büyük düşmanı olan şeytanın tuzağı hakkındaki sözü ise: «şüphe yoktur ki, şeytanın hilesi zayıftır» (Nisâ, 4/76'nın bir kısmı) âyetidir. «Keyd» (tuzak, hile), ister hayırda ister şerde olsun, planlama ve ileri görüşlülük bulunan her iştir. Ayrıca kadınlar katılma isteğini erkeklerden daha fazla gösterir. Bu yüzden Sebe Melikesi Belkıs'ın, Allah'ın Nebîsi Süleyman (aleyhisselâm)'ın mektubu kendisine ulaştığında verdiği cevap, Kerîm Kur'ân'ın açıkladığı üzere, «Siz yanımda olmadan hiçbir işi kestirip atmam» idi; bu, istişarî bir yönelimdir. Erkeklerin emri ise «...buyruk ise senindir...» idi; bu, istibdatçı ve tahakkümcü bir yönelimdir. Allah en iyi bilendir.

Aleyhisselâtu vesselâm'ın kadınların başa geçirilmesi meselesindeki sözünün mutlak olarak mı yoksa yalnızca vesilesine göre mi alınacağı, âlimler, müfessirler ve uzmanlar arasında ihtilaf konusudur. Hadis, Kısra'nın ölümü ve ondan sonra kızının başa geçirilmesi haberine cevaben gelmiştir; bu, Müslümanlar için, bu geçirme sebebiyle Fars'ı fethedecekleri müjdesiydi. Hadis bu bağlamda gelmiştir; sahih bir hadistir, Sahîh-i Buhârî'de (6/8/4425) Ebû Bekre'den zikredilmiştir: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'e Fars halkının Kısra'nın kızını başlarına hükümdar yaptığı haberi ulaşınca buyurdu ki: «İşlerini bir kadına bırakan bir kavim asla felâh bulmaz.»

Kef şu'l-Müşkil min Hadîsi's-Sahîhayn'de (2/16), Rasûlullah'ın bu sözünün sebebi hakkında şöyle gelmiştir: Şîrûye babası Kısra'yı öldürdüğünde yalnızca sekiz ay —altı ay da denir— hükümdar oldu, sonra helâk oldu; ardından oğlu Erdeşîr hükümdar oldu; yedi yaşındaydı ve öldürüldü; ondan sonra Kısra'nın kızı Bûrân hükümdar oldu. Bu Rasûlullah'a ulaştı ve buyurdu ki: «İşlerini bir kadına bırakan bir kavim asla felâh bulmaz.» Nitekim öyle oldu; onların işi düzelmedi. Hadiste kastedilen felâh, istenene ulaşmaktır; tedbir, görüşün kemâlini gerektirir, kadının eksikliği ise engeldir. Sonra şöyle der: Hadiste, kadının emirliğe, kadılığa ve nikâh akdine velî olmayacağına delil vardır.. Kastallânî'nin şerhine —İrşâdü's-Sârî li-Şerhi Sahîhi'l-Buhârî (6/460)— gelince şöyle dedi: Cumhûrun mezhebi, kadının emirliğe ve kadılığa velî olmayacağıdır. Taberî ise Mâlik'ten bir rivâyette buna cevaz vermiştir; Ebû Hanîfe'den de kadının, kadınların şahitliğinin câiz olduğu konularda hükümde velî olacağı rivâyet edilmiştir. Bu hadisin burada zikredilmesinin amacı, Kısra'nın, Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in mektubunu yırtıp ona beddua ettiğinde, Allah'ın oğlunu ona musallat ettiğini, onu yırttığını ve öldürdüğünü, sonra kardeşlerini öldürdüğünü ve nihayet işin bir kadını emir yapmaya vardığını, bunun da krallıklarının gitmesine

yol açtığını, parçalandıklarını ve Allah'ın onun duasına icabet ettiğini açıklamaktır.. Rakih olan, büyük işlerde —büyük emirlik ve kadılık gibi— velî kılınmamasıdır; ancak şartlarla buna cevaz veren, merciûh (zayıf) bir görüş de vardır.

Kaburga hadisinin mefhumunu yukarıda zikretmiştik; Buhârî'nin (4/133) hadisinde Ebû Hureyre'den (Allah ondan razı olsun) şöyle gelmiştir: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: «Kadınlara iyilik etmenizi tavsiye ederim; zira kadın bir kaburga kemiğinden yaratılmıştır; kaburganın en eğri yeri üst kısmıdır. Onu düzeltmeye kalkarsan kırarsın; kendi hâline bırakırsan hep eğri kalır. O hâlde kadınlara iyilik edin.» Zira Allah Teâlâ Âdem'i yarattıktan sonra kaburgasından bir parça alıp ondan Havvâ'yı yaratmıştır (bu tür yaratmaya bugün insanlık genetik mühendislikte ve biyolojik klonlamada ulaşmıştır). Dolayısıyla kaburganın eğri olarak nitelenmesi fizyolojik bir nitelemedir, ayıp değildir; çünkü gerçekten eğridir. Hatta hadis, kadınlara muamelede yumuşaklık içerir; çünkü erkeğin kadınla muamelesini, düzeltmek isteyip zorla doğrultmaya kalktığında ortaya çıkan sonucun onu düzeltmek değil kırmak olacağı eğri bir kaburga ile benzetmiştir; dolayısıyla onu kaybetmektir. Böylece kadını düzeltmek isterse bu, ona sert davranarak ve onu zorla bir şey yapmaya iterek olmaz.

Aleyhisselâtu vesselâm'ın hanımlarına karşı davranışı, hakkında çok sayıda eser telif edilebilecek bir konudur: Onlara karşı yumuşaklığı, ev işlerinde onlara yardım etmesi, onlarla konuşma tarzı, onlara nezaketi, onlarla şakalaşması ve benzerleri. Aleyhisselâtu vesselâm'dan bir kadına ya da çocuğa hiçbir zaman vurduğu rivâyet edilmemiştir; erkeklerin buna dikkat etmesi şarttır; çünkü bu, terk edilmiş bir sünnettir.

«Uğursuzluk üç şeydedir» hadisine gelince, bu ayrıntıları olan bir hadistir; böyle koparılıp alınmaz. Aksine aleyhisselâtu vesselâm'ın saadet hakkındaki hadisinde bunlar arasında sâlih eşi saymıştır; onu erkeğe dünyasında verilen en büyük hazine kılmıştır. Süneni Ebî Dâvûd'da (Zekât 1417) İbn Abbâs'tan (Allah ikisinden de razı olsun) şöyle gelir: «...Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar...» (Tevbe, 9/34'ün bir kısmı) âyeti nâzil olduğunda bu Müslümanlara ağır geldi. Ömer (Allah ondan razı olsun) «Ben sizi rahatlatırım» dedi, yürüdü ve «Ey Allah'ın Nebîsi, bu âyet ashâbına ağır geldi» dedi. Rasûlullah (aleyhisselâtu vesselâm) buyurdu ki: (Allah zekâtı ancak mallarınızın geri kalanını temizlemek için farz kıldı; mirasları da ancak sizden sonrakilere kalsın diye farz kıldı.) Ömer tekbir getirdi, sonra ona şöyle dedi: (Sana kişinin biriktirebileceği en hayırlı şeyi haber vereyim mi? Sâlih kadındır; ona baktığında onu sevindirir, ona emrettiğinde itaat eder, yanında bulunmadığında onu korur.)

Allah'ın Rasûlü (aleyhisselâtu vesselâm) saadetten üç şey belirlemiş, bunlar arasında sâlih eşi saymıştır.. Muhammed b. Sa'd'dan, babasından: Allah'ın Rasûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: (Üç şey saadettendir, üç şey şakavettendir. Saadetten: Kadın ki ona baktığında seni hoşnut eder, yanında bulunmadığında nefsi ve malın konusunda ona güvenirsin; binek ki yumuşak olur da seni arkadaşlarına yetiştirir; ev ki geniş ve imkânları çok olur. Şakavetten: Kadın ki ona baktığında seni üzer, dilini sana karşı kullanır, yanında bulunmadığında nefsi ve malın konusunda ona güvenemezsin; binek ki yavaş olur, ona vursan seni yorar, bırakırsan seni arkadaşlarına yetiştirmez; ev ki dar ve imkânları az olur.) Hadis, el-Hâkim'in el-Müstedrek ale's-Sahîhayn'inde

ez-Zehebî'nin et-Telhîs'teki yorumlarıyla birlikte yer alır: el-Hâkim «Bu hadis, Hâlid b. Abdillâh el-Vâsîtî'den Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'e kadar isnadı sahih bir hadistir; Muhammed b. Bukeyr, Hâlid'den tek başına rivâyet etmiştir; eğer ezberlediyse, iki şeyhin şartına göre sahihtir» demiştir.. Zehebî'nin et-Telhîs'teki yorumu: Muhammed hakkında Ebû Hâtim «sadûk, hata eder» demiş, Ya'kûb b. Şeybe «sika» demiştir.

Hadiste sâlih eşin saadet kaynağı olduğunu, tersi olan fâsık eşin ise mutsuzluk ve şekâvet kaynağı olduğunu görürsün. Tıpkı sâlih kocanın ve tersinin hâli gibi; bu, yaşanan ve bilinen bir durumdur; bunda tuhaflık nerede?!

Karma ortam meselesine gelince, bu, ateşi yağa yaklaştırmak gibidir; çünkü erkekte cinsel şehvet tutuşmuştur ve haram cinsel ilişkiden âkıbeti hoş olmayan şeylerin olması kaçınılmazdır. Birinci soruya cevabımızda, İngiltere'de ve Amerika'da yayımlanan, okullarda, kurumlarda ve üniversitelerde karma ortamın tehlikesine dair araştırmalar üzerinden bu meseleye değinmiştik.

Burada Rus tabiat araştırmacısı (Anton Nemilov)'un, ikisi arasında fitrî eşitsizliği tabiat bilimleri deneyleri ve belgeli gözlemlerle ispatladığı kitabından da ekleyelim: (Erkek ile kadın arasında eşitliği pratik hayatta kurmanın kolay ve mümkün olduğunu iddia ederek kendimizi kandırmamalıyız. Doğrusu, dünyada kimse bu iki sınıf arasında eşitliği gerçekleştirmek için bizim Sovyet Rusya'da çabaladığımız kadar çabalamamış, bu konuda dünyada bizdekiler kadar kanun konmamıştır. Ancak doğrusu şudur ki kadının ailedeki konumu pek az değişmiştir; yalnızca bu da değil, toplumda da pek az değişmiştir)..

Başka bir yerde şöyle der: (Erkek ile kadının eşit olmadığı tasavvuru, o derin tasavvur, yalnızca basit zihinsel düzeydeki sınıfların kalplerinde değil, Sovyet üst sınıflarının kalplerinde de yerleşik kalmaya devam ediyor)..Eşitliği uygulama girişimlerinin yol açtığı cinsel kargaşa hakkında şöyle der: (Doğrusu bütün işçilerde cinsel kargaşanın belirtileri görülmüştür; bu çok tehlikeli bir durumdur, sosyalist düzeni yıkımla tehdit eder; bu yüzden onunla mümkün olan her yolla mücadele etmeliyiz, çünkü bu cephedeki mücadele sorunlar ve zorluklar içerir. Size binlerce olay gösterebilirim; bunlardan, cinsel serbestliğin bulaşmasının yalnızca toy cahillere değil, işçi sınıfından kültürlü bireylere de sirayet ettiği anlaşılır).

Küçük yaşta (18 yaş altı) evlilik meselesine gelince, bu tarih boyunca dünya genelindeki tüm medeni ve kırsal toplumlarda zaten böyleydi; kadının ergenliğe ulaştığında evlenmesi doğal karşılanırdı. Bilindiği üzere kırsal kesimdeki kadın, çevre, yaşam tarzı, gıda, hareket ve benzeri etkenler nedeniyle şehirli hemcinsine göre daha erken ergenliğe ulaşır. Ancak yirminci yüzyılın başlarıyla birlikte, çözölmeci düşüncenin, ahlaki gevşemenin ve medya etkisinin baş göstermesiyle, kadının evliliğinin hayatını yaşayabilmesi için geciktirilmesi gerektiği yönünde çağrılar yaygınlaşmaya başladı. Bunun sonuçları ise yıkıcı oldu; öyle ki Batı dünyasında gayrimeşru çocukların oranı %60'ı aştı. Şikâyetimiz Allah'adır.

((Hazırlayan ve yazarın notu: Batılı liberal yasaların çoğu, ergen erkek ve kızlar arasında 16 yaşında, bazıları ise 14 yaşında, hem normal hem de sapkın türde evlilik dışı cinsel ilişkiye izin vermektedir; bu, "rıza yaşı" — ergenlik yaşı — olarak bilinir. Hatta bazıları bu yaş sınırını şartlı

olarak daha da düşürerek 13'e, hatta Avusturya'da olduğu gibi en az 12'ye kadar indirmektedir. Bunun sonucunda bekâretin yitirilmesi, hamilelik, doğum veya kürtaj ve "küçük yaşta yalnız anneler" denilen olgunun ortaya çıkması söz konusu olmakta; ne bir toplumsal utanç, ne bir toplumsal itiraz, ne de kayda değer bir hukuki sorumluluk gündeme gelmektedir. İtiraz yalnızca bir yetişkinin bir küçük ile, ya da bir yetişkin kadının bir küçük erkekle ilişkisi, yahut da bunun aldatma, tehdit, şantaj veya zorlama yoluyla gerçekleşmesi durumunda söz konusu olmaktadır; bunun dışında hukuken de toplumsal olarak da kayda değer bir sorun görülmemektedir... Daha da acısı, "belanın şerrinden gülünç olanı" kabilinden, Avrupa ve Amerika yasalarının çocuk fuhuşuna özgü on binlerce pornografik siteye izin vermesi ya da göz yummasıdır; bunları yasaklamaz, engellemez, bloke etmez, bunların üretiminde, görüntülenmesinde, satışında, tanıtımında yer alanları ve bulaşan herkesi yetkili mahkemelere sevk edip adil cezalarını almalarını sağlamaz. Tam aksine, çocuklara özel, edep ve masumiyeti zedeleyen cinsel imalar, ifadeler, görüntüler ve kesitlerle dolu çizgi filmlerin, programların ve elektronik oyunların üretilmesine izin vermektedir. Üstelik, yol açtığı bunca risk, ahlaksızlık, kaos ve cinsel yozlaşmaya — ki bunun rakamları, istatistikleri ve sarsıcı sonuçları dünyanın dört bir yanında herkesçe bilinmektedir — rağmen ortaöğretimin kız-erkek karma olmasında ısrar etmektedir!!))

S11: Şüphe yok ki, birçok adil Batılı kadının tanıklıklarına ve Allah Teâlâ'nın onlara verdiği ikramla dinine bağlı Müslüman dindar kadınların saadetine —dünyanın dört bir yanındaki eski ve yeni erkeksi ya da özgürleşmiş kadınlara kıyasla— rağmen, feministler İslâm toplumlarında iddialarına göre «kadının evi dışında çalışması», «kadının hareket etmesi ve seyahati» ve «kadının eğitimden mahrum bırakılması» gibi konuları gündeme getirmeye çalışıyorlar; bu, hanif dinlerine şüphe düşürmek ve ona başkaldırmaya, ondan sıyrılmaya itmek için şüpheler serisi içindedir. Daha önce zikredilenlere özetle değinmenizi rica ederim ki okuyucular —özellikle kadınlar— durumlarının farkında olsunlar.

C- Kadının evinin dışında çalışmasında, imanî, ahlâkî medeniyetimiz dünyaya önderlik ettiği zamanlarda çok hayır vardı. Bugün ise habâset, kir, kötülük, fuhşiyat, iftira, gıybet ve alay çoğaldığında ve şeytanın bütün yolları açık ve mubah olduğunda, daha ihtiyatlı ve daha selâmetli olan, çocukları yetiştirmek ve aile işlerini gözetmek için evde kalmaktır; böylece Nebî (aleyhisselâtu vesselâm)'in, evinde çoban olduğu ve sürüsünden sorumlu olduğu hadisini uygular. Ancak kaynak azlığı, geçim zorluğu ve önceki zamanlarda yardımcı olan terazilerin bozulması nedeniyle çalışmanın zorunlu olduğu hâller müstesnadır; çok eşlilik hâllerinde olduğu gibi — erkek eşlerine, onların evin dışında çalışmasına gerek kalmadan harcamada bulunurdu— ki bu belki de yukarıda zikrettiğimiz gibi çok eşliliğin teşri'inin en belirgin sebeplerinden biriydi.

Önceki sorulara cevabımızda kadının İslâm'daki makamını açıkladık. Çalışmalar, eserler, el yazmaları ve araştırmalar bize, İslâm'daki kadının pazarlarda, ordularda, tıpta, kadılıkta, bilimsel araştırmada ve diğer mesleklerde çalışma makamını nasıl üstlenip teslim aldığını gösterir. Kadın İslâm tarihinde, barışta ve savaşta belirgin bir rol oynamış, insanî, kültürel ve idarî hareketin zenginleşmesine katkıda bulunmuştur. Kadın, İslâm tarihinin farklı dönemlerinde çeşitli ilim alanlarında kendini kabul ettirmiş ve fıkıh, edebiyat, şiir ve felsefe alanlarındaki rolüyle

tanınmıştır; o dönemde adı hayır, eğitim ve dinî kurumların kuruluşuyla da anılmıştır. İslâm'ın ilk yıllarından itibaren kadınların toplumlarında belirleyici rolleri olmuş, İslâm medeniyetinin ortaya çıkmasına ve ilimlerinin gelişmesine büyük katkıda bulunmuşlardır.

Örnek vermeye kalkarsak makam da makale de uzar. Bunlar arasında efendimiz Ömer'in (Allah ondan razı olsun) kendi döneminde pazarın denetimini Medineli bir kadın sahâbiye emanet etmesi vardır; o, bu parlak tarihi nur harfleriyle çizmiştir: «eş-Şifâ el-Adeviyye». İkinci Müslümanlar halifesi Ömer b. el-Hattâb döneminde pazarların idaresini üstlenen ilk kadın sayılır; bu görevlendirme halifenin kendi seçimiyle olmuş, İbn Hazm'ın rivâyetine göre «buna ehil» idi. O, İslâm'daki ilk saygın kadın öğretmenler arasında ve okuma yazma bilen az sayıdaki kadından biri olarak kabul edilir; İslâm dâveti tarihinin erken döneminden itibaren kadınlara gönüllü olarak öğretmenlik yapmakla katkıda bulunmuş, elinde öğrenim görenler arasında Kerîm Nebî'nin zevcelerinden Ömer b. el-Hattâb'ın kızı Hz. Hafsa da vardır.

Abbâsî döneminde Bağdatlı cebir ve matematik âlimesi Emetü'l-Vâhid Sütîte el-Mehâmilî öne çıkmış, 377 yılında vefat etmiştir. Bunun bir diğer örneği, Ca'fer el-Mansûr'un kızı Zübeyde'dir; bin iki yüz yıldan fazla önce ilk su projesini kurmuş, Bağdat'tan Mekke'ye yaptıkları yolculuklarda hacıları sulamak için havuzlar inşa etmiştir. Bunun yanı sıra, dünyanın ilk üniversitesi olduğu söylenen Fas'taki Karaviyyîn Camii'ni kuran Fâtıma el-Fihriyye ve ilim meclislerinde şâni yücelip şöhreti yayılan daha nice kadın vardır.

«İslâm Toplumlarında Kadınlar ve Tıp Mesleği» kitabına göre kadınlar genel olarak üç alanda uzmanlaşmıştır: savaş cerrahisi, ebelik ve kadın hastalıkları, göz hekimliği ve göz hastalıkları. 24 kadın hekimden 7'si savaş cerrahisinde uzmanlaşırken 11'i ebelik ve kadın hastalıklarında çalışmış, yalnızca ikisi göz hekimliği alanında görev yapmış, geri kalanların uzmanlıkları belirtilmemiştir. Bunların en önemlisi belki de ilk alandı; çünkü savaş yaralılarından okların çıkarılması, yaraların temizlenmesi ve temiz tutulması, kanamanın durdurulması ve bazen kesme ve dağlama işlemleri esas olarak kadınlara dayanıyordu.

Rollerini daha kesin hayal etmek istersek, sorumlulukları, savaş meydanlarında oklar ve atlar arasında doğrudan ilk yardımdan, yaralıları arka hatlara ve tedavi çadırlarına taşımaya, sonra cesetleri develerin sırtında defin yerlerine nakletmeye kadar uzanıyordu.

Bu şahsiyetlerin en belirginini Rufeyde el-Eslemiyye'dir (= İslâm tarihinin ilk hemşiresi); adı kendinden menkul olup tam adı Rufeyde bint Sa'd el-Eslemiyye el-Hazrecî el-Ensârî'dir; Medine-i Münevvere'deki Hazrec kabilelerinden biri olan Benî Eslem kabilesine mensuptur. Hemşirelik ve hekimlik sanatını, hekim olan babası Sa'd el-Eslemî'nin yardımıyla öğrendi. Rufeyde kendini hemşireliğe ve hastaların bakımına adadı, usta bir tedavi edici oldu ve Nebî Muhammed (s.a.v.)'e gazvelerinde eşlik etmeye başladı; Rasûl yaralıların onun çadırına taşınmasını emretmeyi âdet edinmişti ki onları tedavi edebilsin ve yaralarını sarabilsin.

S12: Herkese son bir söz ve nasihat.

C- Yalnızca sorularınızın bağlamında andığınız feminist şahsiyetler değil; bugün İslâm'a girenler arasında ülkelerinin ileri gelenlerinden seçkin kesimler var: doğuda ve batıda, erkekler ve

kadınlar; âlimler, düşünürler, profesörler, uzmanlar, siyasetçiler, sanatçılar, sporcular ve başkaları ile halkın geneli. Bu, ömrüm hakkı için, Allah Teâlâ'nın ve Rasûlü'nün (aleyhisselâtu vesselâm) vaadinin doğrulanmasıdır. Celle ve alâ, bize işin sonunun kendi dosdoğru dininin ve Kerîm Kitabının lehine olacağını bildirmiştir; celle ve alâ şöyle buyurur: «Allah'ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nûrunu tamamlamaktan asla vazgeçmez. O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasûlünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir.» (Tevbe, 9/32-33); «Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır. Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.» (Saff, 61/8-9). Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in, sünen ehlinden bir grubun tahrir ettiği, burada lafzı Sahîh-i İbn Hibbân'dan —tahkikli (c. 15, s. 92)— olan sözü de vardır: Mikdâd b. el-Esved şöyle dedi: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu işittim: «Yeryüzünde hiçbir kerpiç ve yün ev (şehir ve çadır) kalmayacak ki Allah oraya İslâm'ı, aziz izzetiyle ya da zelil zilletiyle sokmasın.» Ya da el-Hâkim'in el-Müstedrek ale's-Sahîhayn'inde (c. 4, s. 477) —ez-Zehabî et-Telhîs'inde 8326 numara ile «Buhârî ve Müslim'in şartına göre sahih» diye yorumlamıştır— Temîm ed-Dârî'den (Allah ondan razı olsun) şöyle gelen: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu işittim: «Bu iş, gece ve gündüzün ulaştığı yere ulaşacaktır; Allah hiçbir kerpiç ve yün ev bırakmayacak ki oraya bu dini, aziz izzetiyle ya da zelil zilletiyle sokmasın; Allah'ın izzetiyle İslâm'da aziz kılar, onunla küfürde zelil kılar.» Temîm ed-Dârî (Allah ondan razı olsun) şöyle derdi: «Bunu ehl-i beytimde bildim; onlardan Müslüman olan hayra, şerefe ve izzete erdi; kâfir kalan ise zillete, aşağılanmaya ve cizyeye uğradı.» Bu, iki şeyhin şartına göre sahih bir hadistir; ikisi de tahrir etmemiştir. Ya da Müslim'in Rûmiyye'nin fethi kıssasından bir rivâyetinde geldiği gibi: Orası tekbirle fethedilecek, onlara ok atılmayacaktır. Bugünlerde Batılıların İslâm'a girmesinde ve Batı ile Doğu'nun şehirlerinin ve başkentlerinin sokaklarında iki bayramda tekbirlerin artmasında tanık olduğumuz da budur; hamd, lütuf ve ihsan Allah'a aittir.

Muhelif ve inatçı gruba gelince, hak ile bâtılın mücadelesinin kıyâmete kadar süreceğini, cennetin ehli olduğunu, ateşin de ehli olduğunu bilmeliyiz. Allah'ın göğsünü hayra ve hakka açtığı kimse kurtuluşa erenlerden olacaktır; aksi hâlde fani dünya hayatını seçip, baki âhiretin hesabına ona gönül rahatlığı edinen hüsrana uğrayanlardandır. Nitekim Allah Teâlâ, hevâ sahipleri hakkında Rasûlü'nü (aleyhisselâtu vesselâm), onlara karşı hiçbir yolu olmadığı konusunda uyararak —çünkü onlar hevâ sahipleridir, şeytan onlara hâkim olmuş ve onlara Allah'ı anmayı unutturmuştur— şöyle buyurmuştur: «(Ey Muhammed) Kendi hevâsını ilâh edinen kimseyi gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?» (Furkân, 25/43). Belki bazıları, günahla gelen izzet-i nefis tarafından her bakımdan ele geçirilmiştir; onu hakka inanırken, ama inatçılık edip onu ilan etmeyen ya da açıkça söylemeyen görürsün: «Kendileri de bunlara yakînen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!» (Neml, 27/14). Bazılarına Allah Teâlâ'yı hatırlatsan yüzünün rengi değişir, içi titrer; sanki ona ölümü hatırlatmışsın gibi; oysa herhangi bir dünyevî işi anmışsan, onun sevinip güldüğünü, içinin açıldığını, damarlarının şiştiğini ve kahkahalarının yükseldiğini görürsün. İzzet Rabbi bunlar

hakkında şöyle buyurmuştur: «Allah'ın adı tek başına zikredildiği zaman, âhirete iman etmeyenlerin kalbleri kin (ve nefret) le dolar; fakat Allah'tan başkası, (yani putları) zikredildiği zaman da hemen neşelenirler.» (Zümer, 39/45).

Mesele kişinin elindedir: dilerse iman eder, dilerse inkâr eder; herkes cezasını, Teğâbün günü ve büyük mahkemede alır: «Ve de ki: Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) imdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!» (Kehf, 18/29). O hâlde onlar için büyük bir hüzne kapılmayız; çünkü bâtilı seçen ve onu az bir bedelle satın alan onlardır. Tıpkı Allah Teâlâ'nın, hediye edilmiş rahmet ve bahşedilmiş nimet olan Nebîsine, kavminden bir grubun küfürde, şirkte ve dalâlette ısrar ettiğini gördüğünde acı çektiği sırada tavsiye ettiği gibi: «(Rasûlüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksınız!» (Şuarâ, 26/3), yani onlar için üzüntü ve şefkatten kendini helâk edeceksin. Celle ve alâ şu sözü de vardır: «Kötü işi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi? Allah dilediğini sapıklığa yöneltir, dilediğini doğru yola iletir. O halde onlar için üzülerken kendini helak etme. Şüphesiz Allah, onların ne yaptıklarını hakkıyla bilendir.» (Fâtır, 35/8).

Sevgili (aleyhisselâtu vesselâm) insanlarla hâlini bize güzel bir misalle benzetmiştir; insanların ateşe düşmesini ve ona kapılmasını önlemek için nasıl çabaladığını, ancak onların, kendilerinin hayır üzere olduklarını sanarak ondan uzaklaştıklarını ve pişmanlık vakti geçmişken ateşe düşüklerini açıklar. Müslim'in rivâyet ettiği sahih hadiste (c. 4, s. 1789, no: 2284) Ebû Hureyre'den, Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'den, bir takım hadisler zikrettikten sonra şöyle geldi: Rasûlullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: «Benim misalim, bir ateş yakan bir adamın misali gibidir; ateş etrafını aydınlatınca pervaneler ve ateşe düşen şu böcekler ona düşmeye başlar; o da onları engellemeye çalışır, ama onlar ona üstün gelip ateşe dalarlar. İşte benim misalim ve sizin misaliniz budur: Ben sizi kuşaklarınızdan tutup ateşten alıkoyuyorum: 'Ateşten uzak durun, ateşten uzak durun!' Siz bana galip gelip ona dalıyorsunuz.»

Sonra kendimi Allah Teâlâ'nın Nisâ sûresindeki şu sözünde dururken buluyorum; sanki Melikü'l-Mülûk, Azîz, Cebbâr olan Allah —celle ve alâ— kullarına yaklaşp onlara nasihat etmek ve başörtüsü ve karma ortamdan sakınmak gibi şer'i emirleri yapmaya teşvik etmekle onlara sevgi gösteriyor, onları şeytanın ve şehvet ehli askerlerinin tuzaklarına düşmekten sakındırıyor; Subhânehû şöyle buyurur: «Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve sizi, sizden önceki (iyi)lerin (hak) yoluna iletmek ve sizin günahlarınızı bağışlamak istiyor. Allah hakkıyla bilicidir, yegâne hikmet sahibidir. Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; şehvetlerine uyanlar (kötü arzuların esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmınızı isterler.» (Nisâ, 4/26-27), ya da Allah Teâlâ'nın Bakara sûresindeki şu sözü: «...Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez...» (Bakara, 2/185'in bir kısmı).

Bunlar ve sizin andığınız ya da başkalarından olan muhalif, şüpheci ve alaycı gruptan başkaları:

Acaba neden İslâm'dan nefret ediyorlar?! Onun emrini ve öğretilerini kavrayamadıkları için mi? Yoksa başka bir sebeple mi?!

Çünkü İslâm onlara, duymaktan nefret ettikleri varoluşun hakikatini hatırlatır. Onlar, gözetleyen ve hesaba çeken kimse olmaksızın dilediklerini yapacakları mutlak özgür bir hayat isterler. İnkâr ettikleri o hakikatte Yaratıcı'nın —celle ve alâ— itirafı vardır ve insanlığın bir gün tek tek yaptıklarından hesaba çekileceği; küfürle ya da şirkle kendine zulmeden ya da Allah Teâlâ'nın teşri' ettiği sınırları aşarak başkasına zulmeden için onu rezil edecek bir azap olduğu; bundan doğan dünyevî yükümlülük ve vazifeleri de kibir ve büyüklenmeyle yerine getirmek istemezler... Allah'ım, tebliğ ettik mi? Allah'ım, şahit ol.. Sona erdi.

(*) Söyleşim, Arapça, Fransızca ve Amazigce yayımlanan Cezayirli «Haber Gazetesi»nde 11 Mayıs 2022 tarihinde; «Irak Ümmetinin Sesi» sitesinde 13 Eylül 2026 tarihinde; «Kitâbât Gazetesi»nde 13 Mayıs 2022 tarihinde; «Irak'ın Sesi Gazetesi»nde 12 Mayıs 2022 tarihinde; Avustralya'da yayımlanan Arapça «Arûsü'l-Ahvâr» gazetesinde 15 Mayıs 2022 tarihinde; İsviçre/Zürih'te yayımlanan Arapça «Gardenya Dergisi»nde 11 Mayıs 2022 Çarşamba günü yayımlanmıştır.